

528/
282

SOCIALISTIČNA FEDERATIVNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA

SKUPŠČINA SFRJ

STENOGRAFSKI ZAPISKI

ZVEZNI ZBOR

6. SEJA

27. februarja 1979

Izdaja: Služba za dokumentacijo skupščine SFRJ. Odgovorni urednik Borislav Stančić, urednik Branislav Ilić.
Beograd, Trg Marxa i Engelsa 13, tel. 339 651.

Tiska: Dopisna delavska univerza Univerzum v Ljubljani, Parmova 39, tel. 312 133.

VSEBINA

Pred dnevnim redom:

1. Potrditev zapisnika 5. seje zveznega zbora (26. decembra 1978)	5
2. Določitev dnevnega reda	6
3. Vprašanja delegatov	6

Dnevni red

1. Predlog delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za leto 1979 s predlogom načrta za izvršitev delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za prvo in drugo trimesečje 1979 in predlogom za spremembe in dopolnitve predloga delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za leto 1979	8
2. Predlog zakona o reševanju kolizij za- konov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih	14
3. Predlog za zakon o posojilu Socialistični avtonomni pokrajini Kosovo iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obvez- nostjo s predlogom samega zakona — po hitrem postopku	14
4. Predlog za zakon o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo, s predlogom samega zakona — po hitrem postopku	15
5. Informacija o stanju in problemih prometne varnosti na cestah v letu 1977	16
6. Informacija o stanju prometne varnosti na jugoslovanskih železnica v letu 1977	21
7. Poročilo delegacije SFRJ o ministrski konfe- renci neuvrščenih držav, ki je bila v Beogradu od 25. do 30. julija 1978	21
8. Predlog za zakon o spremembah in dopolnit- vah zakona o potnih listinah jugoslovanskih držav- ljanov	22
9. Predlog za zakon o spremembah in dopolnit- vah zakona o nagradi Antifašističnega sveta narod- ne osvoboditve Jugoslavije	22
10. Predlog za izvolitev delegata skupščine SFRJ v skupščino Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in delavskih otrok	23

11. Predlog odloka o ustanovitvi, delovnem področju in sestavi komisije zveznega zbora skup- ščine SFRJ za pripravo zakona o temeljih družbe- noekonomskih odnosov pri upravljanju in gospo- darjenju s sredstvi družbene reprodukcije	23
--	----

Priloge:

1. Poročilo zakonodajnopravne komisije zvez- nega zbora o predlogu delovnega programa zvezne- ga zbora skupščine SFRJ za leto 1979 s predlogom načrta za izvršitev delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za prvo in drugo trimesečje 1979 in predlogom za spremembe in dopolnitve predloga delovnega programa zveznega zbora skup- ščine SFRJ za leto 1979	25
2. Poročilo odbora zveznega zbora za pravo- sodje o predlogu zakona o reševanju kolizij zako- nov o pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih z amandmajem	25
3. Poročilo odbora zveznega zbora za delo, zdravstvo in socialno politiko o predlogu zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v status- nih, družinskih in dednih razmerjih	27
4. Poročilo odbora zveznega zbora za družbe- nopolitične odnose o predlogu zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v statusnih, družin- skih in dednih razmerjih	28
5. Poročilo zakonodajnopravne komisije zvez- nega zbora o predlogu zakona o reševanju zakonov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih	28
6. Poročilo komisije skupščine SFRJ za ugo- tavljanje istovetnosti besedil v jezikih jugoslovan- skih narodov o posameznih zakonskih predlogih, ki jih bo zvezni zbor obravnaval na 6. seji (2. in 11. točka)	30
7. Poročilo odbora zveznega zbora za proračun federacije o predlogu za zakon o posojilu Sociali- stični avtonomni pokrajini Kosova iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo	31

8. Poročilo zakonodajne komisije zveznega zbora o predlogu zakona o posojilu Socialistični avtonomni pokrajini Kosovu iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo	32	17. Poročilo odbora zveznega zbora za zunanjo politiko k poročilu delegacije SFRJ o ministrski konferenci neuvrščenih držav, ki je bila v Beogradu julija 1978	43
9. Poročilo komisije skupščine SFRJ za ugotavljanje istovetnosti besedil v jezikih jugoslovanskih narodov o posameznih zakonskih predlogih, ki jih bo zvezni zbor obravnaval na 6. seji (3. in 4. točka)	33	18. Poročilo odbora zveznega zbora za notranjo politiko o predlogu za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potnih listinah jugoslovanskih državljanov	44
10. Poročilo odbora zveznega zbora za družbenoekonomske odnose o predlogu zakona o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo	34	19. Poročilo zakonodajne komisije zveznega zbora o predlogu za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potnih listinah jugoslovanskih državljanov	45
11. Poročilo odbora zveznega zbora za delo, zdravstvo in socialno politiko o predlogu zakona o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo	34	20. Poročilo zakonodajne komisije zveznega zbora o predlogu za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije	47
12. Poročilo zakonodajne komisije zveznega zbora o predlogu zakona o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo, z amandmajem	35	21. Mnenje zveznega izvršnega sveta o predlogu za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije	49
13. Sklepi zveznega izvršnega sveta v zvezi z informacijo o stanju in problemih prometne varnosti na cestah v letu 1977	36	22. Mnenje sobranja SR Makedonije o predlogu za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije	50
14. Poročilo odbora zveznega zbora za notranjo politiko k informaciji o stanju in problemih prometne varnosti na cestah v letu 1977	36	23. Mnenje skupščine SAP Vojvodine o predlogu za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije	50
15. Poročilo odbora zveznega zbora za notranjo politiko k informaciji o stanju in problemih prometne varnosti na jugoslovanskih železnica	39	24. Predlog komisije skupščine SFRJ za volitve in imenovanja ob predlogu za izvolitev delegata skupščine SFRJ v skupščino Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in delavskih otrok ..	51
16. Sklepi zveznega izvršnega sveta ob poročilu delegacije SFRJ o ministrski konferenci neuvrščenih držav, ki je bila v Beogradu julija 1978	42	25. Zapisnik 5. seje zveznega zbora (26. decembra 1978)	52

Govorniki:

Banović Luka 7

Božić Jože 16

Cenčić Eduard 15, 18

Jovanović Batric 6, 20

Kostić Petar 7

Tomčić Momčilo 15

ŠESTA SEJA ZVEZNEGA ZBORA

(z dne 27. februarja 1979 ob 9. uri)

PREDSEDUJE PRESEDNIK ZBORA DOBROSLAV ČULAFIĆ

PREDSEDNIK DOBROSLAV ČULAFIĆ:

Tovarišice in tovariši! Začenjam šesto sejo zveznega zbora skupščine SFRJ.

Predlagam, da pred začetkom seje z enominutnim molkom počastimo spomin pred kratkim preminulega tovariša Edvarda Kardelja, člana predsedstva Socialistične federativne republike Jugoslavije in predsedstva centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije.

(Enominuten molk.)

Slava tovarišu Edvardu Kardelju! (Slava mu!)

Delegati Rajko Gagović, Milan Pribić, Nandor Major, Božin Jovanović, Gracijan Škrk, Rudi Bregar, Velimir Milonjić, Anton Krstović, Nedjo Borković, Ljubomir Samonikov, Luka Vukalović in Mihail Ežov so mi sporočili, da ne morejo priti na to sejo.

Ugotavljam, da ima zbor kvorum in da je sklepčen.

Zapisnik pete seje zbora ste dobili skupaj z aktom o sklicu te seje.

Ali želi kdo v zvezi z zapisnikom kaj spregovoriti? (Nihče.)

Ima kdo kakšno pripombo? (Nima.)

Ugotavljam, da k zapisniku ni pripomb, zato bomo zapisnik potrdili.

V aktu o sklicu te seje je bil predlagan dnevni red.

V času od sklica sem dobil predloge za spremembe in dopolnitve dnevnega reda te seje.

Odbor za družbenopolitične odnose predlaga, naj ne bo uvrščen v dnevni red za to sejo predlog dogovora o enotnih temeljih za ravnanje z vlogami in predlogi, ker tretja alineja drugega odstavka 244. člena ustave SFRJ ne more biti podlaga za udeležbo skupščine SFRJ pri sklenitvi tega dogovora.

Poleg tega sta skupščina SR Srbije in zvezni izvršni svet med tem poslala k predlogu dogovora o enotnih temeljih za ravnanje z vlogami in predlogi svoje pripombe in predlagata dopolnitve. Zato je potrebno, da delovna skupina za pripravo predloga obravnava prispele pripombe in izvrši ustrezne uskladitve.

Poročevalec odbora za družbenopolitične odnose v zvezi s tem vprašanjem je delegat Mukbil Bejzat.

Začenjam razpravo o predlogu odbora zveznega zbora za družbenopolitične odnose, naj bo 10. točka predlaganega dnevnega reda umaknjena z dnevnega reda današnje seje.

Ali želi kdo besedo? (Nihče.)

Predlagam zboru, da v zvezi s poročilom odbora za družbenopolitične odnose sprejme naslednje sklepe:

1. Zvezni zbor umika z dnevnega reda današnje seje 10. točko – predlog dogovora o enotnih temeljih za ravnanje z vlogami in predlogi.

2. Zbor nalaga komisiji za vloge in predloge skupščine SFRJ, da v sodelovanju z zakonodajnoopravno komisijo zveznega zbora, odborom zveznega zbora za družbenopolitične odnose in z ustreznimi delovnimi telesi predsedstva SFRJ ter drugimi zveznimi organi, z udeležbo zveznega komiteja za zakonodajo in sekretariata skupščine SFRJ za zakonodajo ugotovi, ali je kakšna druga podlaga ali kakšen drug način, da se v skladu z ustavo SFRJ ob udeležbi skupščine SFRJ uredijo vprašanja, ki jih vsebuje predlagani dogovor.

3. Zbor nalaga delovni skupini za pripravo dogovora o enotnih temeljih za ravnanje z vlogami in predlogi, da obravnava pripombe in predloge za dopolnitve, ki sta jih dala skupščina Socialistične republike Srbije in zvezni izvršni svet, ter izvrši potrebne uskladitve.

Ali zbor sprejema te tri sklepe v zvezi s to točko dnevnega reda? (Sprejema.)

Ali želi kdo besedo? (Nihče.)

Ugotavljam, da so sklepi sprejeti.

Predlagam, da zbor v dnevni red za današnjo sejo vključi naslednjo novo točko:

predlog odloka o ustanovitvi, delovnem področju in sestavi komisije zveznega zbora skupščine SFRJ za pripravo zakona o temeljih družbenoekonomskih odnosov pri upravljanju in gospodarjenju s sredstvi razširjene reprodukcije.

Predlog odloka so delegati dobili.

Ali želi v zvezi s tem kdo spregovoriti? (Nihče.)

Ali zbor sprejema ta predlog? (Sprejema.)

Ugotavljam, da je predlog sprejet in bo to ena od točk dnevnega reda današnje seje.

Zvezni izvršni svet predlaga, naj zbor po hitrem postopku sprejme predlog za zakon o posojilu Socialistični avtonomni pokrajini Kosovu iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo in predlog za zakon o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo.

Ker mora zbor po prvem odstavku 158. člena poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ najprej odločiti o tem, ali naj bosta ta dva zakona sprejeta po hitrem postopku, začnem razpravo o predlogu, naj bo po hitrem postopku sprejet predlog za zakon o posojilu Socialistični avtonomni pokrajini Kosovu iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo.

Kdo želi besedo? (Nihče.)

Ker se nihče ne oglašja k besedi, dajem predlog za hiter postopek s predlogom tega zakona na glasovanje.

Kdor je *za*, naj, prosim, dvigne roko. (Vsi.)

Ali je kdo *proti*? (Nihče.)

Ali se je kdo *vzdržal* glasovanja? (Nihče.)

Ugotavljam, da je zbor sprejel predlog, naj bo po hitrem postopku obravnavan predlog za zakon o posojilu Socialistični avtonomni pokrajini Kosovu iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo.

Začnem razpravo o predlogu, naj bo po hitrem postopku sprejet predlog za zakon o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo.

Kdo želi besedo v zvezi s tem predlogom? (Nihče.)

Dajem predlog, naj bo po hitrem postopku obravnavan predlog za ta zakon, na glasovanje.

Kdor je *za*, naj, prosim, dvigne roko. (Vsi.)

Ali je kdo *proti*? (Nihče.)

Ali se je kdo *vzdržal* glasovanja? (Nihče.)

Ugotavljam, da je zbor sprejel predlog, naj bo po hitrem postopku obravnavan predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o pogojih in postopku za sanacijo.

Ali želi kdo od delegatov besedo v zvezi s predlaganim dnevnim redom? (Nihče.)

Ali zbor sprejema predlagani dnevni red? (Sprejema.)

Ugotavljam, da je zbor sprejel tale dnevni red:

1. predlog delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za leto 1979 s predlogom načrta za izvršitev delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za prvo in drugo trimesečje 1979 in predlogom za spremembe in dopolnitve predloga delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za leto 1979;

2. predlog zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih;

3. predlog za zakon o posojilu Socialistični avto-

nomni pokrajini Kosovu iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo, s predlogom samega zakona — po hitrem postopku;

4. predlog za zakon o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo, s predlogom samega zakona — po hitrem postopku;

5. informacija o stanju in problemih prometne varnosti na cestah v letu 1977;

6. informacija o stanju in problemih prometne varnosti na jugoslovanskih železnicah v letu 1977;

7. poročilo delegacije SFRJ o ministrski konferenci neuvrščenih držav, ki je bila v Beogradu od 25. do 30. julija 1978;

8. predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potnih listinah jugoslovanskih državljanov;

9. predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije, s predlogom pobude za sklenitev dogovora med skupščino SFRJ ter skupščinami socialističnih republik in skupščinama socialističnih avtonomnih pokrajin o skupnem sodelovanju pri podeljevanju nagrade AVNOJ;

10. predlog za izvolitev delegata skupščine SFRJ v skupščino Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in delavskih otrok;

11. predlog odloka o ustanovitvi, delovnem področju in sestavi komisije zveznega zbora skupščine SFRJ za pripravo zakona o temeljih družbenoekonomskih odnosov pri upravljanju in gospodarjenju s sredstvi družbene reprodukcije.

Pred dnevnim redom vprašujem, ali želi kdo od delegatov postaviti kakšno vprašanje zveznemu izvršnemu svetu ali funkcionarjem, ki vodijo zvezne upravne organe?

Besedo ima delegat Batrić Jovanović.

BATRIĆ JOVANOVIĆ (SR Črna gora):

Tovariši predsednik, tovarišice in tovariši delegati! Kot vam je znano, je v 20. členu zakona o izvrševanju proračuna federacije za leto 1979 določeno, da morajo vsi zvezni organi in organizacije do 28. februarja, t.j. do jutri, predlagati akcije za varčevanje s proračunskimi sredstvi.

Ta rok se sicer še ni iztekel. Ker pa je v omenjenem členu zapisano tudi, da bodo tisti zvezni organi in tiste zvezne organizacije, ki ne bodo prišle s konkretnimi programi varčevanja, smele v tem letu nameniti za svoje izdatke le toliko sredstev kot v prejšnjem letu, kolikor so jih torej porabile v letu 1978, menim, da bodo vsi organi in vse organizacije pripravile določene varčevalne programe.

Moje vprašanje je:

Kolikšen je skupen učinek teh varčevalnih programov, izražen v absolutni številki in v odstotkih glede

sredstev, ki so namenjena za materialne izdatke zveznih organov in organizacij v letu 1979, in kaj nameravamo narediti s temi sredstvi?

Tovariš predsednik, rad bi postavil še eno vprašanje:

Profesor novosadske univerze Neca Jovanov je v Politiki z dne 21. januarja letos objavil sestavek z naslovom Kako raste moč administracije. To je pravzaprav odlomek iz njegove razprave o naši samoupravni praksi, ki jo je organizirala redakcija časopisa Marksistička misao in ustrezna komisija marksističnega centra CK ZK Srbije.

V tem sestavku pravi profesor Jovanov med drugim:

„Po ustavi iz leta 1974 so se precej zmanjšale pristojnosti federacije v korist socialističnih republik in avtonomnih pokrajin. To naj bi imelo za posledico tudi zmanjševanje aparata federacije. Stvari pa so se gibale v nasprotni smeri. V dveh letih se je aparat federacije povečal za 24 odstotkov, število imenovanih funkcionarjev pa kar za 43 odstotkov.“

Profesor Jovanov ni povedal, za kateri leti gre, ali za prvi dve leti po sprejetju ustave ali za kakšni drugi dve leti.

Kolikor mi je znano, nihče od kompetentnih v federaciji ni komentiral tega dela sestavka profesorja Jovanova, in bi zato vprašal:

Ali sta številki, ki ju omenja profesor Jovanov v svojem sestavku o naraščanju aparata federacije oziroma povečanju števila imenovanih funkcionarjev točni? Če sta točni, s čim jih je mogoče razložiti oziroma za koliko sta se povečala aparat federacije in število imenovanih funkcionarjev v obdobju, odkar je bila leta 1974 sprejeta ustava?

PRESEDNIK DOBROSLAV ČULAFIĆ:

Ali želi še kdo postaviti kakšno delegatsko vprašanje? (Nihče.)

Ali bo predstavnik zveznega izvršnega sveta oziroma funkcionar, ki vodi zvezni organ, odgovoril na vprašanja delegata Batrića Jovanovića na današnji seji?

Besedo ima zvezni sekretar za finance Petar Kostić.

PETAR KOSTIĆ, zvezni sekretar za finance:

Rad bi le preciziral, da je v načrte varčevanja, ki morajo biti izdelani za vse organe federacije, vključen tudi dom, kateremu pripada delegat, ki je postavil vprašanje. Odgovora seveda ne moremo dati v kvantitativni obliki, kot je zahteval v vprašanju; tudi delegat je dejal, da se rok za predložitev varčevalnih programov še ni iztekel. Odgovor z dejstvi, podatki in številkami bo mogoče dati šele, ko bodo zbrani vsi programi, delo pa je v teku. Vendar bi opozoril na naslednje:

Ni treba preveč pričakovati od varčevalnega programa, ki je sestavni del naše letošnje politike. Rad bi vas spomnil, da smo pri sestavljanju proračuna federacije izredno restriktivno določili sredstva za številne upravne organe. Po ocenah, ki smo jih doslej dobili, smo že začeli ogrožati nekatere vitalne funkcije nekaterih upravnih organov. Od varčevalnih programov ne moremo torej pričakovati kakšnega velikega učinka, razen pri nekaterih organih.

Zvezni sekretariat za finance se zavzema — to smo priporočili tudi drugim organom — naj glavne oblike varčevanja v tem letu ne bodo prihranki pri materialnih stroških ter prihranki drugih oblik, temveč predvsem gospodarno izkoriščanje človeških virov, se pravi znanja in kadrov, kreativnejše delo, predlogi in prispevki celotni politiki. To nas bo namreč pripeljalo do veliko večjih materialnih učinkov, mnogo večjih, kot bodo učinki samega varčevanja, katerega sicer ne podcenjujemo in ga štejemo za izredno pomemben dejavnik. Menimo namreč, da je treba varčevati povsod, pri vsakem dinarju, če je to mogoče.

To je torej moj odgovor, sledilo pa bo kompletno poročilo z varčevalnimi načrti vseh organov federacije v tem letu.

PRESEDNIK DOBROSLAV ČULAFIĆ:

Ali želi delegat Batrić Jovanović postaviti v zvezi s svojim prvim vprašanjem kakšno dopolnilno vprašanje? (Ne.)

Ali želi predstavnik zveznega izvršnega sveta na današnji seji odgovoriti na drugo vprašanje, ki ga je postavil delegat Jovanović?

Besedo ima tovariš Luka Banović, zvezni sekretar za pravosodje in zvezno upravo.

LUKA BANOVIC, član ZIS in zvezni sekretar za pravosodje in organizacijo zvezne uprave:

Tovarišice in tovariši! Delno bi odgovoril na to vprašanje in povedal bom, zakaj.

Vprašanje Batrića Jovanovića v zvezi s sestavkom Nece Jovanova, takih sestavkov je bilo v zadnjem času več, bi pojasnil takole:

V bistvu je tovariš Jovanov operiral z resničnimi številkami, le sklepi in komentarji se ne ujemajo z našimi ocenami. Prosil bi vas, da nam dovolite, da do naslednje seje pripravimo celovito informacijo o tem problemu.

Ta trenutek bi vendarle rad dal nekaj pojasnil.

Ne bi mogel govoriti o povečanju aparata v političnih organizacijah, v svetu sindikatov, v Zvezi komunistov, v Socialistični zvezi, pa tudi v skupščini. Povedal bi vam le nekaj o povečanju aparata v organih in

organizacijah zveznega izvršnega sveta. Drži, da je prišlo v zadnjih štirih letih do delnega povečanja, in to na natančno določenih področjih. Najbolj se je povečal carinski in varnostni aparat (ne v strokovnih službah državne in javne varnosti, temveč v milici, torej v organih, ki naj ustvarijo pogoje za povečano zaščito naših in tujih organov in organizacij.) Prav tako smo imeli povečanje v kontroli letenja. To so tri skupine organov in organizacij zveznega izvršnega sveta, pri katerih je prišlo do največjega povečanja števila zaposlenih. Nekaj povečanja je bilo tudi v tehničnem aparatu skupnih služb zveznega izvršnega sveta, v servisih, ki oskrbujejo te organe. S tem pa se ni drastično povečalo skupno število zaposlenih.

Da vam ne bi samo ob teh načelnih podatkih dajal ocen, vas prosim, da nam dovolite pripraviti podatke za vse zvezne organe in organizacije z razlogi, zakaj je prišlo do povečanja. Predlagam, da tedaj ocenite, če je bilo naše ravnanje dobro.

Morem vam sporočiti, da smo zdaj, ob razpravi o proračunu, sklenili, da v zveznih organih ne bomo povečevali števila zaposlenih. Drugo priporočilo je bilo, da je treba, ko je beseda o številu sistemiziranih delovnih mest, pri vsakem organu in vsaki organizaciji znova preučiti, ali naj se odločimo za tolikšno število, kolikor jih je zdaj predvidenih.

Toliko v splošno informacijo o teh številkah, ki se veliko omenjajo v javnosti.

Poanta v tem odgovoru je, da nismo povečevali števila zaposlenih v tistih skupinah, v katerih pred zveznimi organi in organizacijami niso postavljene nikakršne nove naloge.

Drugo vprašanje je, ali je mogoče zmanjšati in kako naj polagoma zmanjšujemo funkcije in obveznosti zveznih organov. O tem pa pozneje. Sporočili vam bomo nekatere naše misli in našo orientacijo, da boste ocenili, če je dobra. To pa naj bi zajelo daljšo politiko strokovnih kadrov v federaciji – od nagrajevanja do razmer, v katerih ti kadri delajo. Verjetno je umestna misel, da bi z ožjim številom kadrov morda uspešneje delovali.

Naslednje vprašanje, ki ga je postavil delegat Jovanović, je, ali se je povečalo število funkcionarjev. Da, povečalo se je za kakšnih 170. Ne gre za funkcionarje, ki jih postavlja skupščina, temveč za vodilne delavce, pomočnike, svetovalce, sekretarje itd. Znano vam je, da smo si v pretekli dobi prizadevali zagotoviti vsaj pri ključnih organih, pri ključnih zadevah, zastopanost republik in pokrajin. Pred tem tega nismo delali.

V prizadevanjih, da bi bila zagotovljena ustrezna ali popolna zastopanost republik in pokrajin, se je število zaposlenih funkcionarjev povečalo približno za 180. Številka morda ta trenutek ni popolnoma točna, saj jih je bilo v zadnjih dveh mesecih imenovanih še nekaj. Prosil bi vas, če se strinjate, da vam pozneje damo

kompletno pojasnilo, kako je ta številka rasla. Glavni razlog za povečanje sem vam povedal.

To je moje pojasnilo in prosim vas, da nam dovolite, da za naslednjo sejo zbora pripravimo o tem vprašanju posebno informacijo, ki jo boste ocenili.

PREDSEDNIK DOBROSLAV ČULAFIĆ:

Ugotavljam, da je član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za pravosodje in organizacijo zvezne uprave predlagal, naj mu zbor dovoli, da pripravi kompleten odgovor na drugo vprašanje delegata Batrića Jovanovića za naslednjo sejo.

Ali se zbor strinja, da vprašanje delegata Jovanovića pošljemo zveznemu izvršnemu svetu in da nam ZIS odgovori na naslednji seji?

Ali je kdo proti? (Nihče.)

Ali želi še kdo od delegatov postaviti kakšno vprašanje? (Nihče.)

Na vrsti je *prva* točka dnevnega reda:

Predlog delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za leto 1979

Delegati so dobili predlog delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za leto 1979 s predlogom načrta za izvršitev delovnega programa zveznega zbora za prvo in drugo trimesečje 1979 in s predlogom za spremembe predloga delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za leto 1979.¹

V zvezi s to točko dnevnega reda mi dovolite, da v uvodnih besedah razložim temelje v zvezi z dosedanjim izvrševanjem delovnega programa zbora in z glavnimi značilnostmi predlaganega delovnega programa za leto 1979. To sem dolžan tudi po poslovniku našega zbora.

Zvezni zbor v tej novi delegatski sestavi je izvrševal svoje funkcije v preteklem letu od maja oziroma junija do decembra meseca. Ta čas, vštevši tudi dva meseca letošnjega leta, ne zadošča, da bi mogli govoriti o pomembnejših novih izkušnjah.

Še vedno se pri delu bolj opiramo na izkušnje zveznega zbora v prejšnjem mandatu. Zvezni zbor je po konstituiranju takoj začel oziroma nadaljeval z delom. Velika večina delegatov, 183 od 220, je takih, ki so prvič delegati zveznega zbora. Zbor si je postavil novo organizacijo, na prvi svoji seji je izvolil delovna telesa v novi sestavi. Sam zbor in njegova delovna telesa so že junija začela normalno delati. Na ta način je bila

¹ Gradivo je na voljo pri službi za informacijsko-dokumentacijske zadeve skupščine SFRJ. Poročilo zakonodajno-pravne komisije zveznega zbora je v prilogi 1.

zagotovljena kontinuiteta v delu zveznega zbora in kontinuiteta skupščinskega življenja. Nadaljevalo se je izvrševanje nalog iz delovnega programa zbora prejšnjega mandata.

Kot vam je znano, je v spremembah poslovnika skupščine SFRJ in zveznega zbora, do katerih je prišlo na koncu prejšnjega mandata, zapisano, da si zbora delata delovne programe za koledarsko leto. Zato smo začeli takoj pripravljati delovni program našega zbora od septembra do decembra 1978.

Večina vprašanj iz delovnega programa za ta čas so zajemale tiste teme in tisti zakonski predlogi, ki so bili v programu že prej, pa niso bili dokončani, ter tista vprašanja, ki jih zbor sicer obravnava na koncu vsakega leta. To sta bila proračun, zaključni račun proračuna in podobno.

To je bil čas neposredno po enajstem kongresu Zveze komunistov Jugoslavije, ko je bila vsa pozornost, tudi pozornost naše skupščine, obrnjena k analiziranju in obdelavi dokumentov tega kongresa in k ugotavljanju obveznosti in nalog za uresničevanje in izvajanje njegovih dokumentov.

To je bilo glavno izhodišče tudi pri določanju delovnega programa zbora do konca prejšnjega leta pa tudi pri določanju delovnega programa za to leto.

Precejšnja pozornost in aktivnost je bila v tem času posvečena organiziranju zbora in ustvarjanju pogojev za čim bolj uspešno delo delegatov ter za uresničevanje delegatske funkcije in ustavne vloge in položaja zveznega zbora.

Tekle so obsežne razprave o delovni metodi zveznega zbora in njegovih delovnih teles, o določbah poslovnika, o delegatskih vprašanjih, o obveznostih zveznega izvršnega sveta in zveznih upravnih organov do skupščine SFRJ, o sodelovanju z zvezno konferenco Socialistične zveze in o glavnih oblikah sodelovanja s skupščinami republik in avtonomnih pokrajin.

Obravnavana so bila tudi vprašanja organizacije dela in usposobitve strokovnih služb skupščine SFRJ za čim hitrejšo prilagajevanje zahtevam delegatov in delegatske skupščine.

Do konca leta 1978 je imel zbor štiri seje in je na njih obravnaval več kot sedemdeset vprašanj; delovna telesa pa so na približno osemdesetih sejah obravnavala 350 točk dnevnega reda.

O nekaterih pomembnih temah je tekla široka razprava v delovnih telesih in na sejah zbora. Sprejeti so bili posebni sklepi, v katerih je bilo ocenjeno stanje ter določene naloge in nadaljnje smernice pristojnim organom. V tem pogledu je treba poudariti razpravo o ustavni transformaciji pravosodja na samoupravnih temeljih, v kateri so bili ocenjeni doseženi rezultati in zavzeta stališča o nadaljnjem razvoju pravosodnega sistema in napredku dela pravosodnih organov.

Vso jesen je tekla v delovnih telesih in na sejah zbora zelo intenzivna proračunska razprava, ki je

spravila v gibanje celotno proračunsko politiko kot sestavni del politike gospodarske stabilizacije. Sprejeti so bili sklepi, ki poudarjajo naloge zveznega izvršnega sveta in zveznih upravnih organov v tem pogledu.

Zvezni zbor je obravnaval predlog za zakon o družbenih svetih in pri tem opredelil rešitve, ki naj jih vsebuje predlog zakona.

O predlogih resolucije o krajevni skupnosti, o družbenem sistemu obveščanja in o svobodni menjavi dela, ki so bistvenega pomena za nadaljnji razvoj in dograditev političnega sistema, je tekla v dogovoru z zvezno konferenco Socialistične zveze ter s skupščinami republik in pokrajin široka družbena razprava.

Delovna telesa zbora so intenzivno zbirala in analizirala številna mnenja in predloge, ki jih je prinesla ta razprava, ter pripravljala besedila omenjenih resolucij.

V zadnjih treh mesecih prejšnjega leta so tekle tudi priprave za zakon o temeljnih lastninsko-pravnih razmerjih, katerega predlagatelj je bilo eno od prejšnjih teles zbora.

Delegati zveznega zbora so pokazali veliko zanimanja za analizo izvrševanja srednjeročnega družbenega načrta in za pripravo resolucije o ekonomski politiki za leto 1979. Delovna telesa so obravnavala predlog resolucije za leto 1979 in s svojimi stališči seznanila zbor republik in pokrajin kot zbor, ki je pristojen za to resolucijo.

Aktivnost gibanja neuvršenih držav v aktualnih mednarodnih razmerah pred konferenco zunanjih ministrov neuvršenih držav v Beogradu in priprava konference sta bili predmet posebne pozornosti in razprave na seji zbora v juliju, tik pred konferenco. Zbor je v tem pogledu sprejel sklepe, ki vsebujejo dolgoročnejše ocene in smernice za prizadevanja naše države, da se izvedejo sklepi konference neuvršenih držav.

Ko analiziramo izvrševanje delovnega programa od septembra do decembra 1978, takoj opazimo, da je večje število nalog iz delovnega programa ostalo neizvršenih. Poleg tega je zbor obravnaval veliko vprašanj, ne da bi bila ta vprašanja v delovnem programu.

Da bi ugotovili prave vzroke za take pojave, je nujna analiza. Značilno je, da za večino vprašanj, ki so bila v delovnem programu, pa niso bila izvršena, predlagatelji niso zaprosili za podaljšanje rokov, kar bi bili morali storiti, in tudi niso obvestili zveznega zbora, zakaj svojih obveznosti niso izpolnili.

Ko pregledujemo delo zveznega zbora v pretekli, čeprav kratki dobi in povzemamo prve izkušnje, si predvsem zastavljamo vprašanje, kako čim hitreje in čim popolneje uresničevati ustavno vlogo in položaj zveznega zbora oziroma skupščine SFRJ. Sedanje stanje ni zadovoljivo. Dejstvo je, da ugotavljamo veliko neskladnost med vlogo, položajem in funkcijo zveznega zbora, kot jih določa ustava SFRJ, in dejanskim stanjem. Pogoji za delo delegatov še niso ustrezni v delegatski bazi in tudi ne v skupščini SFRJ, prepočasno ustvarjamo

pogoje in predpostavke, ki so potrebni za adekvatno uresničevanje funkcije delegatov.

Na tej podlagi temelji zahteva, da je treba bolj temeljito obravnavati, kako zvezni zbor sploh uresničuje svojo ustavno funkcijo, še posebej pa, kako uresničuje svojo vlogo in odgovornost na posameznih področjih družbenega življenja, na katerih imajo neposredno odgovornost še drugi organi federacije.

Ko smo analizirali in ocenjevali izvršitev delovnega programa od septembra do decembra 1978, smo si postavili vprašanje programiranja dela in priprave delovnega programa za naslednjo dobo, in to ne le za leto dni, za leto 1979, temveč za vso dobo do konca mandata, do leta 1982.

Programiranje dela v delegatskem skupščinskem sistemu, v sistemu delegatskega odločanja, dobiva posebna kvalitativna obeležja. Izhodišče pri pripravljanju delovnega programa za to leto je bilo, da mora biti težišče vsega dela zbora v spremljanju uresničevanja začrtane politike, v analizi izvrševanja zveznih zakonov in v politični kontroli nad delom izvršilnih in upravnih organov.

V sedanjem trenutku našega družbenega razvoja je najpomembnejše, da spoznamo in nenehno spoznavamo, ali se nam je posrečilo uresničiti in uresničujemo bistvo sistemskih rešitev v družbeni praksi in v kolikšni meri so institucije s temi sistemskimi rešitvami uspele in uspevajo uresničiti svojo vlogo, katero jim daje zakon. S tem da naj bi bilo težišče dela v uresničevanju teh funkcij zveznega zbora, ne postaja njegovo delo nič lažje, nasprotno, postaja v nečem zahtevnejše, če ga primerjamo z delom zbora prejšnjega sklica, ko je bilo delo posvečeno pretežno usklajevanju zvezne zakonodaje z ustavo, to je graditvi in oblikovanju gospodarskega in političnega sistema na ustavnih načelih.

Zvezni zbor, njegova delovna telesa in delegati ter celotna delegatska baza morajo odgovoriti na zahteve, da se ugotovi, kako se v sistemskih in drugih zakonih ter v drugih dokumentih začrtana politika uresničuje, koliko v realnih družbenih odnosih napredujejo socialistični družbenoekonomski odnosi in socialistično samoupravljanje, koliko in kako, kako hitro ter s kakšnimi težavami in ovirami se uresničujejo ustavna načela in sistemske rešitve. Pri tem moramo imeti pred očmi, da izvršilna funkcija v celoti še ni organizirana, tako da bi ustrezala potrebam in zahtevam delegatskega sistema, da še ne deluje učinkovito, pravočasno in kompleksno. Organi še niso organizirani in ne kadrovske usposobljeni, da bi mogli zagotoviti dosledno uresničevanje začrtane politike, zakonov in drugih predpisov. Zato prihajajo glede tega največje kritike iz delegatske baze, od delovnih ljudi in občanov.

Ker se je težišče dela zbora premaknilo k spremljanju uresničevanja začrtane politike ter izvrševanja zakonov in drugih predpisov, se odpirajo delovnim telesom, še posebej pa delegatu kot posamezniku, veliko večje

možnosti za popolnejše uresničevanje in uveljavljanje delegatske funkcije. Prav to pa bo terjalo veliko aktivnost, popolno koordinacijo in sinhronizacijo, iniciativnost in učinkovito organiziranost zveznega zbora in njegovih delovnih teles, zlasti še vsakega posameznega delegata.

Strokovna služba skupščine SFRJ oziroma zveznega zbora ima pri tem svoj del odgovornosti.

Čeprav smo v pretekli mandatni dobi izvršili večino nalog s področja zvezne zakonodaje in njene uskladitve z ustavo, ostaja ne glede na pomen spremljanja začrtane politike in analize izvrševanja zveznih zakonov zakonodajna dejavnost pri delu zveznega zbora še naprej, tudi v letu 1979 in v naslednjih letih, eno zelo pomembnih smeri njegove aktivnosti. Predvsem ostaja naloga, da dopolnimo sistem še na nekaterih ključnih točkah — z zakoni o razširjeni reprodukciji, o temeljnih lastninsko-pravnih razmerjih, o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, o sanaciji, o družbenih svetih itd.

Na drugi strani bo pri spremljanju uresničevanja začrtane politike potrebno nadaljnje urejanje odnosov v smislu izpopolnitve sedanjih in sprejemanja novih zakonov. Na tej podlagi je bilo pri pripravljanju delovnega programa ugotovljeno, da bo treba sprejeti še približno dvajset novih zakonov ter spremeniti in dopolniti kakšnih trideset zakonov. To pa prav gotovo ne bo vse, saj bodo življenje in realni družbeni odnosi odpirali nova vprašanja. V tem okviru mora biti najpomembnejša vloga delegatov, njihova iniciativa, da se posamezni problemi, s katerimi živi delegatska baza in ki se v njej pojavljajo, prenesejo in predložijo v obravnavanje zveznemu zboru.

Pri pripravljanju tega delovnega programa smo si prizadevali ustvariti možnosti in predpostavke, da pride do popolnejšega izraza pomembna vloga in odgovornost delegatov in delovnih teles, da jim omogočimo izpolniti njihove naloge, ki jih imajo v programiranju dela zbora.

Ko so se lotevala teh svojih nalog, so vsa delovna telesa zveznega zbora na več sejah obravnavala oziroma ves čas sodelovala pri pripravljanju delovnega programa le-tega. Za delo zveznega zbora in za delegatsko odločanje je zlasti pomembno, da se delegatska baza v vsej svoji celoti čedalje bolj in čedalje širše vključuje v njegovo delo, da postanejo pobude in predlogi delegatske baze osnova in pretežni del njegovega delovnega programa. Ustvarjanje takih možnosti in predpostavk je bilo eno od izhodišč pri pripravljanju delovnega programa za leto 1979.

Osnutek delovnega programa je bil objavljen v skupščinskem glasilu, v kakšnih 400 tisoč izvodih, da bi se z njim seznanili vsi od delegacij samoupravnih organizacij in skupnosti do občinskih skupščin in občinskih konferenc Socialistične zveze.

Osnutek delovnega programa zbora je bil posebej obravnavan v zveznem izvršnem svetu in v zveznih

upravnih organih, na sejah zbora republik in pokrajin, v skupščinah republik in avtonomnih pokrajin, v sekcijah zvezne konference Socialistične zveze, v svetu Zveze sindikatov, na sejah vseh delovnih teles zveznega zbora ter na več sestankih predsednika zveznega zbora s predsedniki njegovih delovnih teles.

V posameznih republikah so delegati zveznega zbora organizirali tudi regionalne sestanke. Na ta način smo želeli ustvariti pogoje za široka posvetovanja in razprave o nalogah, pred katerimi stoji zvezni zbor, oziroma želeli, da bi bila v delovnem programu čim bolj realno izražena poglobljena in prednostna vprašanja našega družbenega razvoja, za katera je pristojen zvezni zbor.

Kljub vsem pomanjkljivostim in kljub dejstvu, da iz te široke javne razprave nismo dobili toliko pobud in predlogov za delovni program zbora, kot smo jih želeli in pričakovali, lahko rečemo, da smo glede programiranja dela v tem odpiranju in povezovanju z delegatsko bazo napravili korak naprej.

Širina razprav o najaktualnejših vprašanjih, s katerimi naj se ukvarja zvezni zbor, je pomenila novo kvaliteto v programiranju dela le-tega.

Ugotoviti moremo, da delovni program zveznega zbora v osnovi izraža opredelitev za glavne smeri aktivnosti v naslednjem letu.

Da se je težišče premaknilo k spremljanju uresničevanja začrtane politike in k analizi izvrševanja zveznih zakonov, ugotovimo tudi iz razmerja med tematskim in zakonodajnim delom. V približno šestdeset tematskih nalogah, ki so zapisane v delovnem programu, so obsežna najpomembnejša vprašanja našega družbeno-ekonomskega in političnega sistema. Še posebnega pomena so tematske naloge glede analize izvrševanja sistemskih in drugih zakonov, ki imajo poseben pomen za združeno delo in delovanje sistema.

V središču aktivnosti zveznega zbora bosta to in tudi naslednja leta nadaljnja razčlenitev in uresničevanje političnega sistema socialistične samouprave na stališčih enajstega kongresa Zveze komunistov Jugoslavije, v katerih so vsa najvažnejša stališča iz študije tovariša Edvarda Kardelja Razvojne smeri političnega sistema socialistične samouprave.

Uveljavljanje in nadaljnji razvoj delegatskega skupščinskega sistema bosta v središču pozornosti zveznega zbora. V okviru obravnavanja nadaljnje graditve političnega sistema, še posebej pa razčlenitve delegatskega sistema, ima pobuda tovariša Tita za nadaljnje uveljavljanje in razvijanje načela kolektivnega dela daljnosežen pomen za razvoj naše samoupravne socialistične družbe, še posebej pa političnega sistema socialistične samouprave, in v tem kontekstu za kar najbolj popolno funkcioniranje delegatskega odločanja in graditev delegatskih odnosov.

Tri resolucije, ki naj bodo sprejete v tem letu — o družbenem sistemu obveščanja, o krajevnih skupnostih in o svobodni menjavi dela — so pomemben prispevek h

graditvi političnega sistema. Zbor bo obravnaval tudi vprašanja nadaljnje graditve komunalnega sistema na osnovah ustave in predlagal ustrezne ukrepe za njegovo uresničevanje.

Poleg tega pričakujemo prve ocene delovanja in razvoja zveznih upravnih organov v skladu z zakonom o temeljih sistema državne uprave ter o zveznem izvršnem svetu in zveznih upravnih organih. Eno od vprašanj bo tudi usposobitev uprave za izvrševanje njenih nalog do delegatske skupščine. Glede na važnost družbene zaščite samoupravnih pravic delovnih ljudi in družbene lastnine ter funkcije in naloge skupščin družbenopolitičnih skupnosti v tem, bo zbor spremljal in analiziral stanje na tem področju.

Na področju družbenoekonomske ureditve bo delovanje zveznega zbora osredotočeno v spremljanje uveljavljanja ustavnih načel in določb zakona o združenem delu ter drugih sistemskih zakonov in v uveljavljanje stališč, zapisanih v dokumentih enajstega kongresa o uveljavljanju samoupravnega družbenoekonomskega položaja delovnih ljudi v temeljni organizaciji združenega dela ter v krajevnih in samoupravnih skupnostih.

Najpomembnejša naloga je urejanje družbeno-ekonomskih odnosov pri upravljanju in gospodarjenju s sredstvi razširjene reprodukcije in na tej podlagi graditev novega sistema pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Priprava omenjenih pomembnih zakonov v skupščini bo omogočila, da se ob teh nalogah najdejo skupaj vse ustvarjalne sile družbe pri direktnem delu ali prek mehanizma delegatskega odločanja.

Opravičena bo analiza družbenoekonomske transformacije bank, politike združevanja dela in sredstev v proizvodnih in prometnih organizacijah združenega dela na temeljih ustave in zakona o združenem delu ter analiza razvoja družbenoekonomskih odnosov na vasi.

Na področju družbenoekonomske ureditve je posebnega pomena obravnavanje delovanja enotnega jugoslovanskega trga in dosedanjih izkušenj pri uveljavljanju sistema samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja, pri čemer bo posebna pozornost vsekakor namenjena uresničevanju družbenih dogovorov, ki so jih podpisali organi federacije.

Opravičena bo tudi analiza sedanjega stanja reproduktivne sposobnosti in akumulativnosti gospodarstva ter produktivnosti dela; opredeljene bodo smeri nadaljnje aktivnosti ter ukrepi, ki naj pripomorejo in vplivajo, da se bo hitreje večala akumulativnost in reproduktivna sposobnost ter krepila materialna osnova združenega dela in razvoj samoupravnih dohodkovnih odnosov.

Glede na to, da je pred nami priprava novih srednjeročnih načrtov, bo v celoti analizirano uresničevanje zakona o temeljih sistema družbenega planiranja. Poleg tega bo zbor namenil posebno pozornost vprašanjem, ki so v zvezi s pripravo in sprejetjem novega srednjeročnega načrta in resolucije za leto 1980. O teh

aktih bo zbor kot zainteresiran zbor dal in dajal svoje mnenje zboru republik in pokrajin.

Na področju zunanje politike bosta delo in delovanje zveznega zbora naravnana k uresničevanju funkcij in odgovornosti, ki jih ima zvezni zbor na tem področju. Krepitev politike neuvrščeniosti in gibanja neuvrščeni držav kot temeljne smeri naše aktivnosti na področju zunanje politike bo predmet posebne pozornosti zveznega zbora tudi v okviru obravnavanja priprav za VI. konferenco šefov držav ali vlad neuvrščeni držav, ki se bo zbrala v tem letu.

Po sklepih enajstega kongresa Zveze komunistov so v teku prizadevanja za nadaljnjo realizacijo in razčlenitev sistema splošne ljudske obrambe in družbene samozščite. V tem smislu se bo zvezni zbor pridružil splošnim prizadevanjem družbe na tem področju, še zlasti preskušanju sedanjih in urejanju novih rešitev v zakonih s področja obrambe.

Tovarišice in tovariši delegati! Iz predlaganega delovnega programa zveznega zbora ste lahko ugotovili, da je ta program obsežen po številu vprašanj. Vsebuje pa tudi številna vprašanja, ki so bistvenega pomena za naš bodoči razvoj.

Uresničevanje tega programa je odvisno od vseh družbenih dejavnikov, ki na določen način sodelujejo v skupščini. Delovna telesa zbora imajo pri tem poseben pomen. Zato moramo še naprej izpopolnjevati organizacijo in delovno metodo delovnih teles ter zbora. Delovna telesa so med drugim formirana, da spremljajo uresničevanje politike in izvrševanje zakonov. To svojo vlogo morajo še bolj izkoristiti, jo razvijati in uveljavljati.

Pri uresničevanju programa ima pomembno mesto zvezni izvršni svet kot izvršilni organ skupščine SFRJ, prav tako pa zvezni upravni organi kot organi, ki izvršujejo upravne, strokovne in druge zadeve iz okvira pravic in dolžnosti federacije. Ti so tudi nosilci priprave za večino nalog, ki so zapisane v delovnem programu. Pridobljene izkušnje kažejo, da je nadvse pomembno, da sta skupščina in zvezni izvršni svet funkcionalna celota, saj moreta le z medsebojnim sodelovanjem, sinhronizirano aktivnostjo in obojestranskim sodelovanjem z delegatsko bazo ter vsemi drugimi družbenimi dejavniki delegatskega sistema uresničiti postavljene naloge.

Odločanje v skupščini SFRJ je le sklepni člen v verigi delegatskega sistema odločanja.

Delovanje zveznega zbora in uspešnost dela njegovih delegatov pa tudi uspešno uresničevanje tega programa v letu 1979 bodo v precejšnji meri odvisni od delovanja celotnega delegatskega sistema in njegove usposobljenosti za uresničevanje njegove družbene vloge v odločanju. Pred vsako pomembnejšo odločitvijo je potrebna demokratična procedura izjavljanja in usklajevanja, kar pomeni, da je potrebna organizirana razprava v vsaki delegaciji, krajevni skupnosti, občinski skupščini, orga-

nizacijah Socialistične zveze oziroma v samoupravni bazi kot celoti.

Vsaka pomembnejša odločitev v zveznem zboru mora biti izraz njihovih neposrednih interesov, pojmovan in razpoložen. Če je neka odločitev pripravljena na tak način oziroma je bila pred njo opravljena potrebna demokratična procedura, tedaj ostaja delegatom v zveznem zboru zares le še sklepno dejanje – da uskladijo stališča in z glasovanjem sprejmejo odločitev. Prav zaradi takega delegatskega odločanja v zveznem zboru pomenijo programiranje dela, njegovo dosledno uresničevanje in upoštevanje določenih rokov bistveni politični pogoj za uspešno delovanje celotnega delegatskega skupščinskega sistema oziroma za delovanje zveznega zbora.

Na koncu prve mandatne dobe je bilo ocenjeno, da še vedno niso na ustavnih temeljih zgrajene trdne oblike povezovanja delegatov zveznega zbora s samoupravno bazo oziroma trdnije oblike povezovanja delegatov v republikah in avtonomnih pokrajinah, ki bi omogočale oziroma zagotavljale učinkovitejše usklajevanje stališč in določanje smernic celotne samoupravne strukture v občinah, republikah in pokrajinah za delo delegatov v zveznem zboru. Kljub doseženim uspehom in nadaljnjim korakom je taka ocena potrjena tudi v prvih mesecih dela delegatov zveznega zbora v tem mandatu. To je eno glavnih vprašanj, kateremu moramo mi, delegati in vse družbene sile posvetiti v naslednjem obdobju vso pozornost. Poseben pomen ima pri tem Socialistična zveza kot politični temelj delegatskega sistema.

Delegatsko odločanje v zveznem zboru je neposredno odvisno od razvitosti in funkcioniranja delegatskih odnosov, delegatskega sistema v krajevnih skupnostih, v organizacijah združenega dela ter v samoupravnih interesnih skupnostih in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih v občinah, republikah oziroma pokrajinah. Ni mogoče govoriti o uveljavljanju delegatskega sistema v zveznem zboru, če se delegatski odnos ni uveljavil v družbeni bazi oziroma če se ni uveljavil v enaki meri, v kakršni se razvija in uveljavlja delegatski sistem v samoupravni bazi družbe.

Za uspešno delo vsakega posameznega delegata in zveznega zbora kot celote je pomembno, kako je pripravljeno gradivo. Predlagateljem in nosilcem izdelave gradiva je treba naložiti, da morajo pripravljati tako gradivo, v katerem bodo na celovit način prikazani problemi; to gradivo pa mora vsebovati še povzetke, v katerih naj bodo poudarjeni najpomembnejši problemi in druga vprašanja, ki so s stališča delegatske baze bistvena za razumevanje in opredeljevanje v konkretnem primeru. Vse to naj bo napisano jasno, jedrnat in v razumljivem jeziku. Očitno je, da si moramo nenehno še z dodatnimi ukrepi prizadevati za hitrejšo prilagajevanje zveznih upravnih organov delegatskim odnosom in za njihovo usposobitev, da na pravi način izpolnjujejo svoje

naloge za delegate v zveznem zboru. Pogostejše je treba stopati pred delegate tudi z alternativami.

Prav tako je za uspešno delo delegatov pomembna strokovna pomoč pri delu, ne samo v tem smislu, da jim nekdo prezentira problem, temveč tudi, da ga strokovno in znanstveno verificira. Zato se mora zvezni zbor odpirati proti vsem ustvarjalnim silam, ki lahko pomagajo, da pridemo do objektivnega spoznanja, da čim bolj jasno in reliefno opredelimo probleme, ki so na dnevnem redu, in da hkrati prikažemo dvome, prednosti in slabosti vsake od možnih alternativ.

Priprava in določitev delovnega programa sta trajali razmeroma dolgo. Doseženo je bilo sodelovanje z vsemi družbenimi dejavniki, še posebej z zveznim izvršnim svetom in zveznimi upravnimi organi. Dosežena je bila tudi popolna soglasnost in usklajenost programa. V takem položaju moramo zahtevati od predlagateljev, da izpolnjujejo svoje naloge, ki izhajajo zanje iz delovnega programa zbora. Za vsak odmik od programa, kar se tiče izvrševanja nalog v zvezi z vsebino in roki, se mora nosilec posla vnaprej pravočasno obrniti na zvezni zbor z obrazloženo zahtevo, o kateri bo zbor odločil na seji.

Gotovo je, da se bo obravnavala nekaterih vprašanj, ki so zapisana v delovnem programu za to leto, šele začela in da bo ostala predmet aktivnosti zbora tudi v prihodnjem letu.

V celoti vzeto so nekatere od tem take narave in pomena, da bodo ostale v središču pozornosti zveznega zbora vso njegovo štiriletno mandatno dobo. Vse to, zlasti pa potreba in zahteva, da se dolgoročno začrtajo glavne smeri delovanja zveznega zbora ter ugotovijo najpomembnejše naloge in prednostne potrebe, kažeta na pomen dolgoročnega programiranja. Zato je bila dana in sprejeta pobuda, naj si zvezni zbor v posebnem dokumentu začrta programsko orientacijo do konca mandatne dobe. Obdelava tega dokumenta se je začela in lahko pričakujemo, da bo zboroma predložena v odločitev na naslednji seji.

Izkušnje iz pripravljanja tega programa za leto 1979 kažejo, da so potrebni novi in kvalitetni nadaljnji koraki, da bi letni delovni program zbora postal takšen političen dokument, kakršen je potreben delegatski skupščini in delegatskemu načinu odločanja.

Zato je bila na sestanku s predsedniki delovnih teles predlagana ustanovitev delovne skupine, ki naj bi na podlagi dosedanjih izkušenj preučila vprašanja programiranja dela in podala predlog za izboljšanje metod programiranja ter za pripravo, določitev in izvrševanje programov.

Tovarišice in tovariši delegati!

Uveljavljanje ustavne pozicije zveznega zbora je odvisno predvsem od samega zveznega zbora, od dela njegovih delovnih teles ter od celotne družbenopolitične in samoupravne aktivnosti delegatov. Za prepočasno in nedosledno uveljavljanje ustavne pozicije zveznega zbora ne smemo iskati vzrokov in odgovornosti le zunaj

skupščine, čeprav je delež dejavnikov v eni kot v drugi smeri zelo pomemben in velik in ga ne smemo podcenjevati.

Izvrševanje tega delovnega programa je torej v veliki meri odvisno tudi od organiziranosti in permanentne zavzetosti delegatov zveznega zbora v delegatski bazi kot v skupščini oziroma v zveznem zboru. Pri tem moramo doseči popolno sodelovanje, koordinacijo in sinhronizirano delo, predvsem v samem zboru in tudi v odnosih z zveznim izvršnim svetom, zveznimi organi, organi družbenopolitičnih organizacij v federaciji ter z ustreznimi organi in organizacijami v republikah in avtonomnih pokrajinah.

Začenjam razpravo o predlogu delovnega programa s predlogom načrta za izvrševanje delovnega programa za prvo in drugo trimesečje 1979.

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Predlagam zboru tele sklepe:

1. Zbor sprejema predlog delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za leto 1979 s predlogom sprememb in dopolnitev predlaganega delovnega programa zveznega zbora kot tudi predlog načrta za izvršitev delovnega programa zveznega zbora za prvo in drugo trimesečje 1979.

2. Da bi bili programiranje dela zveznega zbora oziroma njegovi letni delovni programi dokument, kakršen ustreza delegatski naravi skupščine, je treba po mnenju zbora sproti ustvarjati pogoje in izboljševati metodo programiranja, ki naj to omogoči in pospeši. Zato zbor nalaga svojemu predsedniku, da formira po določbah poslovnika delovno skupino, ki naj napravi analizo dosedanjih izkušenj in problemov programiranja ter pripravi predloge za boljše metode pripravljanja, določanja in izvrševanja delovnega programa zveznega zbora.

3. Zbor poudarja pomen dolgoročnega spoznanja osnov in smeri aktivnosti in ugotovitve najvažnejših nalog in prednostnih potreb pri delu. Zato podpira pobudo, da se v popolnem sodelovanju z zveznim izvršnim svetom ugotovijo smeri njegove aktivnosti do konca mandatne dobe.

4. Zbor poudarja tudi pomen, mesto in vlogo svojih delovnih teles, predsednika zbora in predsednikov delovnih teles v izvrševanju delovnega programa. Delovna telesa naj si napravijo letne delovne programe, določijo dinamiko izvrševanja delovnega programa zbora, nenehno spremljajo izvrševanje le-tega in pravočasno obveščajo predsednika zbora oziroma zbor o problemih, ki bi morda nastajali.

5. Zvezni zbor poudarja odgovornost predlagateljev predlogov in nosilcev strokovnih zadev za kakovost gradiva, ki ga predlagajo zboru v obravnavo in sprejetje.

S tem v zvezi zbor poudarja, da morajo gradiva celovito in vsestransko zajemati problematiko, vsebovati podroben opis in utemeljitev za morebitne alternativne rešitve, biti jasnejša in razumljivejša in primerna za

obravnavo v naši delegatski bazi. Zato so potrebna nadaljnja prizadevanja, da se zvezni upravni organi, pa tudi vsi drugi strokovni nosilci zadev v čedalje večji meri usposabljaajo, da izpolnijo svoje obveznosti do zveznega zbora skupščine SFRJ pravočasno, v dogovorjenih rokih, ki so zapisani v delovnem programu zbora in v trimesečnih izvršilnih načrtih, v skladu z zahtevami poslovnika zveznega zbora.

6. Zbor vztraja pri tem, da morajo predlagatelji gradiv izvršiti svojo obveznost do zbora pravočasno, v roku, ki je določen v delovnem programu zbora za leto 1979. Če to objektivno ni mogoče, je predlagatelj dolžan stopiti pred zbor z utemeljeno in obrazloženo zahtevo, naj se obravnava predlaganega gradiva za določen čas odloži. Predlagatelj mora to storiti v roku, ki mu omogoča, da v primeru, če zbor ne ugotovi zahtevi za odlog, gradivo vendarle predloži v obravnavo v trimesečju, v katerem mu mora biti predloženo po delovnem programu.

7. Zvezni zbor poudarja zelo pomembno vlogo sredstev množičnega obveščanja pri obveščanju vse jugoslovanske javnosti in najširše delegatske baze o delovnih programih zbora in njegovih delovnih teles ter o njihovem izvrševanju, o problematiki, ki jo obravnavaajo ali nameravajo obravnavati, o pobudah, ki prihajajo iz zbora ali delovnih teles, o problemih pri delu delegatske skupščine in o vseh drugih vprašanjih, ki so pomembna za razvojno politiko naše samoupravne socialistične družbe. Zbor poudarja tudi svojo odprtost do sredstev množičnega obveščanja, do javnega obveščanja ter svojo pripravljenost in pripravljenost svojih delovnih teles, delegatov in strokovne službe, da se v danih možnostih doseže kar najboljša in najpopolnejša obveščenost naše javnosti o delu zbora oziroma o delu delegatov v skupščini SFRJ in v delegatski bazi.

To je predlog sklepov v zvezi s prvo točko dnevnega reda.

Začenjam razpravo.

Želi kdo besedo v zvezi s predlaganimi sklepi? (Nihče.)

Ali zvezni zbor sprejema predlagane sklepe, ki sem jih prebral? (Sprejema.)

Ugotavljam, da smo sprejeli delovni program zveznega zbora za leto 1979 in sklepe v zvezi s tem.

Na vrsti je *druga* točka dnevnega reda:

Predlog zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih

Delegati so dobili predlog zakona ter redakcijske popravke; dobili so tudi poročila odbora za pravosodje, odbora za delo, zdravstvo in socialno politiko, odbora

za družbenopolitične odnose in zakonodajnopravne komisije.²

Komisija za ugotavljanje istovetnosti besedil v jezikih jugoslovanskih narodov in narodnosti je poslala poročilo, s katerim obvešča zbor, da je ugotovila istovetnost besedil tega zakonskega predloga v jezikih jugoslovanskih narodov.³

Predstavnika zveznega izvršnega sveta sta Luka Banović, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za pravosodje in organizacijo zvezne uprave, in Gojko Prodanić, namestnik zveznega sekretarja za pravosodje in organizacijo zvezne uprave.

Poročevalci delovnih teles zveznega zbora so delegata Eva Naglič in Sima Dubajić in Branko Jovanović, član zakonodajnopravne komisije.

Začenjam splošno razpravo o zakonskem predlogu. Želi kdo besedo? (Nihče.)

Začenjam razpravo o besedilu zakonskega predloga.

Sporočam vam, da predlaga odbor za pravosodje amandmaje k 15. členu drugi odstavek, 16., 17., 18. in 37. členu.

Zakonodajnopravna komisija predlaga amandmaje k 2., 3., 5., 10., 18., 28., 37. in 39. členu ter amandmaje k naslovom oddelkov II, III, IV. in V.⁴

S predlaganimi amandmaji se predstavnik predlagatelja strinja.

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Dajem predlog zakona na glasovanje.

Kdor je *za*, naj, prosim, dvigne roko. (Vsi.)

Ali je kdo *proti*? (Nihče.)

Ali se je kdo *vzdržal* glasovanja? (Nihče.)

Ugotavljam, da je zbor sprejel predlog zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih z amandmaji odbora za pravosodje in zakonodajnopravne komisije zveznega zbora.⁵

Na vrsti je *tretja* točka dnevnega reda:

Predlog za zakon o posojilu Socialistični avtonomni pokrajini Kosovo iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo, s predlogom samega zakona.

Delegati so dobili predlog zakona; dobili so tudi poročila odbora za proračun federacije in zakonodajnopravne komisije.⁶

Dobili so tudi poročilo komisije za ugotavljanje istovetnosti besedil, ki je ugotovila istovetnost besedila

² Priloge 2 do 5.

³ Priloga 6.

⁴ Glej priloge 2 in 5.

⁵ Zakon je bil objavljen v Uradnem listu SFRJ, št. 9 z dne 2. marca 1979.

⁶ Priloge 7 in 8.

tega zakonskega predloga v jezikih jugoslovanskih narodov.⁷

Predstavniki zveznega izvršnega sveta so Petar Kostić, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za finance, Božidar Radunović, namestnik zveznega sekretarja za finance, in drugi od ZIS določeni predstavniki.

Poročevalca delovnih teles zbora sta delegata Živko Nestorovski in Eva Naglič.

Začenjam splošno razpravo o zakonskem predlogu.

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Začenjam razpravo o besedilu zakonskega predloga.

Sporočam vam, da zakonodajnoppravna komisija predlaga amandmaje k 1. in 4. členu in se predstavnik predlagatelja s temi amandmaji strinja.⁸

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Dajem predlog zakona na glasovanje.

Kdor je *za*, naj, prosim, dvigne roko. (Vsi.)

Ali je kdo *proti*? (Nihče.)

Ali se je kdo *vzdržal* glasovanja? (Nihče.)

Objavljam, da je zvezni zbor sprejel predlog zakona o posojilu Socialistični avtonomni pokrajini Kosovo iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo, z amandmaji zakonodajnoppravne komisije.⁹

Na vrsti je *četrt*a točka dnevnega reda:

Predlog za zakon o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo, s predlogom samega zakona

Delegati so dobili predlog zakona; dobili so tudi poročila odbora za družbenoekonomske odnose, odbora za delo, zdravstvo in socialno politiko in zakonodajnoppravne komisije.¹⁰

Dobili so poročilo komisije za ugotavljanje istovetnosti besedil z ugotovitvijo, da je komisija ugotovila istovetnost besedila tega zakonskega predloga v jezikih jugoslovanskih narodov.¹¹

Predstavniki zveznega izvršnega sveta so Petar Kostić, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za finance, ter drugi od ZIS določeni predstavniki.

Poročevalci delovnih teles zbora so delegati Josip Hajduković, Vukašin Kondić in Eva Naglič.

Začenjam splošno razpravo o zakonskem predlogu.

Želi kdo besedo?

Besedo ima delegat Eduard Cenčić.

EDUARD CENČIĆ (*SR Hrvatska*):

Tovariš predsednik, tovarišice in tovariši delegati! Zbor združenega dela in njegova delovna telesa so razpravljala o zakonu o pogojih in postopku za sanacijo, ga podprla, nam delegatom iz Hrvatske pa naročila, naj zapišimo predlagatelja za naslednje pojasnilo:

Skrajni rok po spremenjenem zakonu naj bi bil 90 dni. V prejšnjih predpisih je bil določen rok 15 dni za finančno konstrukcijo ali po sprejetju sanacijskega programa. Potrebovali bi le kratko pojasnilo: V katerem členu (v 7. ali 11.) je določen ta petnajstdnevni rok, ki omogoča, da se po sprejetju sanacijskega programa pride tudi do njegove realizacije s stališča tistih, ki so pri tem udeleženi kot sanatorji.

PREDSEDNIK DOBROSLAV ČULAFIĆ:

Prosim predstavnika zveznega izvršnega sveta, če more, da da pojasnilo.

Besedo ima Momčilo Tomić, pomočnik zveznega sekretarja za finance.

MOMČILO TOMIĆ, *pomočnik zveznega sekretarja za finance*:

V 7. členu sedanjega zakona o pogojih in postopku za sanacijo je predpisano, da mora biti sanacijski program napravljen v 30 dneh.

V 15. členu pa je rečeno, sklicujoč se na 7. člen, da mora biti ta program v 15 dneh predložen sanatorjem. Pred to spremembo je v primeru, ko je bila sanacija izvršena znotraj delovne ali sestavljene organizacije, rok praktično znašal 45 dni. To je pomenilo, da je morala biti sanacija končana do 15. aprila. Če se v teh 45 dneh ni posrečila, jo je bilo treba objaviti v Uradnem listu. Zdaj pa je določeno, da traja ta rok 75 dni, prvi rok, ki je bil doslej 30 dni, pa traja zdaj 90 dni.

PREDSEDNIK DOBROSLAV ČULAFIĆ:

Slišali smo pojasnilo tovariša Momčila Tomića.

Začenjam razpravo o besedilu zakonskega predloga.

Zakonodajnoppravna komisija predlaga amandma k 4. členu, s katerim se predlagatelj zakona strinja.¹²

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Dajem predlog zakona na glasovanje.

Kdor je *za*, naj, prosim, dvigne roko. (Vsi.)

Ali je kdo *proti*? (Nihče.)

Ali se je kdo *vzdržal* glasovanja? (Nihče.)

⁷ Priloga 9.

⁸ Glej prilogo 8.

⁹ Zakon je bil objavljen v Uradnem listu SFRJ, št. 9 z dne 2. marca 1979.

¹⁰ Priloge 10 do 12.

¹¹ Priloga 9.

¹² Glej prilogo 12.

Ugotavljam, da je zbor sprejel predlog zakona o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo z amandmajem zakonodajno-pravne komisije.¹³

Na vrsti je *peta* točka dnevnega reda:

Informacija o stanju in problemih prometne varnosti na cestah v letu 1977

Delegati so dobili informacijo;¹⁴ dobili so tudi sklepe zveznega izvršnega sveta in poročilo odbora za notranjo politiko.¹⁵

Predstavniki predlagatelja informacije so Ante Zelić, član zveznega izvršnega sveta in predsednik zveznega komiteja za promet in zveze, Avdo Zvonić, namestnik predsednika zveznega komiteja za promet in zveze, in drugi od zveznega izvršnega sveta določeni predstavniki.

Poročevalec odbora za notranjo politiko je delegat Edward Cenčić.

Začenjam razpravo v zvezi s to informacijo.

Besedo ima tovariš Jože Božić, predsednik odbora zveznega zbora za notranjo politiko.

JOŽE BOŽIĆ, *predsednik odbora za notranjo politiko*:

Tovariš predsednik, tovarišice in tovariši delegati! Stanje in problemi prometne varnosti na cestah in na jugoslovanskih železnicah postajajo čedalje bolj vsakdanji problem delovnega človeka in občana. Da bi v odboru za notranjo politiko dojel položaj in prišli do sklepov, smo se seznanili tudi z dodatnimi informacijami. Člani odbora so se novembra in decembra 1978 in januarja 1979 udeležili posvetovanj, ki sta jih organizirala zvezni komite za promet in zveze in zvezni sekretariat za notranje zadeve, ter posvetovanja, ki ga je organiziralo Društvo inženirjev in tehnikov Jugoslavije. Bili so navzoči na sejah jugoslovanskega sveta za varnost cestnega prometa in nekaterih republiških svetov za prometno preventivo in vzgojo ter imeli delegatske pogovore v republikah in pokrajinah, v občinskih skupščinah in nekaterih temeljnih organizacijah združenega dela.

Aktivno smo se vključili v delo koordinacijskega odbora za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito zvezne konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Jugoslavije ob temi Varnost cestnega prometa.

Na ta način je odbor v pripravi za to sejo deloval na najširšem delegatskem tekmovanju in na način, ki mu je omogočil, da se je vsestransko seznanil s problemati-

ko in širše izmenjal mnenja o najaktualnejših vprašanih prometne varnosti na cestah in jugoslovanskih železnicah.

Problematika prometne varnosti na cestah postaja čedalje bolj zahtevna, v nekaterih regijah, naseljih in mestih naše dežele pa se že približuje karakteristikam dežel z najbolj razvitim prometom.

Doživljamo „avtomobilski boom“ z vsemi pozitivnimi in negativnimi posledicami, ki ga spremljajo. Najhujše pa so one s človeškimi žrtvami. Zavedajoč se, da bodo take žrtve neizogibne tudi v prihodnje, poskušamo, da bi jih na kakršenkoli način zmanjšali in omilili. V odboru smo razmišljali, kaj je treba ukreniti. Ocenili smo kot pozitivne ukrepe za večjo varnost prometa. Pozitivni rezultati niti niso tako majhni: kljub tako naglemu porastu vozil in voznikov je v zadnjih letih rast števila žrtev precej nižja, na nekaterih območjih pa se je celo ustavila.

Spoznali smo tudi negativne pojave. Teh je veliko. Glavni problemi prometne varnosti, s katerimi se soočamo, so ceste, vozila, vozniki in pešci. To so hkrati tudi fronte, na katerih se borimo z večjim ali manjšim uspehom. Slišimo kritiko prepočasne gradnje in modernizacije cest in cestne signalizacije. Naša družba še nikoli prej ni v modernizacijo cest vlagala toliko sredstev, kot jih vlaga v zadnjih nekaj letih. Tu nimamo velikih rezerv, razen kar se tiče kvalitetnejšega in bolj premišljenega programa porabe sredstev za gradnjo in modernizacijo cest.

Vozila so poglavje zase. Verjetno smo med prvimi deželami v Evropi po pisanosti tipov, po njihovi veliki izrabljenosti itd. Na tem področju imamo opraviti tudi z neko stihijo. Na trgu je veliko povpraševanje po vseh tipih avtomobilov. Od izdelovalcev avtomobilov je odvisna kvaliteta vozil, poleg tega pa bi bilo treba zboljšati servisno službo. Zastarela in pomanjkljiva vozila bi morali izključiti iz prometa, saj zaradi premajhne ponudbe na trgu vse bolj dolgo ostajajo v prometu stara vozila, ki bodo še naprej ogrožala prometno varnost.

Pri vsem tem pa je za prometno varnost vendarle najvažnejši človek, njegovo ravnanje, razumevanje, odgovornost enega človeka od drugega, odgovornost in podobno. Radikalno bi lahko vplivali, da bi se spremenil položaj in povečala varnost vseh udeležencev v prometu. Z velikim prizadevanjem dosegajo organi milice čedalje večjo disciplino udeležencev v prometu, vendar oni za nas ne morejo vsega storiti, in to tudi ni v njihovi pristojnosti. Najmanj pa je v njihovi pristojnosti naša prometna kultura. Zato smo se v razpravi v odboru vprašali, kako daleč smo prišli s podružbljanjem varnosti oziroma kakšen je družbeni vpliv na varnost prometa na cestah.

Mnoge organizacije združenega dela ne obravnavajo problemov in nič ne ukrepajo, čeprav večina njihovih delavcev prihaja na delo in se vrača domov s prometnimi

¹³ Zakon je bil objavljen v Uradnem listu SFRJ, št. 9 z dne 2. marca 1979.

¹⁴ Informacija je na voljo pri službi za informacijsko-dokumentacijske zadeve skupščine SFRJ.

¹⁵ Priloge 13 in 14.

sredstvi. Pasivne so tudi mnoge krajevne skupnosti po mestih, kljub temu da postaja v njihovih naseljih in ulicah prometna varnost akuten problem.

V odboru smo ugotovili, da nimamo zasnovane celovite prometne politike. V federaciji, republikah in pokrajinah imamo sicer družbene dogovore o prometni politiki, vendar se ti dogovori ne aktualizirajo, da bi ustrezali nastalemu položaju. Večina organizacij združenega dela, krajevnih skupnosti in občin tudi nima izdelane celovite lastne prometne politike. V mnogih akcijah za preventivo in vzgojo v prometu, ki jih vodijo sveti za preventivo in izobraževanje, posamezne organizacije, ki so njihove članice, niso dovolj aktivne. Ni organiziranih in usklajenih akcij.

Večkrat smo v razpravah poudarjali vlogo Socialistične zveze kot fronte organiziranih socialističnih sil, ki bi lahko na najširši delegatski osnovi še bolj kot doslej mobilizirala delovne ljudi in občane k neposredni udeležbi pri oblikovanju in uveljavljanju prometne politike in družbene samozaščite na področju prometne varnosti. Mnoge preventivne akcije so preveč kampanjske, od primera do primera. Vemo za „črne točke“, vendar se ne lotevamo njihovega sistematičnega odpravljanja.

Prometna vzgoja se praviloma končuje v osnovnih šolah. Na srednjih in visokih šolah, odkoder prihaja veliko število novih voznikov, pa prometne vzgoje praktično ni. V avtošolah poudarjajo tehnično znanje, kultura obnašanja v prometu pa je zanemarjena.

Organizacije združenega dela, ki se ukvarjajo z javnim prevozom ljudi, morajo prav tako podvojiti odgovornost za lasten in družbeni interes, kadar gre za prometno varnost. Divjanje po cestah, slaba vozila, preobremenitev voznikov in vozil so vsakdanji pojav.

Informacija zveznega izvršnega sveta opozarja na tako stanje. Rad bi citiral najbolj svežo informacijo, ki je bila objavljena pred štirinajstimi dnevi v Delu. (Verjetno bi lahko citiral podobne informacije iz kateregakoli glasila v drugih republikah in pokrajinah.) „Republiška prometna milica Slovenije je na Vrhniki, ob vstopu na avtomobilsko cesto pregledala 40 tovornjakov. Rezultat: opomnjenih je bilo 26 voznikov, 4 tovrnjake so poslali na tehnični pregled, enemu vozniku so vzeli vozniško dovoljenje, 4 voznike so napotili k sodniku za prekrške, dva voznika pa sta bila kaznovana na samem kraju. En voznik je bil trinajst ur za volanom, pri čemer je le dve uri počival. En voznik je pol ure prej povzročil prometno nesrečo in pobegnil.“ To je zelo šokantna informacija. Verjetno bi kontrola naslednjih štirideset tovornjakov pokazala podobno stanje kot še nadaljnjih štirideset. Vsak dan pa vozi po naših cestah na tisoče tovornjakov.

V zvezi z obnašanjem prometnih udeležencev smo v odboru menili, da je treba najti način, da se javno opomnijo vozniki in organizacije združenega dela, ki z neodgovornim ravnanjem ogrožajo človeška življenja.

Samoupravni organi morajo vplivati, da se tako obnašanje spremeni, predvsem pa morajo vplivati, da se poostri notranja kontrola. Zaradi takega položaja v našem prometu ljudje na terenu pritiskajo, da je treba okrepiti represivne ukrepe oziroma zaostri kaznovno politiko.

Odbor pa je mnenja, da v tem ni rešitve. Že sedaj kaznovna politika ni „mehka“. Preteklo leto se je povečalo število kaznovanih voznikov, vendar se je kljub temu povečalo tudi število prekrškov. V kaznovni politiki moramo napraviti korak naprej. Ta politika mora postati selektivnejša in vzgojna pa ostrejša za voznike, ki s svojim ravnanjem ogrožajo prometno varnost. V tej smeri prihajajo s terena že dobre pobude.

V delovnem programu zveznega zbora je zapisano, da bo zbor obravnaval predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o temeljih prometne varnosti na cestah v drugem trimesečju 1979. Delegati bomo odgovorni za to, kako in v kateri smeri popolneje urediti to snov, kaj spremeniti, kaj od obstoječega pa spremeniti v širšo družbeno aktivnost. Sporočili so nam, da je v osnutku napovedana sprememba več kot sto členov zakona.

V odboru smo sklenili, naj probleme prometne varnosti na cestah ne rešujemo z današnjo razpravo, temveč naj bo odbor v tej mandatni dobi ves čas odprt za to problematiko in naj na ta način daje svoj prispevek k izboljšanju prometne varnosti na cestah.

Odbor je obravnaval tudi informacijo o problemih prometne varnosti na jugoslovanskih železnicah. Ugotovil je, da je bilo število nesreč v letih 1977 in 1978 nekaj manjše kot prej in da je bilo manj človeških žrtev. Povečala se je odgovornost delavcev v organizacijah združenega dela in odgovornih drugih dejavnikov na železnici.

Z informacijami se nismo mogli seznaniti, kakšen je položaj na posameznih območjih Jugoslavije, ta pa je glede nekaterih vprašanj varnosti dokaj različen. To je pokazala tudi razprava v odboru.

Menimo, da je treba še bolj vztrajno krepiti zavest in odgovornost delavcev na železnici glede vseh ukrepov, za katere smo se v tej skupščini dogovorili pred nekaj leti. Mnogi ukrepi se ne izvršujejo, kot bi se morali. Modernizacija železnic počasi napreduje. V naslednjih petih letih bo program modernizacije uresničen približno 50-odstotno. To zaostajanje vpliva na gospodarski položaj železnic, ki je ozko povezan z varnostjo železniškega prometa. Več prizadevanj za boljši gospodarski položaj jugoslovanskih železnic pričakujemo od samega združenega dela, v njem pa zlasti od organizacij združenega dela na železnici, in to glede nadaljnjega samoupravnega organiziranja, dohodkovnih odnosov, modernizacije, večje odgovornosti, kadrovske politike, politike osebnih dohodkov in družbene samozaščite.

Zlasti mora biti v ospredju tisti del modernizacije, ki je ozko povezan s prometno varnostjo. Na cestah in na železnici pa je najpomembnejši dejavnik prometne

varnosti človek. Paradoksalni so podatki, da imamo največ prometnih nesreč oziroma človeških žrtev v železniškem prometu na prehodih čez proge, še več pa na tirih. Vozniki razbijejo vsako leto stotine spuščениh zapornic, pešci pa hodijo čez progo na nedovoljenih krajih. Problem bi izginil šele, če bi zgradili proge na stebrih, to pa je še daleč. Reševati moramo torej, kar je v tem trenutku mogoče.

Vsi člani odbora so opozarjali na nujnost organiziranja, trajnejše družbenopolitične akcije vseh subjektov, ki imajo na ta ali oni način, posredno ali neposredno, zvezo z železniškim prometom. Pri tem lahko odigrajo veliko vlogo številni samoupravni in družbenopolitični subjekti v organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih in občinah.

Tovariš predsednik, tovarišice in tovariši delegati! Prejeli ste poročili odbora. Želimo, da jih podprete, da sprejmete predlagane sklepe in jih dopolnite. Hkrati menimo, da bi morali nekatere vidike prometne varnosti do konca mandata vsestransko obravnavati v tem zboru in sprejeti ustrezne ukrepe. Tovariš Tito je v svoji novoletni poslanici z veliko zaskrbljenostjo opozoril na obstoječe prometne probleme in opozoril na dolžnost vse družbe, da gre v akcijo. Delegati moramo v svoji bazi pa tudi tukaj vplivati na konkretne akcije, na oblikovanje politike in zakonodaje. Mislim, da se tega vsi zavedamo in da bi v tem letu lahko kaj pripomogli.

PREDSEDNIK DOBROSLAV ČULAFIĆ:

Želi še kdo besedo?

Besedo ima delegat Eduard Cenčić.

EDUARD CENČIĆ, *poročevalec odbora za notranjo politiko*:

Tovariš predsednik, tovarišice in tovariši delegati! Če pogledamo podatke o stanju prometne varnosti v Jugoslaviji in v Socialistični republiki Hrvatski, ki so nam na razpolago, nam ti podatki kažejo, da je stanje zelo resno, da zaslužijo ne le veliko večjo pozornost in skrb, temveč tudi nove ukrepe, da se stanje popravi.

Prometna varnost na cestah je aktualen problem. To je predvsem družbeni problem in ga moramo za takega šteti in reševati.

Promet na cestah je, kar se tiče udeležencev, zelo zahteven in heterogen, kaže nekatere tendence anarhičnosti in dokaj izrazita protislovja v združenem delu kot tudi izven njega. Zelo pogosto se dogaja, da pri velikem številu udeležencev v prometu prevladuje individualni, egoistični interes. Poleg več kot 85 odstotkov zasebnih vozil in voznikov se še javni interes. Poleg več kot 85 vozil in voznikov se še javni in družbeni promet bori za svoje mesto in svoje interese. Tako stanje narekuje, da

dobro organiziramo, usmerimo in koordiniramo akcijo vseh družbenih dejavnikov na vseh ravneh.

Spričo hitrega naraščanja cestnega prometa in motorizacije, ko lahko pojem udeleženca v prometu poistovetimo s pojmom prebivalca, postaja vprašanje prometne varnosti na cestah nadvse pomembno vprašanje uresničevanja družbene samozaščite in torej tudi interes celotne družbe.

Problemi prometa se ne morejo reševati ne z zakoni ne z represijo ne s prisilo. To se marsikdaj naglaša v naši družbi, mi pa moramo predvsem aktivirati vse družbene dejavnike in izkoristiti vse družbene ukrepe, s katerimi bomo zmanjšali prostor za represijo in zakone.

Interesi gospodarstva se povsod poudarjajo. Vzporodno z interesom gospodarstva za varnost človeka in varstvo družbenega premoženja pa mora priti interes združenega dela pa tudi interes vsakega udeleženca v prometu do popolnega izraza tudi pri ustvarjanju pogojev za večjo in boljšo prometno varnost.

Dve poti sta za reševanje. Ena od njih je samoupravna pot, ogromna želja in bitka v organizacijah združenega dela, da se z notranjo kontrolo in različnimi preventivnimi akcijami zmanjšajo nesreče na naših cestah, to so organizacije združenega dela, ki se specializirano ukvarjajo s prometom, oziroma organizacije, ki imajo ogromen transportni park. Na drugi strani pa se mora tam, kjer gre za individualne udeležence v prometu, naša bitka začeti v krajevni skupnosti in v temeljni organizaciji združenega dela.

Glavni dejavniki so človek, vozilo in cesta. Ne glede na njihov osnovni in ogromni pomen je še vrsta drugih, nevidnih dejavnikov, ki vplivajo na stanje prometne varnosti. Osrednje vprašanje je zaščita človeka, saj je njegova varnost za družbo najvažnejša.

Čedalje več je dejavnikov, ki profesionalno ali družbeno delujejo za razvoj prometne varnosti, vendar uspehi niso zadovoljivi, ker so akcije premalo sinhronizirane, nekoordinirane, parcialne. Brez sistematičnih, stalnih in dobro sinhroniziranih akcij pa ne more biti pozitivnih rezultatov. Če le eden od teh ukrepov ali akcij zataji, ali če le eden od nosilcev akcije ne stori, kar bi moral, so posledice velike in hude.

Problematika prometne varnosti ima izrazito družbeni pomen. Zvezni zakon o temeljnih prometne varnosti na cestah zavezuje vse družbenopolitične skupnosti in njihove organe, organizacije združenega dela in druge organizacije ter občane, da morajo za varen in redan promet na cestah ter za preprečevanje in odpravljanje nevarnosti za udeležence v prometu, ustvarjati ugodne pogoje za napredek prometa ter za organizacijo in preventivno delo, ukrepati za redan potek prometa in preprečevati prometne nesreče in druge nevarnosti.

Poudarjam, da vsebuje analogno določbo tudi zakon SR Hrvatske o varnosti cestnega prometa v svojem 2. členu. Menim, da pomeni osnovno slabost v borbi za zmanjšanje pglavitnih vzrokov prometnih

nesreč pri nas to, da nimamo družbenega prijema z mehanizmom družbene samozaščite. Mirno lahko rečemo, da bi morala biti varnost na naših cestah sorazmerna s prizadevanji, ki jih družba vlaga na tem področju. Če ta varnost ni zadovoljiva, moramo samokritično ugotoviti, da naši ukrepi družbene samozaščite niso ustrezali doseženi stopnji motorizacije ter nevarnosti in ogroženosti, ki iz tega sledi.

V sistemu družbene samozaščite v cestnem prometu niso bili vsi družbeni subjekti ves čas sistematično in neposredno navzoči pri določanju in uveljavljanju ustreznih ukrepov in je zato največkrat manjkala potrebna koordinacija na tem področju.

Mislim, da mora priti do popolnega izraza aktivnost in zavzetost družbenopolitičnih organizacij, predvsem Socialistične zveze delovnega ljudstva, sindikatov, Zveze socialistične mladine in drugih družbenih organizacij, Avto-moto zveze in njenih društev, združenj poklicnih voznikov, organizacij Ljudske tehnike in drugih, sveta za prometno varnost, pri čemer imam posebej v mislih njegove temeljne organizacije. Brez te družbene akcije Socialistične zveze kot najširše fronte delovnih ljudi, pa tudi brez direktnega sodelovanja sindikatov v temeljnih organizacijah združenega dela, naši uspehi verjetno še dolgo ne bodo toliko pozitivni kot pričakujemo in kolikor družbenih prizadevanj vlagamo.

Čeprav ne moremo trditi, da aktivnosti prej ni bilo, smo zadnji čas v naši republiki SR Hrvatski, ki sodi po številu motornih vozil ter po velikosti in obsegu prometa, po številnem cestnem omrežju in po tranzitnem prometu med najbolj razvite republike, priče precejšnjim družbenim naporom, za natančne programe, ki bi nalagali vsem subjektom in udeležencem akcij za prometno varnost, da morajo do konca razviti samoupravni odnos z notranjo kontrolo. Reči moram, da prinaša na teh območjih, začeniši od podjetja Jadrantrans v Splitu do organizacij v Zagrebu, notranja kontrola velike uspehe, veliko večje kot tedaj, ko smo se opirali samo na moč uprave in države. Čeprav je sabor SR Hrvatske sprejel ustrezne sklepe in naložil vsem subjektom, da jih morajo do konca dosledno, vztrajno in vestno izvrševati ter jih sistematično spremljati, menim, da je na naših območjih kot tudi v drugih republikah in pokrajinah še vedno veliko prostora za koordinirano, vseobsegajočo in sistematično družbeno akcijo.

Zdi se mi potrebno opozoriti na problem ter bistveno pomanjkljivost in slabost – nimamo namreč nacionalnega programa prometne varnosti, ki bi pomenil specifičen družbeni dokument. V njem bi morala biti inavgurirana ne le dolgoročna preventivna prometna politika, temveč nakazane tudi glavne smeri delovanja in pa poglobitve naloge vsakega subjekta, ki naj pri tem sodeluje.

Domet takega dokumenta s stališča federacije bi bil omejen, saj so naloge in ustavne obveznosti federacije v

tem opredeljene in določene, toda specifičnosti prometa so ogromne; saj ima vsaka krajevna skupnost svojo problematiko. Vendar je lahko marsikaj skupnega, lahko pospešuje družbeno akcijo.

Nadaljnja bistvena pomanjkljivost je v tem, da se naši ukrepi ne opirajo na znanost, temveč na navadne cenitve, apriorne in laične. To verjetno pripelje do tega, da naši ukrepi niso pravi in ne pravočasni. Ti ukrepi ne temeljijo na znanstvenem raziskovalnem delu, katerega rezultati bi bili potrebni v praksi.

Dosežene stopnje motorizacije pri nas ne spremlja ustrezna preventiva, ker ni sistematično rešeno vprašanje materialne zagotovitve financiranja preventivnega dela v prometu kot celoti.

Ko opozarjam na nekatere izrazite pomanjkljivosti v sistemu družbene samozaščite na področju prometne varnosti na cestah, sem želel opozoriti na to, da moramo svoje delovanje v glavnem usmeriti k podružbljanju zadev prometne varnosti, ki je bistven pogoj za uspešnejše premagovanje problemov zaradi ogrožanja varnosti na tem področju.

Poseben problem pri tem je vsekakor infrastruktura. Varnost in rednost cestnega prometa sta namreč veliko odvisni od lastnosti in kakovosti samega cestnega omrežja. Nismo zadovoljni z razvojem cestnega omrežja, vendar stojimo na stališču, da je bil storjen ogromen družbeni napor za njegov nadaljnji razvoj, ki pa je tesno povezan z dejanskimi materialnimi možnostmi naše družbe. Predvsem moramo uskladiti naše obnašanje do cest in hkrati vztrajati pri popolni, vsestranski, vsakdanji odgovornosti delovnih organizacij, ki vzdržujejo naše ceste in se ukvarjajo s problemi signalizacije. Očitno je na primer, da kljub temu, da je bilo leta 1977 v Hrvatski vloženih v vzdrževanje cest 700 milijonov novih dinarjev, učinki tega vzdrževanja niso dosegli vloženih materialnih sredstev.

Manjka nam sistematičen, podrobno obdelan načrt odpravljanja tehničnih pomanjkljivosti prometa in preventivnih tehničnih ukrepov. Zamujamo z odpravljanjem „črnih točk“, o katerih je bila beseda že prej, v prejšnji razpravi, kot tudi glede vrste vprašanj, ki so v zvezi s parkirišči, avtobusnimi postajališči, posebnimi voznimi pasovi za počasna vozila in podobnim. Čeprav marsikdaj iščemo opravičilo v pomanjkanju sredstev, vlada v družbi mnenje, da gre za neodgovoren, premalo ažuren in nekoliko malomaren odnos do nalog pri tistih, ki naj bi vzdrževali ceste in usposabljali sodobno signalizacijo.

Samoupravne interesne skupnosti za ceste bi se morale čim bolj neposredno zavzeti in sproti spremljati stanje na cestah, spremljati razvoj samega prometa glede na razmere, čas in razsežnosti, v katerih poteka.

Vzporedno s tem bi bilo treba spodbuditi ustrezno družbeno akcijo in zagotoviti primernejšo delitev posebnega prometnega davka od cene goriva v prodaji na drobno, ki bi šla v cestnino, ker brez tega ne bomo

mogli uresničiti kakšnih bistvenih izboljšanj na tem področju.

In končno menim, da je treba na cestah zagotoviti še bolj ustrezno navzočnost organov, ki urejajo in kontrolirajo promet. Pridružujem se ocenam, da je prometna milica s svojim vestnim in odgovornim delom, ne samo s svojo zavzetostjo in družbeno prizadetostjo v preventivi in urejanju prometa, temveč tudi s širokim vključevanjem v akcije družbene vzgoje naših občanov in naših otrok, dela svoj veliki prispevek. Toda tudi njene možnosti so omejene; moramo se torej organizirati tudi zunaj milice in drugih upravnih organov.

Organizacije združenega dela, ki uporabljajo in nadzirajo predpise s področja cestnega prometa, še zlasti pa prometne inšpekcije, bi morale v skladu s svojimi zakonskimi pooblastili še vztrajneje in dosledneje izvajati predpise, prav tako pa dajati pobude za samoorganiziranje s preventivnimi akcijami notranje kontrole pri naših organizacijah združenega dela.

Adekvatnejša navzočnost teh organov pri urejanju in kontroli prometa ter pri nadziranju samega prevoznništva in pa maksimalna rigoroznost pri izvajanju prometnih pravil in predpisov lahko veliko pripomoreta k preventivnemu vplivu, da dosežemo več reda in odgovornosti pri udeležencih prometa.

Ko je beseda o tehnični brezhibnosti vozil, o servisih in podobnem, naj le na kratko povem naslednje. Nedopustno je inertno obnašanje družbenega ali zasebnega sektorja, ki se kaže v tem, da prihajajo iz delavnic tudi po opravljenem servisu tehnično oporečna vozila. Poleg represivnih zakonskih ukrepov bi morala naša družba nastopati tudi z nekaterimi drugimi moralnimi in političnimi sankcijami; skratka, morala bi diskvalificirati tiste, ki nevestno opravljajo svoje delo.

Zato menim, da morajo pristojni organi in družbenopolitične skupnosti zares še enkrat v celoti preučiti organiziranost in kadrovsko opremljenost vseh organov, ki lahko zagotovijo večjo varnost prometa in zmanjšajo žrtve.

Ker pa je človek vendar odločilen dejavnik — z njim se vse začne in končuje — mu moramo posvetiti izredno pozornost. Prometna kultura, disciplina, solidarnost, humanost in vse družbeno prizadevanje morajo biti do konca posvečeni človeku, da bi se obnašal odgovorno, humano, z visokim občutkom odgovornosti do sebe in do drugih udeležencev v prometu. Ne gre samo za prisilo, državo in njene organe, temveč za zavestno družbeno akcijo, organizirano na načelih družbene samozaščite, kar lahko z udeležbo družbenopolitičnih in družbenih organizacij izboljša prometno varnost na cestah in zmanjša tragične posledice, katerih je danes čedalje več v naši skupnosti.

Verjamem, da bo k temu pripomogla tudi ta razprava in spodbuda našega odbora, čigar sklepe, prosim, da sprejmete (zlasti opozarjam na 10. sklep v našem poročilu). Potrebno in nujno je, da programe

vseh organov na ravni federacije med seboj uskladimo, da bi lahko dosegli večje uspehe in ne bi živeli v iluzijah, da v prihodnje ne bomo imeli več nesreč in nezgod na cestah.

PREDSEDNIK DOBROSLAV ČULAFIČ:

Želi še kdo besedo?

Besedo ima delegat Batrič Jovanović.

BATRIČ JOVANOVIĆ, predsednik komisije skupščine SFRJ za informiranje:

Tovariš predsednik, tovarišice in tovariši delegati! Dovolite mi, da spregovorim besedo ali dve o informaciji, ki nam je bila prezentirana.

Zares je nesprejemljivo, da mi zdaj, 27. februarja 1979 razpravljamo o prometni varnosti na cestah v letu 1977. Povsem normalno bi bilo, da bi pripravili informacijo o stanju v letu 1978, saj smo že globoko zašli v 1979. leto.

Dalo bi se govoriti o krhkosti informacije. Kako je mogoče dajati neko razpredelnico, v kateri beremo absolutne številke o ponesrečencih v Jugoslaviji in v drugih državah, ne da bi upoštevali še druge številke, število avtomobilov, število avtomobilskih kilometrov? Le iz takih števil bi lahko videli, kje smo in koliko je alarmantna situacija glede varnosti prometa na naših cestah. Zares je nepojmljivo, da ne bi mogli dobiti kompletnih podatkov o vzrokih nesreč. Govorimo z nepopolnimi statističnimi podatki in to za leto 1977! Mogli bi govoriti o nepopolnih podatkih za leto 1978, ni pa logično, da so podatki nepopolni za leto 1977.

Nesprejemljivo je podan vrstni red vzrokov za nesreče. Rečeno je, da so bili v več kot 80 odstotkih primerov vzrok sami ljudje, v informaciji pa je ta vzrok na zadnjem mestu. Kot prvi vzrok je navedeno stanje na cestah, v resnici pa je največ nesreč na najboljših cestah. Največ nesreč se dogaja v naseljenih krajih, naveden je celo podatek 66 odstotkov oziroma dve tretjini od skupnega števila.

Informacija bi morala biti dopolnjena še s podatkom, koliko poškodovancev je ostalo trajnih invalidov. Šele tedaj bi lahko videli, kje smo, koliko izgubljammo z vidika splošne ljudske obrambe, koliko divizij izgubljammo na cestah. To je tako ogromno, da je naravnost zastrašujoče, ne glede na to, da imamo tak avtomobilski boom v naši državi.

Strinjam se s predlogi odbora za notranjo politiko, vendar ni logično, da so šele na koncu predlagane sankcije, ki vendar nekaj pomenijo in morajo pomeniti v vseh okoljih, tudi v tistih okoljih, v katerih je kultura voznikov na veliko višji stopnji kot pri nas. To ni

sprejemljivo. Vzporedno lahko gredo tako sankcije kot naša politična akcija.

Položaj se mi zdi tak, da bi skupščina verjetno lahko nastopila z nekim odločnejšim stališčem. Predlagal bi tovarišem iz odbora za notranjo politiko, da preučijo, ali ne bi predlagali resolucijo ali priporočilo, apel na dveh straneh, z vsemi relevantnimi podatki, ki bi bil objavljen povsod, v vseh sredstvih javnega obveščanja, in bi morda pomenil spodbudo k še mnogo intenzivnejši akciji preprečevanja nesreč na naših cestah.

Dejstvo, da se dve tretjini nesreč zgodi v naseljenih krajih, nam govori o tem, da bi bil položaj veliko boljši, če bi bilo več kontrole s strani organov prometne milice — žal se mi zdi, da v mnogih naseljenih krajih ni dovolj milice — in več skrbi „očetov“ teh naselij za ureditev prometnih vozlišč. V Novem Beogradu imamo na primer neko križišče v bližini ZIS II, ki že leta terja desetine in desetine žrtev, še vedno pa ni urejeno s primernimi semaforji, čeprav pravijo, da imajo že dolgo načrt za njegovo dovršitev.

Štiri leta sem služboval v tujini in lahko rečem, da se na francoski televiziji vsaka nesreča prikazuje v dnevniku, vselej s komentarji o tem, kdo je zanjo kriv. Intervjuvajo vse zainteresirane, tako da so tisti, ki so potencialni udeleženci nesreč, pod nenehnim pritiskom javnosti. Zdi se in želeli bi bilo, da bi se sekcija za javno mnenje in informiranje pri Socialistični zvezi, zvezni sekretariat za notranje zadeve in zvezni komite za promet našli in se morda dogovorili za posvetovanje s predstavniki javnega obveščanja, predvsem s predstavniki televizije in filmskih novic, da bi se videlo, kaj se da glede tega pri nas storiti, ker se da zares več storiti.

PREDSEDNIK DOBROSLAV ČULAFIĆ:

Želi še kdo besedo? (Nihče.)

Torej lahko sklenemo razpravo o tej točki dnevnega reda.

Predlagam sklep:

Zvezni zbor pritrjuje sklepom, ki jih v svojem poročilu predlaga odbor za notranjo politiko.¹⁶

Menim, da ni potrebe, da bi bral te sklepe, ki imajo nekaj strani besedila. Tovariši, ki so govorili, niso oporekali nobenemu stališču, temveč so le potrdili potrebo, da zbor sprejme sklepe take vsebine in take intonacije. Predlagam, da jih sprejmemo take, kot jih predlaga odbor. Vsekakor je razumljivo, da bo odbor za notranjo politiko imel pri nadaljnjem spremljanju uresničevanja teh sklepov pred očmi nekatere misli, ki so bile izražene v razpravi.

Ali zbor sprejema sklepe, ki jih predlaga odbor za notranjo politiko? (Sprejema.)

Ali je kdo proti? (Nihče.)

Ugotavljam, da je zvezni zbor sprejel sklepe, ki jih predlaga odbor za notranjo politiko.

Na vrsti je *šesta* točka dnevnega reda:

Informacija o stanju in problemih prometne varnosti na jugoslovanskih železnicah

Predstavnika predlagatelja informacije sta Ante Zelić, član zveznega izvršnega sveta in predsednik zveznega komiteja za promet in zveze, in Avdo Zvonić, namestnik predsednika zveznega komiteja za promet in zveze.

Poročevalec odbora za notranjo politiko¹⁷ je delegat Vančo Cvetkovski.

Moram vam povedati, da sedi v delegatskih klopih tudi generalni direktor jugoslovanskih železnic tovariš Nikola Filipović.

O tej točki dnevnega reda je že govoril tovariš Božič.

Želi še kdo besedo v zvezi s to točko dnevnega reda? (Nihče.)

Tudi za to točko predlagam en sam sklep — enak kot za prejšnjo točko.

Predlagam, da sprejmemo sklepe, ki jih predlaga odbor za notranjo politiko.

Ali se strinjate? (Da.)

Na vrsti je *sedma* točka dnevnega reda:

Poročilo delegacije SFRJ o ministrski konferenci neuvrščenih držav, ki je bila julija 1978 v Beogradu

Delegati so dobili poročilo.¹⁸

Dobili so tudi sklepe zveznega izvršnega sveta.¹⁹

Delegati so dobili tudi poročilo odbora zveznega zbora za zunanjo politiko.²⁰

Predstavniki predlagatelja poročila so Josip Vrhovac, član zveznega izvršnega sveta, in drugi od zveznega izvršnega sveta določeni predstavniki.

Poročevalec odbora za zunanjo politiko je delegat Sinan Hasani.

Začenjam razpravo o poročilu.

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Predlagam zveznemu zboru, da sprejme v zvezi s to točko dnevnega reda tri sklepe:

¹⁷ Poročilo odbora zveznega zbora za notranjo politiko je v prilogi 15.

¹⁸ Poročilo je na voljo pri službi za informacijsko-dokumentacijske zadeve skupščine SFRJ.

¹⁹ Priloga 16.

²⁰ Priloga 17.

¹⁶ Glej prilogo 13.

1. Zvezni zbor sprejema poročilo delegacije SFRJ o ministrski konferenci neuvrščenih držav, ki je bila julija 1978 v Beogradu.

2. Ker zahteva uresničevanje akcijskih programov neuvrščenih držav prizadevnost vse naše družbene skupnosti na vseh področjih družbenih aktivnosti, poudarja zvezni zbor pomen vključitve skupščin družbenopolitičnih skupnosti na vseh ravneh, da ves čas spremljajo in obravnavajo, kako se uresničujejo sklepi konferenc in drugih sestankov neuvrščenih držav ter dajo vso podporo aktivnostim vseh družbenih, političnih in zlasti gospodarskih dejavnikov pri razvijanju in pospeševanju vsestranskega sodelovanja SFRJ z neuvrščenimi državami.

3. Zvezni zbor meni, da je treba pri programiranju sodelovanja skupščine SFRJ s predstaviškimi telesi drugih držav v letu 1979 dati prednost izmenjavi mnenj s predstavniki parlamentov neuvrščenih držav pri pripravljanju VI. konference šefov držav in vlad neuvrščenih držav.

Te tri sklepe predlaga pravzaprav odbor zveznega zbora za zunanjo politiko.

Predlagam, da jih zbor sprejme kot svoje sklepe.

Ali se strinjate? (Strinjamo.)

Ali je kdo proti? (Nihče.)

Ugotavljam, da smo sprejeli tri sklepe, ki jih predlaga odbor za zunanjo politiko.

Na vrsti je *osma* točka dnevnega reda:

Predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potnih listinah jugoslovanskih državljanov

Delegati so dobili predlog za zakon ter poročili odbora za notranjo politiko in zakonodajne komisije.²¹

Komisija za ugotavljanje istovetnosti besedil v jezikih jugoslovanskih narodov je poslala poročilo, da je ugotovila istovetnost besedila tega predloga v jezikih jugoslovanskih narodov.

Predstavniki zveznega izvršnega sveta so Draško Jurišić, namestnik zveznega sekretarja za notranje zadeve, in drugi od zveznega izvršnega sveta določeni predstavniki.

Poročevalca v imenu naših delovnih teles sta delegata Branimir Buljan in Dimčo Kozarov.

Začenjam načelno razpravo o predlogu za zakon.

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Začenjam podrobno razpravo o predlogu za zakon.

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Predlagam zboru, da sprejme naslednja dva sklepa:

1. Zvezni zbor sprejema predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potnih listih jugoslovanskih državljanov.

2. Zbor nalaga predlagatelju, da pripravi integralno besedilo predloga samega zakona.

Zboru so bili izhodišče ti trije momenti:

Prvič, veljavni zakon o potnih listinah jugoslovanskih državljanov je bil sprejet leta 1973 in ni bil usklajen z ustavo SFRJ in ne z drugimi ustreznimi zveznimi zakoni.

Drugič, s predlaganimi spremembami in dopolnitvami je zajeta večina določb veljavnega zakona, pri čemer so te spremembe in dopolnitve pomembnejše, ne samo v pojmovnem in terminološkem, temveč tudi v vsebinskem pogledu. Izognili bi se poznejši določitvi prečiščenega besedila zakona, ki bi glede na predlagane številne spremembe in dopolnitve morala slediti.

Tretjič, zbor zahteva od predlagatelja, da pri oblikovanju predloga zakona upošteva mnenja in predloge njegovih delovnih teles, predvsem odbora za notranjo politiko in zakonodajne komisije.

Ali zbor sprejema taka sklepa? (Sprejema.)

Ali ima kdo kakšno pripombo? (Nima.)

Ugotavljam, da smo sprejeli sklepa v zvezi s to točko dnevnega reda.

Na vrsti je *deveta* točka dnevnega reda:

Predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi AVNOJ

Delegati so dobili predlog za zakon. Dobili so poročili odbora za družbenoekonomske odnose in zakonodajne komisije.²²

Dobili so tudi mnenja zveznega izvršnega sveta, sobranja Socialistične republike Makedonije in skupščine Socialistične avtonomne pokrajine Vojvodine.²³

Predstavnika odbora za družbenopolitične odnose sta Trpe Jakovlevski in Vukašin Mićunović, člana odbora.

Poročevalka zakonodajne komisije je delegatka Eva Naglič.

Začenjam načelno razpravo o predlogu za ta zakon.

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Začenjam podrobno razpravo o predlogu za zakon.

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Predlagam zboru naslednje sklepe:

1. Zbor sprejema predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi AVNOJ.

2. Zbor nalaga predlagatelju, da izdela in mu predloži integralni predlog zakona in pri njegovem oblikovanju upošteva tudi mnenja in predloge njegovih delovnih teles: odbora za družbenopolitične odnose in zakonodajne komisije.

3. Zbor nalaga odboru za družbenopolitične odnose, da do predložitve zakona o nagradi AVNOJ v sodelova-

²¹ Prilogi 18 in 19.

²² Priloga 20.

²³ Priloge 21 do 23.

nju z zakonodajnoopravno komisijo zveznega zbora in udeležbo sekretariata skupščine SFRJ za zakonodajo in zveznega komiteja za zakonodajo preuči možnosti za sklenitev dogovora o skupnem sodelovanju pri podeljevanju nagrade AVNOJ ob udeležbi skupščine SFRJ.

Ali zbor sprejema predlagane sklepe?

Ker se nihče ne oglašja k besedi, domnevam, da so predlagani sklepi sprejeti.

Na vrsti je *deseta* točka dnevnega reda:

Predlog za izvolitev delegata skupščine SFRJ v skupščino Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in delavskih otrok

Komisija za volitve in imenovanja skupščine SFRJ ima predlog, ki so ga delegati dobili.²³

Komisijo bo zastopal delegat Miloljub Nikolić.

Začenjam razpravo o izvolitvi delegata.

Ali želi kdo besedo? (Nihče.)

Kdor je *za* predlog komisije, naj, prosim, dvigne roko. (Vsi.)

Ali je kdo *proti*? (Nihče.)

Ali se je kdo *vzdržal* glasovanja? (Nihče.)

Ugotavljam, da je zbor sprejel predlog komisije skupščine SFRJ za volitve in imenovanja, naj bo za delegata skupščine SFRJ v skupščino Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in delavskih otrok izvoljen dr. Boris Petkovski, delegat zveznega zbora.

Na vrsti je *enajsta*, zadnja točka dnevnega reda:

Predlog odloka o ustanovitvi, delovnem področju in sestavi komisije zveznega zbora skupščine SFRJ za pripravo zakona o temeljnih družbenoekonomskih odnosov pri upravljanju in gospodarjenju s sredstvi razširjene reprodukcije

Delegati so dobili predlog tega odloka.²⁴

Začenjam razpravo.

Želi kdo besedo? (Nihče.)

Dajem predlog odloka na glasovanje.

Kdor je *za*, naj, prosim, dvigne roko. (Vsi.)

Ali je kdo *proti*? (Nihče.)

Ali se je kdo *vzdržal* glasovanja? (Nihče.)

Ugotavljam, da je zbor sprejel predlog odloka o ustanovitvi, delovnem področju in sestavi komisije zveznega zbora skupščine SFRJ za pripravo zakona o temeljnih družbenoekonomskih odnosov pri upravljanju in gospodarjenju s sredstvi razširjene reprodukcije.

V zvezi s tem odlokom predlagam zboru, da sprejme še dva sklepa.

1. Zbor nalaga komisiji skupščine SFRJ za volitve in imenovanja, naj za naslednjo njegovo sejo, najverjetneje v marcu 1979, pripravi in predloži zboru predlog odloka o izvolitvi predsednika in članov komisije zveznega zbora za pripravo zakona o temeljnih družbenoekonomskih odnosov pri upravljanju in gospodarjenju s sredstvi razširjene reprodukcije.

2. Zvezni zbor naroča zveznemu izvršnemu svetu, naj do naslednje njegove seje oziroma do seje komisije delegira v komisijo zveznega zbora skupščine SFRJ za pripravo zakona o temeljnih družbenoekonomskih odnosov pri upravljanju in gospodarjenju s sredstvi razširjene reprodukcije štiri člane.

To sta dva sklepa, ki ju predlagam v zvezi z enajsto točko dnevnega reda.

Dnevni red, ki smo ga sprejeli v začetku seje, je s tem končan.

S tem končujem sejo zveznega zbora.

(Seja se je končala ob 11,02)

²⁴ Priloga 24.

²⁵ Gradivo je na voljo pri službi za informacijsko-dokumentacijske zadeve skupščine SFRJ.

PRILOGE

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Zakonodajna komisija
19. februarja 1979
Beograd

Priloga 1

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Po 49., 70., 181. in 266. členu poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ (prečiščeno besedilo) poročam, da je zakonodajna komisija zveznega zbora skupščine SFRJ na 8. seji 19. februarja 1979 obravnavala predlog delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za 1979. leto z dne 1. februarja 1979, s plani izvršitve delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za I. in II. trimesečje 1979 z dne 8. februarja 1979, in predlaga zveznemu zboru, naj jih sprejme.

Za poročevalca zakonodajne komisije na seji zveznega zbora je bil določen delegat dr. Miodrag Zečević, predsednik komisije.

PREDSEDNIK KOMISIJE
dr. Miodrag Zečević s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Odbor za pravosodje
AS - 538
19. februarja 1979
Beograd

Priloga 2

ZVEZNEMU ZBORU SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

POROČILO

O OBRAVNAVI PREDLOGA ZAKONA O REŠEVANJU KOLIZIJ ZAKONOV IN PRISTOJNOSTI V STATUSNIH, DRUŽINSKIH IN DEDNIH RAZMERJIH

Odbor zveznega zbora za pravosodje je na seji 15. februarja 1979 obravnaval in podprl predlog zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih, pri čemer je ugotovil, da je predlagatelj zakona ob pripravi predloga

zakona upošteval in sprejel največji del pripomb, ki jih je dal odbor za pravosodje k osnutku zakona.

Med načelno razpravo v zvezi s predlogom zakona so v odboru poudarili, da je bilo možno že pri tem zakonu, glede na problematiko in naravo razmerij, ki se v celoti urejajo z republiškimi oziroma pokrajinskimi predpisi, v večji meri spoštovati načelo avtonomije volje strank. V zvezi s tem so opozorili, da bi bilo treba veliko večji pomen dati sporazumnemu dogovoru strank o tem, kateri predpisi bodo uporabljani in kateri organ bo pristojen za reševanje vprašanj v statusnih, družinskih in dednih razmerjih. Zato bi bilo treba po mnenju odbora pri bodočem urejanju drugih vprašanj te narave značaja bolj upoštevati avtonomijo volje strank, kar je v skladu z našim socialističnim samoupravnim sistemom in položajem delovnega človeka in občana v njem.

Odbor je k besedilu predloga zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih predlagal naslednje amandmaje:

Amandma k drugemu odstavku 15. člena

V peti vrsti je treba za besedo: „zadnje“ črtati besedo „skupno“.

Obrazložitev: S predlaganim amandmajem, s črtanjem besede „skupno“ se bolj jasno izraža, da je za obliko sklenitve zakonske zveze pred diplomatskim oziroma konzularnim predstavništvom Socialistične federativne republike Jugoslavije v tujini pristojno pravo republike oziroma avtonomne pokrajine, na območju katere sta imela ali imata bodoča zakonca zadnje prebivališče.

Iz formulacije v predlogu zakona se je lahko sklepalo, da sta bodoča zakonca imela ali morala imeti skupno prebivališče v istem mestu republike oziroma pokrajine.

Amandma k 16. členu

V drugem odstavku, v zadnji vrsti je treba za besedo „ozemlju“ dodati besede: „ali po predpisih, katere je“.

V tretjem odstavku, v zadnji vrsti za besedo „ozemlju“ dodamo besede: „ali po predpisih katere je“.

Obrazložitev: S predlaganim amandmajem se po mnenju odbora urejajo primeri uporabe pristojnega prava, ko je bil zakon sklenjen pred diplomatskim oziroma konzularnim predstavništvom Socialistične federativne republike Jugoslavije.

Amandma k 17. členu

Na koncu člena za besedo: „ozemlju“ dodamo besede: „ali po predpisih katere je“.

Obrazložitev: Amandma je predlagan zaradi istih razlogov kot so navedeni pri obrazložitvi amandmaja k 16. členu.

Amandma k 18. členu

V tretjem odstavku za besedo „o ozemlju“ dodamo besede: „ali po predpisih katere je“.

Obrazložitev: Amandma je predlagan zaradi istih razlogov, kot so navedeni pri obrazložitvi amandmaja k 16. členu.

Amandma k 37. členu

V prvem odstavku naj bi črtali oklepaj in besede v oklepaju.

Obrazložitev: Po mnenju odbora je besedilo v oklepaju odveč, če upoštevamo, da je vprašanje pristojnosti sodišč že urejeno s pozitivnimi predpisi.

Z vsemi predlaganimi amandmaji se je strinjal predstavnik pradalagatelja.

Za poročevalca odbora v zveznem zboru je bila določena delegatka Eva Naglič.

PREDSEDNIK ODBORA
Ivan Ginovski s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Odbor za delo, zdravstvo
in socialno politiko
AS 538/11
21. decembra 1978
Beograd

Priloga 3

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Odbor za delo, zdravstvo in socialno politiko zveznega zbora skupščine SFRJ je na 7. seji 20. decembra 1978 obravnaval predlog zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih odnosih, ki ga je predlagal zvezni izvršni svet.

O obravnavi predloga zakona, v skladu z določbo 49. člena poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ daje odbor zboru

POROČILO

Med splošno obravnavo je odbor podprl predlog zakona.

Pri obravnavi besedila predloga zakona je odbor preučil predlog odbora iz prejšnjega sklica, da se v 29. členu predloga predpiše, da se za posvojitev otroka uporablja samo pravo republike in avtonomne pokrajine, v kateri ima otrok prebivališče, in ga sklenil podpreti.

Odbor je preučil tudi amandmaje delegatke Mare Jelovšek k prvemu odstavku 13. člena — da se pogoji za sklenitev zakona ocenjujejo na podlagi prava republike oziroma pokrajine, na ozemlju katere se sklepa zakon; da se v drugem odstavku 15. člena izpusti beseda „skupno“ prebivališče zakoncev; da je treba v tretjem odstavku 16. člena in v 17. in 18. členu dodati določbo, ki bo izvajana v primeru, če je bil zakon sklenjen pred diplomatsko-konzularnim predstavništvom SFR Jugoslavije, vendar jih ni sprejel.

Odbor je podprl predlog delegatke Mare Jelovšek, da se v besedilu predloga zakona v slovenščini spremenijo izrazi:

— v nazivu zakona je treba besedo „dedovalnih“ zamenjati z besedo „dednih“.

Sprememba velja tudi za naziv IV. poglavja;

— v 35. členu je treba besedo „oporočnik“ zamenjati z izrazom: „oporočitelj“.

Odbor je zavzel stališče, da bo predlagal zveznemu zboru skupščine, naj sprejme predlog zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih odnosih v besedilu predlagatelja.

Za poročevalca odbora v zboru je bil določen delegat Sima Dubajić.

PREDSEDNIK ODBORA
Dušan Bogdanov s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Odbor za družbeno-
politične odnose
Št. 06.2-6/79-032
AS 538/11
7. februarja 1979
Beograd

Priloga 4

POROČILO**O OBRAVNAVI PREDLOGA ZAKONA O REŠEVANJU KOLIZIJ ZAKONOV IN SPOROV PRISTOJNOSTI V STATUSNIH, DRUŽINSKIH IN DEDNIH RAZMERJIH**

Odbor za družbenopolitične odnose zveznega zbora je obravnaval na seji 6. februarja 1979 predlog zakona o reševanju kolizij zakonov in sporov pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih.

Odbor ni imel pripomb k predlogu tega zakona in predlaga zveznemu zboru, naj ga sprejme.

PREDSEDNICA
Ela Ulrih-Atena s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Zakonodajnopravna komisija
AS 538/11
19. februarja 1979
Beograd

Priloga 5

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Po 49., 70., 72. in 144. členu poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ (prečiščeno besedilo) sporočam, da je zakonodajnopravna komisija na 8. seji, ki je bila 19. februarja 1979, obravnavala predlog zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih ter amandmaje odbora za pravosodje zveznega zbora skupščine SFRJ k 15., 16., 17., 18. in 37. členu predloga tega zakona.

Zakonodajnopravna komisija je ugotovila, da je predlagatelj zakona sprejel večino mnenj in predlogov, ki jih je dala komisija k predlogu za izdajo tega zakona in k osnutku zakona.

Komisija predlaga zveznemu zboru, naj sprejme predlog zakona o reševanju kolizij zakonov in pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih z naslednjimi amandmaji komisije:

1. Amandma k 2. členu

V 2. členu je treba besede: „Ta zakon se uporablja tudi“ nadomestiti z besedami: „Ta zakon predpisuje tudi pravila o odločilnem pravu“, besede: „urejuje“ pravnih razmerij“ pa zamenjati z besedami: „pravna razmerja“ in besedo: „obravnavanje“ z besedo: „odločanje“.

Obrazložitev: Komisija predlaga ta amandma zaradi uskladitve terminologije te določbe s terminologijo določbe 1. člena ter drugih določb predloga tega zakona. Poleg tega se z amandmajem pravno-redakcijsko zboljša besedilo te določbe.

2. Amandma k 3. členu

V 3. členu je treba besedi: „tuje pravo“ nadomestiti z besedami: „pravo druge države“ in besede: „za urejanje pravic in obveznosti“ z besedami: „pravice in obveznosti“; za besedama: „državljana SFRJ“ je treba dodati besede: „v razmerjih iz 1. člena tega zakona“, a besedo „uporaba“ zamenjati z besedo „uporabiti“.

Obrazložitev: Z amandmajem se pravno-redakcijsko zboljša besedilo te določbe in se bolj jasno opozarja, da gre za pravice in obveznosti državljana SFRJ v statusnih, zakonskih razmerjih, razmerjih staršev in otrok, za adaptiranje, skrbništvo in dedovalna razmerja iz 1. člena tega zakona.

3. Amandma k 5. členu

V 5. členu prvi odstavek spremenimo in naj bi se glasil:

„Če s tem ali drugim zveznim zakonom ni drugače določeno, je pravni akt glede oblike polnoveljaven, če je sestavljen po pravu republike oziroma avtonomne pokrajine, kjer je bil akt storjen, ali po pravu republike oziroma avtonomne pokrajine, kjer nastane pravni učinek akta, ali po pravu, ki je odločilno za vsebino akta.“

Obrazložitev: Amandma je dala komisija zato, da bi bilo natančno določeno, da gre za polnoveljavnost pravnega akta glede oblike ter da bi se ta določba uskladila z drugim odstavkom tega člena in s 35. členom predloga tega zakona.

4. Amandma k 10. členu

V prvem odstavku 10. člena moramo besede: „njegovo delovno področje poslovanja“ nadomestiti z besedami: „njegova dejavnost“ in v drugem odstavku besedo: „po“ z besedami: „v pravnem prometu s“.

Obrazložitev: Z amandmajem se ta določba uskladi z zakonom o združenem delu.

5. Amandma k 18. členu

V drugem odstavku tega člena je treba besedi: „niti skupnega“ nadomestiti z besedami: „niti zadnjega skupnega“.

Obrazložitev: Z amandmajem je natančno določeno, da je za razvezo zakonske zveze pristojno pravo republike, katere državljana sta zakonca, če ob vložitvi tožbe za razvezo zakonske zveze nista imela zadnjega skupnega prebivališča.

6. Amandma k 28. členu

V 28. členu je treba v celotnem besedilu besedi: „prezumptivni oče“ nadomestiti z besedama: „domnevni oče“ in „prezumptivna mati“ z besedama: „domnevna mati“.

Obrazložitev: Komisija je dala amandma zato, da bi se izognili uporabi tuje besede in s tem se besedilo prvega in drugega odstavka tega člena tudi redakcijsko zboljša.

7. Amandma k 37. členu

Drugi odstavek 37. člena spremenimo in naj bi se glasil:

„Če se postopek vodi o pravu glede nepremičnine, je ne glede na določbe prvega odstavka tega člena za odločanje o tem pravu vselej pristojen organ republike oziroma avtonomne pokrajine, na območju katere je nepremičnina.“

Obrazložitev: Komisija je dala amandma zato, ker iz predlagane določbe tega odstavka ni jasno razvidno, ali se ta nanaša tudi na nepremičnine v družbeni lastnini.

8. Amandma k 39. členu

39. člen spremenimo in naj bi se glasil:

„Ta zakon se bo uporabljal za vse tekoče zadeve, o katerih do njegove uveljavitve ni bila sprejeta odločba na prvi stopnji, in za zadeve, o katerih bo prvostopenjska odločba, sprejeta do dneva uveljavitve tega zakona, razveljavljena ali odpravljena.“

Obrazložitev: Komisija je dala amandma zato, da bi bila bolj jasna rešitev, predlagana v prvem in drugem odstavku 39. člena, in bi bile zajete ne le odločbe, ki bodo opravljene, temveč tudi odločbe, ki bodo razveljavljene, ker ni razloga, da bi jih različno obravnavali.

9. Amandma k naslovu II., III. IV. in V. dela

V naslovu II., III., IV. in V. dela je treba besedi: „Kolizijske norme“ nadomestiti z besedami: „Pristojno pravo“.

Obrazložitev: Ta amandma je dala komisija zato, ker se v določbah navedenih delov predloga zakona predpisuje pristojno pravo ob koliziji republiških oziroma pokrajinskih zakonov in pristojnosti. Tako je urejeno tudi v drugih zveznih zakonih (na primer: v zakonu o pomorski in notranji plovbi, v zakonu o obligacijskih razmerjih).

Predstavnik predlagatelja zakona se je strinjal s predloženimi amandmaji.

* * *

Zakonodajnoppravna komisija je naložila predlagatelju zakona, da do seje zbora še enkrat presodi rešitev 10. člena predloga zakona, in sicer glede ureditve kolizije zakonov, in če gre za odgovornost subjektov v pravnem prometu.

Komisija je prav tako naložila predlagatelju zakona, da v predlogu tega zakona opravi do seje zbora pravnoredakcijske popravke, dane k predlogu tega zakona, in jih pošlje zboru.

* * *

Komisija je po 72. členu poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ (prečiščeno besedilo) obravnavala in podprla amandmaje odbora za pravosodje zveznega zbora skupščine SFRJ k 15., 16., 17., 18. in 37. členu predloga tega zakona.

Za poročevalca zakonodajnoppravne komisije na seji zveznega zbora je bil določen Branko Jovanović, član komisije.

PREDSEDNIK KOMISIJE
dr. Miodrag Zečević s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
Komisija za ugotavljanje
istovetnosti besedil v jezikih
jugoslovanskih narodov
št. 06.4-9/79-015
27. februarja 1979
Beograd

Priloga 6

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Po 55. členu poslovnika skupščine SFRJ daje komisija za ugotavljanje istovetnosti besedil v jezikih jugoslovanskih narodov zveznemu zboru skupščine SFRJ

POROČILO

O UGOTOVITVI ISTOVETNOSTI BESEDIL

1. predloga zakona o reševanju kolizij zakonov in sporov o pristojnosti v statusnih, družinskih in dednih razmerjih (AS 538);
2. predloga dogovora o enotnih osnovah ravnanja z vlogami in predlogi (AS 95);

3. predloga odloka o ustanovitvi, delovnem področju in sestavi komisije zveznega zbora skupščine SFRJ za pripravo zakona o temeljnih družbenoekonomskih odnosov pri upravljanju in gospodarjenju s sredstvi razširjene reprodukcije (AS 113) v jezikih jugoslovanskih narodov z izvirnim besedilom.

Komisija za ugotavljanje istovetnosti besedil v jezikih jugoslovanskih narodov je na 7. seji 27. februarja 1979 ugotavljala istovetnost predlogov omenjenega zakona, odloka in dogovora ter ugotovila njihovo istovetnost v jezikih jugoslovanskih narodov z izvirnim besedilom ob potrebnih jezikovnih redakciji.

Za poročevalca komisije v zveznem zboru skupščine SFRJ je določen delegat Svetislav Popović, član komisije.

PREDSEDNIK KOMISIJE

Ilija Topaloski s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Odbor za proračun federacije
Št. 06.2-9/79-036
AS - 104/1
Beograd

Priloga 7

ZVEZNI ZBOR SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Na podlagi 48. in 49. člena poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ daje odbor za proračun federacije zboru

POROČILO

O OBRAVNAVI PREDLOGA ZA IZDAJO ZAKONA O POSOJILU SOCIALISTIČNI AVTONOMNI POKRAJINI KOSOVU IZ SREDSTEV STALNE PRORAČUNSKE REZERVE FEDERACIJE Z VRAČILNO OBVEZNOSTJO - S PREDLOGOM ZAKONA IN S PREDLOGOM, DA SE IZDA PO HITREM POSTOPKU

Na seji odbora zveznega zbora za proračun federacije, ki je bila 31. januarja 1979, so pri obravnavi predloga zakona ugotovili:

1. Predlog zakona predvideva, da se v skladu s 4. točko 69. člena zakona o financiranju federacije da Socialistični avtonomni pokrajini Kosovu posojilo iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije v znesku 150.000.000 dinarjev glede na to, da zaradi finančnih težav iz svojega proračuna ne more izvrševati funkcij in obveznosti, ki jih določa ustava.

2. 2. člen predloga zakona določa, da SAP Kosovo to posojilo vrne v stalno proračunsko rezervo federacije do 31. decembra 1979.

3. Ker gre za izredne in neodložljive potrebe SAP Kosova, je treba omogočiti izvrševanje z ustavo določenih funkcij in obveznosti te pokrajine. Da pa bo posojilo iz stalne proračunske rezerve federacije učinkovito, je treba to posojilo hitro realizirati.

Zaradi navedenih razlogov so predložili, da se ta zakon izda po hitrem postopku v skladu s 158. členom poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ.

4. Razprava o predloženem zakonu se je začela z dvomi delegatov, ali je to najsmotnejša rešitev. Bili so namreč mnjenja, da posojila glede na težak bilančni položaj pokrajine ni bilo treba pogojiti z vračilno obveznostjo do konca leta oziroma da bi to morali storiti brez povračila. Skupščina bi s takšnim aktom vplivala, da se težave rešujejo na trajnejših temeljih.

5. Delegat iz SAP Kosova je predložil podatke, ki ilustrirajo probleme, s katerimi se srečuje gospodarstvo, splošna in skupna poraba pokrajine in zaradi katerih je vprašljivo sprejetje proračuna pokrajine za leto 1979. Zato se je zavzel za to, da zvezni izvršni svet

in izvršni svet pokrajine po hitrem postopku ukrepata za realizacijo sprejetih sklepov, da bi rešili te probleme.

6. V nadaljevanju seje so poudarili, da ta obveznost izhaja iz razprav o osnutku zakona o celotnem obsegu odhodkov proračuna federacije, o osnutku in predlogu proračuna federacije za leto 1979, postopek za njeno realizacijo pa je določen v resoluciji o politiki uresničevanja družbenega plana Jugoslavije od leta 1976 do leta 1980 v letu 1979. Ob tej priložnosti so se dogovorili, da je takšna intervencija utemeljena z zakonom in da je edina možnost, ki se šteje za začasno, dokler ne bo ukrepov trajnejše narave, s katerimi bi rešili vprašanja, za katera se zavzema SAP Kosovo, ki sicer niso sporna, jasno so poudarjena v resoluciji o politiki uresničevanja družbenega plana Jugoslavije za leto 1979.

7. Ob koncu razprave so sklenili:

a) da je edina zakonska možnost, s katero lahko učinkovito vplivamo na odpravo najpomembnejših problemov v SAP Kosovu, sprejetje zakona o posojilu SAP Kosovu iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije;

b) da je treba brezpogojno spoštovati roke, predvidene v resoluciji za dostavo gradiv, v katerih je treba ta vprašanja rešiti na trajnejših temeljih;

c) da odbor sodeluje pri obravnavi gradiv, ki se nanašajo na materialni položaj družbenih služb v SAP Kosovu in ki je v pripravi, kot je izjavil predstavnik zveznega izvršnega sveta.

Ko so se zavzeli za takšno reševanje teh vprašanj, so sklenili, da predložijo zveznemu zboru skupščine SFRJ, da na naslednji seji sprejme predlog za izdajo zakona o posojilu Socialistični avtonomni pokrajini Kosovu iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo — s predlogom zakona ter s predlogom, da se izda po hitrem postopku.

Za poročevalca odbora na seji zveznega zbora je bil določen delegat Živko Nestorovski, član odbora.

PREDSEDNIK ODBORA

Milan Rajačić s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Zakonodajnopravna komisija
AS 104/1
19. februarja 1979
Beograd

Priloga 8

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Po 49., 70. in 161. členu poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ (prečiščeno besedilo) poročam, da je zakonodajnopravna komisija zveznega zbora skupščine SFRJ na 8. seji, ki je bila 19. februarja 1979, obravnavala predlog za izdajo zakona o posojilu Socialistični avtonomni pokrajini Kosovu iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo — s predlogom zakona in predlogom, da se izda po hitrem postopku (AS št. 104/1) in glede na to, da obstaja ustavna podlaga za njegovo izdajo, predlaga zveznemu zboru, naj ga sprejme po hitrem postopku z naslednjim amandmajem komisije:

1. Amandma k 1. členu

Za besedo „Kosovo“ črtamo del stavka, ki se glasi: „ki zaradi finančnih težav ne more iz svojega proračuna izvrševati z ustavo določenih funkcij in obveznosti“.

Obrazložitev: S predloženim amandmajem črtamo besedilo, ki daje razloge za dajanje posojila, ker so pogoji za izkoriščanje sredstev stalne proračunske rezerve

federacije v ta namen določeni v 4. točki 69. člena zakona o financiranju federacije (Uradni list SFRJ, št. 15/77), poleg tega pa so tudi v obrazložitvi navedeni razlogi, zaradi katerih je treba dodeliti posojilo SAP Kosovu, ter zaradi katerih je treba ta zakon izdati po hitrem postopku.

2. Amandma k 4. členu

Besedo „naslednji“ nadomestimo z besedo „osmi“.

Obrazložitev: Amandma je dan zaradi tega, ker po mnenju komisije niso posebno upravičeni razlogi po drugem odstavku 209. člena ustave SFRJ, naj bi ta zakon začel veljati prej, kot pa osmi dan po objavi.

S predloženima amandmajema se je strinjal predstavnik predlagatelja zakona.

* * *

Poleg predloženih amandmajev je komisija ugotovila, da je ustavna podlaga tega zakona tudi 5. točka prvega odstavka 281. člena v zvezi z 279. členom ustave SFRJ.

* * *

Za poročevalko zakonodajnopravne komisije na seji zveznega zbora je bila določena delegatka Eva Naglič, članica komisije.

PREDSEDNIK KOMISIJE
dr. Miodrag Zečević s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
Komisija za ugotavljanje
istovetnosti besedil v jezikih
jugoslovanskih narodov
Št. 06.4-9/79-015
28. februarja 1979
Beograd

Priloga 9

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Po 55. členu poslovnika skupščine SFRJ daje komisija za ugotavljanje istovetnosti besedil v jezikih jugoslovanskih narodov zveznemu zboru skupščine SFRJ

POROČILO

O UGOTOVITVI ISTOVETNOSTI BESEDIL

1. predloga zakona o posojilu Socialistični avtonomni pokrajini Kosovu iz sredstev stalne proračunske rezerve federacije z vračilno obveznostjo (AS 104) — po hitrem postopku;

2. predloga zakona o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo (AS 108) — po hitrem postopku v jezikih jugoslovanskih narodov z izvirnim besedilom.

Komisija za ugotavljanje istovetnosti besedil v jezikih jugoslovanskih narodov je na 7. seji 27. in 28. februarja 1979 ugotavljala istovetnost omenjenih zakonskih predlogov v jezikih jugoslovanskih narodov.

Komisija je pregledala besedila zakonskih predlogov in ugotovila njuno istovetnost v jezikih jugoslovanskih narodov z izvirnim besedilom ob potrebni jezikovni redakciji.

Za poročevalca komisije v zveznem zboru skupščine SFRJ je določen delegat Svetislav Popović, član komisije.

PREDSEDNIK KOMISIJE
Ilija Topaloski s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Odbor za družbeno-
ekonomske odnose
AS 108/1
21. februarja 1979
Beograd

Priloga 10

ZVEZNEMU ZBORU SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Po 49. in 50. členu poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ daje odbor za družbenoekonomske odnose zboru

POROČILO

O OBRAVNAVI PREDLOGA ZA IZDAJO ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O
POGOJIH IN POSTOPKU ZA SANACIJO, S PREDLOGOM ZAKONA – S
PREDLOGOM, DA SE IZDA PO HITREM POSTOPKU

Odbor za družbenoekonomske odnose je na seji 20. februarja 1979 obravnaval predloga za izdajo zakona o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo, s predlogom zakona – s predlogom, da se izda po hitrem postopku.

Odbor je podprl predlog, da se spremembe zakona o pogojih in postopku za sanacijo sprejmejo po hitrem postopku.

Odbor predlaga zboru, naj sprejme predloženi predlog o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo – po hitrem postopku.

Člani odbora so v razpravi opozorili, da so te spremembe sprejemljive le kot začasna rešitev.

Menili so tudi, da bi moralo biti besedilo obrazložitve popolnejše in jasnejše.

Za poročevalca odbora na seji zbora je bil določen delegat Vukašin Kondić, član odbora.

PREDSEDNIK
Elhami Nimani s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Odbor za delo, zdravstvo
in socialno politiko
AS št.: 108/1
9. februarja 1979
Beograd

Priloga 11

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Odbor za delo, zdravstvo in socialno politiko zveznega zbora skupščine SFRJ je na 8. seji 2. februarja 1979 obravnaval kot zainteresiran predlog za izdajo zakona o spremembah zakona o pogojih in postopku sanacije, ki ga je predlagal zvezni izvršni svet.

O obravnavi predloga za izdajo zakona daje odbor v skladu z določbo 51. člena poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ zboru

POROČILO

V načelni obravnavi so člani odbora očitali, ker se sprejema zakon po hitrem postopku, saj je bilo že lani aprila mogoče oceniti, da bo treba odložiti uporabo določb o zjamčenih osebnih dohodkih.

V razpravi so podčrtali potrebo, naj se novi (popoln) zakon o sanaciji sprejme do konca letošnjega leta, ker se bo začela v letu 1980 uporabljati določba 31. člena sedanjega zakona. Po tej določbi mora služba družbenega knjigovodstva, potem ko ugotovi, da je prikazala organizacija združenega dela v zaključnem računu neporavnano izgubo tudi po treh zaporedoma izvedenih sanacijah izgub, brez odlašanja predlagati, da se izvede postopek redne likvidacije. Taka določba bi zdravstvene delovne organizacije, zlasti na manj razvitih področjih, kjer obstaja samo ena ustanova, lahko pripeljala do tega, da delovnim ljudem in občanom s tega področja ne nudijo zdravstvenega varstva.

Odbor je sprejel stališče, da bo predlagal zboru, naj sprejme predlog zveznega izvršnega sveta, da se sprejme zakon po hitrem postopku, predlog zakona pa naj sprejme v besedilu predlagatelja.

Za poročevalca odbora v zboru je bil določen delegat Josip Hajduković.

PREDSEDNIK ODBORA

Dušan Bogdanov s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Zakonodajna komisija
AS 108/1
19. februarja 1979
Beograd

Priloga 12

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Po 49., 70. in 161. členu poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ (prečiščeno besedilo) poročam, da je zakonodajna komisija zveznega zbora skupščine SFRJ na 8. seji, ki je bila 19. februarja 1979, obravnavala predlog za izdajo zakona o spremembah zakona o pogojih in postopku za sanacijo — s predlogom zakonin s predlogom, da se izda po hitrem postopku (AS—108/1) ter glede na to, da obstaja ustavna podlaga za njegovo izdajo, predlaga zveznemu zboru, naj ga sprejme po hitrem postopku z naslednjim amandmajem komisije:

1. Amandma k 4. členu

Besedi: „zaključni račun“ nadomestimo z besedami „temeljne organizacije združenega dela, ki izkažejo nepokrito izgubo po zaključnem računu“.

Obrazložitev: Amandma to določbo pojasnjuje in precizneje določa, da se bo ta zakon uporabljal za temeljne organizacije združenega dela, ki izkažejo nepokrito izgubo po zaključnem računu za leto 1978.

S predloženim amandmajem se je strinjal predstavnik predlagatelja zakona.

Za poročevalko zakonodajne komisije na seji zveznega zbora je bila določena delegatka Eva Naglič, članica komisije.

PREDSEDNIK KOMISIJE

dr. Miodrag Zečević s.r.

ZVEZNI IZVRŠNI SVET

Priloga 13

SKLEPI

Zvezni izvršni svet, ki je na 31. seji 16. novembra 1978 obravnaval in sprejel informacijo o stanju in problemih prometne varnosti na cestah v letu 1977, je:

- 1) sklenil predložiti to informacijo v obravnavo skupščini SFRJ, prej pa bosta zvezni komite za promet in zveze in zvezni sekretariat za notranje zadeve v sodelovanju z zveznim komitejem za zakonodajo opravila pravno-tehnično redakcijo njenega besedila;
- 2) sklenil, naj zvezni komite za promet in zveze in zvezni sekretariat za notranje zadeve predlagata svetu predstavnike in poverjenike, ki naj sodelujejo v pristojnih delovnih telesih in zborih skupščine SFRJ pri obravnavanju te informacije;
- 3) sklenil, naj zvezni komite za promet in zveze in zvezni sekretariat za notranje zadeve v sodelovanju s pristojnimi republiškimi in pokrajinskimi upravnimi organi redno spremljata izvajanje zakona o temeljih prometne varnosti na cestah in s tem v zvezi predlagata ukrepe, potrebne zaboljšanje sedanjega stanja;
- 4) priporočil izvršnim svetom skupščin socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin, naj v mejah svojih pravic in dolžnosti pristojni organi ukrepajo, da se razpoložljiva sredstva usmerjajo predvsem v gradnjo, rekonstrukcijo in modernizacijo najbolj obremenjenih in z vidika prometne varnosti najbolj ogroženih odsekov magistralnih cest, da se hitreje odpravljajo pomanjkljivosti na dovoznih cestah in nevarnih mestih, ki pomenijo posebno nevarnost za varen cestni promet, da se poostri kontrola prometa na cestah, zlasti v večjih naseljih, in da se zagotovi doslednejše izvajanje zakona o temeljih prometne varnosti na cestah;
- 5) priporočil zvezni konferenci ZSD LJ, da obravnava problematiko prometne varnosti v smislu sprožitve širše družbene akcije na vseh ravneh dogovarjanja;
- 6) priporočil vsem družbenopolitičnim organizacijam, še posebej pa svetom za prometno varnost, da se bolj zavzemajo za večjo družbeno samozasčito na tem področju;
- 7) priporočil Gospodarski zbornici Jugoslavije, naj za večjo varnost cestnega prometa dá pobudo, da se združeno delo bolj zavzame za močnejšo notranjo kontrolo;
- 8) sklenil, naj zvezni zavod za statistiko vključi v redni program statističnih raziskovanj tudi obdelavo statističnih podatkov o prometnih nezgodah.

Beograd, decembra 1978

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Odbor za notranjo politiko
Št.: 06.2-4/79-033
AS št. 344-1/78-2
24. januarja 1979
Beograd

Priloga 14

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Odbor za notranjo politiko zveznega zbora je na seji 22. januarja 1979 obravnaval informacijo o stanju in problemih varnosti v cestnem prometu v letu 1977 in daje zboru naslednje

POROČILO

I

Odbor je ocenil, da informacija daje splošen prikaz stanja in varnosti v cestnem prometu, ne da bi se spuščala globlje v vzroke in posledice sedanjega stanja. V vsestranski obravnavi je ocenil, da so si organizacije združenega dela, krajeвне skupnosti,

družbenopolitične skupnosti in njihovi organi, družbenopolitične in družbene organizacije prizadevali za izboljšanje varnosti prometa na cestah in nastopale z vrsto ukrepov in akcij. Kljub dosedanjim naporom družbe, moramo ugotoviti, da ni organizirane, usklajene, vsestranske in stalne družbene akcije. Problema varnosti prometa na cestah se ne lotevamo celovito, marveč od primera do primera, ni pa aktivnosti nekaterih družbenih dejavnikov.

Družbena samozaščita na tem področju se uresničuje prepočasi, čeprav je veliko primerov dobrega dela in organiziranosti. Pri tej družbeno pomembni in izjemno humani nalogi se morajo čim bolj aktivirati številni subjekti sistema družbene samozaščite, zlasti pa vsi tisti, ki se po naravi funkcije vsak dan ukvarjajo s temi posli. Proces podružbljanja poslov v zvezi z varnostjo v cestnem prometu je veliko bolj počasen, kot bi moral biti na podlagi stanja in ravni razvoja samoupravnih socialističnih odnosov in splošnega družbenega interesa.

Odbor je ugotovil, da iz leta v leto navajamo iste dejavnike, ki ogrožajo varnost prometa, kot na primer: nizko stopnjo prometne kulture udeležencev v prometu in nespoštovanje prometnih predpisov, zlasti tistih, ki povzročajo težje nesreče. Organizacije združenega dela, krajeвне skupnosti, vzgojnoizobraževalne ustanove, družbene organizacije in sredstva javnega obveščanja si niso dovolj prizadevali za dvig prometne kulture med udeleženci v prometu.

Še vedno ni dovolj učinkovita notranja kontrola tistih organizacij združenega dela, ki prevajajo potnike in blago, in tistih, ki imajo velik vozni park za lastne potrebe. Organizacije združenega dela niso posvečale dovolj pozornosti varnosti prometa, čeprav veliko delavcev skoraj iz vseh organizacij združenega dela vsak dan potuje od svojega stanovanja do delovnega mesta.

Tehnična brezhibnost in opremljenost motornih vozil je zelo slaba. Veliko število tipov vozil in primanjkovanje rezervnih delov otežuje pravočasno brezhibno vzdrževanje vozil. Otežena sta tipizacije in unifikacija vozil. Vsi ti dejavniki zmanjšujejo tudi pripravljenost splošne ljudske obrambe.

Veliko povečanje števila motornih vozil in udeležencev v prometu, velik letni priliv novih voznikov, neustrezen razvoj cestnega omrežja, prepočasno odpravljanje nevarnih mest (črnih točk) na cestah, prepočasna gradnja cestnih prehodov čez železniške proge in slabo vzdrževanje cestnih signalov ter nepravilno upravljanje le-teh, vplivajo na varnost prometa. Prepočasi poteka usmerjanje transporta s cest na železnico, kar je glede na dejanske pogoje družbeno nesprejemljivo.

Stanje varnosti prometa na cestah opozarja, da se morajo znanstvenoraziskovalne ustanove bolj kot doslej vključevati v splošna prizadevanja pri oblikovanju politike in konkretnih ukrepov ter akcij na področju varnosti prometa.

Posebno so poudarili, da problemi varnosti prometa ne smejo biti le skrb temeljnih in drugih organizacij združenega dela na področju prometa ter določenih upravnih organov, pravosodja in inšpekcijskih služb, marveč morajo biti vključeni v vsakdanjo aktivnost ustreznih samoupravnih interesnih skupnosti, skupščin in drugih organov družbenopolitičnih skupnosti, zlasti pa morajo biti del akcijskega programa družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter ustreznih združenj občanov.

II

Odbor je ugotovil, da so problemi varnosti prometa neločljivi od celotnega razvoja družbenoekonomskih in samoupravnih odnosov. S problemi varnosti v prometu se morajo aktivno ukvarjati vse delegatske, samoupravne in družbenopolitične strukture in vsi delovni ljudje ter občani, ki so neposredno zainteresirani in vključeni v promet. Ti problemi so del poslov, akcij in ukrepov pri uresničevanju družbene samozaščite, kot neločljive funkcije socialističnega samoupravljanja.

Na podlagi vsestranske razprave v zvezi z informacijo o stanju in problemih varnosti v cestnem prometu v letu 1977 je odbor za notranjo politiko na seji sklenil:

1. Praksa opozarja, da ima Socialistična zveza, kot najširša fronta delovnih ljudi in državljanov ter vseh organiziranih družbenih sil, najpomembnejšo vlogo za organizirano in odločno angažiranje vseh družbenih dejavnikov pri njihovem vsestranskem ustvarjalnem delovanju za večjo disciplino in odgovornost vseh tistih, ki morajo sodelovati pri uresničevanju večje varnosti v prometu. Ta vloga se vse močneje izraža v organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih, kjer je treba zagotoviti vse pogoje za podružbljanje poslov glede varnosti prometa na cestah, kar je integralni del družbene

samozaščite. S takšnim delovanjem mobilizira Socialistična zveza delovne ljudi in občane, da neposredno sodelujejo pri reševanju problemov varnosti prometa.

Zveza sindikatov bi z večjim prizadevanjem delovnih ljudi v temeljnih organizacijah združenega dela in združenem delu v celoti prispevala k reševanju problemov varnosti v cestnem prometu in k hitrejšemu odpravljanju slabosti in pomanjkljivosti.

2. Skupščine družbenopolitičnih skupnosti naj bi nastopale z energičnimi in trajnimi ukrepi za izboljšanje varnosti v cestnem prometu. Zlasti morajo pravočasno nadzorovati dosledno uresničevanje zakonov in drugih predpisov ter uresničevanje programov in ukrepov na področju varnosti prometa.

V naslednjem obdobju naj bi problematika varnosti prometa dobila prednost v družbenih planih razvoja od leta 1981 do 1985 družbenopolitičnih skupnosti. V teh skupnostih je treba izdelati posebne programe ukrepov vseh odgovornih dejavnikov, da bi hitreje odpravljali kritične točke na cestnem omrežju (gradnja posebnih pasov na vzponih za težka vozila, avtobusnih postaj izven prometnih pasov, zavarovanje prehodov na križiščih z železniško progo in drugo), da bi izboljšali varnost prometa na cestah.

Bilo bi koristno, če bi družbenopolitične skupnosti obravnavale možnost prerazdelitve davka na promet nafte in naftnih derivatov v korist cestnega omrežja oziroma rekonstrukcije in boljšega vzdrževanja cest. K boljšemu vzdrževanju cest bi pripomoglo tudi združevanje sredstev organizacij združenega dela in tistih, ki imajo za to interes.

Organi za notranje zadeve, uprave, pravosodja in inšpekcijske službe naj bi še naprej izpopolnjevali svojo organizacijo, da bi lahko vsestransko in učinkovito opravljali svoje naloge v zvezi s kontrolo prometa in povečanjem njegove varnosti. Organi javne varnosti naj bi zlasti povečali kontrolo prometa na najprometnejših cestah, v naseljih in mestih.

3. Organizacije združenega dela in krajevne skupnosti naj nenehno analizirajo probleme varnosti prometa na cestah. Na tej podlagi naj bi izdelali svoje programe in operativne načrte za ukrepe in akcije za boljšo zaščito delovnih ljudi in državljanov.

Samoupravni organi organizacij združenega dela, zlasti pa tistih, ki sodelujejo v prometnih storitvah, naj uskladijo svoje samoupravne akte s predpisi na področju prometa.

Glede na to, da je vloga notranje kontrole zelo pomembna v temeljnih organizacijah združenega dela, da bi lahko preventivno ukrepale glede delovnega časa in zdravstvenega stanja voznikov in tehnične brezhibnosti vozil, ji je treba posvetiti izjemno pozornost, da bi delovala odločno, odgovorno in pravočasno. S tem bi ustvarili pogoje, da bi hitro odpravili vzroke prometnih nesreč.

4. Posebno pozornost velja posvetiti nenehni in sistematični prometni vzgoji v vseh vzgojnoizobraževalnih ustanovah, in sicer od osnovnega do visokega šolstva v okviru rednega šolanja in izobraževanja ob delu.

Usposabljanju poklicnih voznikov naj bi posvetili veliko več pozornosti kot doslej. Ne glede na pozitivne rezultate, ki so jih dosegle avto-šole pri poučevanju voznikov-amaterjev, je pri njihovem delu opaziti več pomanjkljivosti, ki jih je treba odpraviti in tudi izenačiti stališča o tem, kdo je pristojen za njihovo ustanavljanje, organiziranje in kontrolo. Avto-moto zveze naj bi, poleg drugih dejavnosti za razvoj tehnične kulture in varnosti prometa, posvetile več pozornosti razvoju službe za pomoč in informacije na cestah.

5. Republiški, pokrajinski in občinski sveti za preventivo in vzgojo v prometu imajo posebno pomembno vlogo pri koordinaciji preventivnih ukrepov in vzgoji delovnih ljudi ter občanov.

S svojim dosedanjim delom so sveti za varnost v prometu na cestah odigrali pomembno vlogo pri ukrepanju in akcijah za večjo varnost prometa na cestah. Vendar pa ti sveti, zlasti pa njihovi člani, niso vedno dovolj aktivni pri izpolnjevanju svojih vlog.

Jugoslovanski svet za varnost prometa naj bi, ko opravlja koordinacijo skupnega pomena republik in pokrajin, na notranjem ter mednarodnem polju okreplil aktivnost za usklajevanje stališč in akcij, ki so pomembne za vso državo, in za uspešnejše uresničevanje varnosti v prometu.

Ponovno naj bi preverili status svetov za varnost prometa v skladu z nadaljnjim procesom podružbljanja poslov v zvezi z varnostjo v cestnem prometu.

6. Sredstva javnega obveščanja naj bi vsak dan in vsestransko obveščala javnost o ukrepih in aktivnostih vseh družbenih celic ter o problemih varnosti prometa na cestah. S tem bi neposredno prispevala k razvoju odgovornosti in dvigu kulture vseh udeležencev v

prometu. Pri tem imajo pomembno vlogo sredstva javnega obveščanja organizacij združenega dela in druga lokalna sredstva javnega obveščanja.

Pri uresničevanju svojih funkcij naj bi sredstva javnega obveščanja več kot doslej posredovala pozitivne primere opravljanja nalog v zvezi z varnostjo prometa.

7. Podrobno naj bi preučili kazensko politiko in sistem sankcij na področju varnosti prometa na cestah, saj je očitno, da se kljub obsežni uporabi represivnih ukrepov, disciplina udeležencev v prometu ni izboljšala.

8. Zvezni zavod za statistiko naj bi vključil v redni program statističnih raziskovanj tudi obdelavo podatkov o prometnih nesrečah.

9. Delo za spremembe in dopolnitve zakona o temeljih varnosti cestnega prometa je treba pospešiti, pri tem pa upoštevati obravnave, ki so potekale o stanju in problemih varnosti v cestnem prometu v republikah, avtonomnih pokrajinah, Zvezni konferenci SZDLJ in v odboru za notranjo politiko zveznega zbora skupščine SFRJ.

10. Organi in organizacije na ravni federacije morajo uskladiti programe akcij in ukrepov, da bi delovali enotno in učinkoviteje vplivali na reševanje problemov varnosti v prometu na cestah.

Odbor je sklenil predlagati zboru, da preuči informacijo o stanju varnosti v cestnem prometu v letu 1977 in sprejme poročilo s predlogi in sklepi odbora.

Za svojega poročevalca v zveznem zboru je odbor določil delegata in člana odbora Eduarda Cenčiča.

PRESEDNIK ODBORA
Jože Božić s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Odbor za notranjo politiko
Št. 06.2-8/79-033
št. 340-3/78-2
8. februarja 1979
Beograd

Priloga 15

PRESEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Odbor za notranjo politiko zveznega zbora skupščine SFRJ je obravnaval na 8. seji, ki je bila 7. februarja 1979, informacijo o stanju in problemih varnosti prometa na jugoslovanskih železnicah v letu 1977 in daje zboru

POROČILO

Odbor je na podlagi informacije in dopolnilnih predlogov predstavnikov zveznega komiteja za promet in zveze in Skupnosti jugoslovanskih železnic obravnaval stanje in probleme v železniškem prometu.

V razpravi v odboru so delegati potrdili nekatere ugotovitve in podatke iz informacije in razširili ocene o vzrokih nesreč na železnici, kot tudi vpliv tistih dejavnikov, ki vplivajo na varnost v železniškem prometu izven same železnice.

Poudarili so, da bi morali biti v informaciji bolj poudarjeni pogoji in specifičnosti železniškega prometa na posameznih območjih v Jugoslaviji, česar informacija sploh ni zajela in tudi ni posredovala dovolj podatkov za konkretno akcijo v posameznih republikah in pokrajinah.

V razpravi so na podlagi podatkov, ki so jih delegati zbrali v razpravah na terenu, v organizacijah združenega dela ali v delegatski bazi, ugotovili, da ti podatki o objektivnih in subjektivnih okoliščinah, v katerih poteka železniški promet, niso dovolj aktualni.

Ugotovili so, da se je povečala odgovornost in angažiranje delavcev v organizacijah združenega dela in drugih odgovornih dejavnikov na železnici, kar je prispevalo k večji varnosti železniškega prometa v zadnjih letih, in to potrjujejo tudi doseženi uspehi v letu 1978.

Presodili so, da se je treba še naprej dosledno in vztrajno bojevati zoper vse napake, ki se še vedno pojavljajo v organizacijah, ki se ukvarjajo z železniškim prometom in da trenutna pozitivna smer terja, da se nadaljuje nenehna, vztrajna in organizirana aktivnost vseh družbenih, samoupravnih in političnih dejavnikov za pravočasno izvajanje ukrepov in akcij za večjo varnost v železniškem prometu.

V razpravi so opozorili, da je treba zelo natančno ugotoviti stvarne vzroke nesreč in izrednih dogodkov, ki so povezani z dejavniki v sami organizaciji železniškega prometa, kot tudi vse tiste, ki vplivajo na varnost v železniškem prometu (cestni prehodi, naselja ob progi, obnašanje občanov, potnikov itd.).

Poudarili so, da lahko le z nenehnim in sistematičnim spremljanjem vseh dogodkov, ki so povezani z varnostjo v železniškem prometu, realno in objektivno ugotovimo dejanske vzroke ter na podlagi le-teh ukrepamo.

Odbor je ugotovil, da je človek osnovni dejavnik varnosti v železniškem prometu. Čeprav veliko število železniških delavcev vestno opravlja svoje delo, je še vedno opaziti pojave nediscipline, malomarnega opravljanja dolžnosti v prometu in vzdrževanju voznega parka, kršitve prometno-tehničnih predpisov itd.

Nadaljnji razvoj samoupravnih odnosov ter krepitev odgovornosti vseh delovnih ljudi bosta ustvarila pogoje, da bomo bolj odločno in hitreje odpravljali vse negativne vzroke, ki vplivajo na varnost v prometu in bodo prispevali k izboljšanju družbenoekonomskega položaja delovnih ljudi na železnici.

Kadrovski strukturi in strokovnemu usposabljanju delavcev nismo posvetili ustrezne pozornosti glede na zelo zahtevne naloge, ki so pred organizacijami združenega dela železniškega prometa.

Rezultati dela notranje kontrole v organizacijah železniškega prometa še vedno ne zadovoljujejo, delo upravnih organov in prometne inšpekcije pa zaradi pomanjkanja kadrov in nesinhroniziranosti ne daje uspehov, kot jih je pričakovati.

Velik odstotek izrabljenosti sredstev za delo (proge in drugo) in njihovo nepravočasno, ponekod pa tudi slabo vzdrževanje, neustrezno ravnanje s sredstvi, ki imajo veliko vrednost, pomembno vplivajo na varnost železniškega prometa.

Razvojni program modernizacije železniškega prometa, ki je določen z družbenim dogovorom od leta 1976 do 1981, se uresničuje počasneje od predvidevanj.

Ugotovili so, da je vzrok za določeno število nesreč še vedno delo ljudi na železnici in da se po statističnih podatkih zgodi vedno več nesreč zaradi malomarnosti in neustreznega obnašanja drugih udeležencev v prometu (pešcev, cestnega prometa). Največ žrtev v letih 1977 in 1978 je bilo na progah in cestnih prehodih po krivdi ostalih udeležencev v prometu.

Varnost železniškega prometa postaja vse bolj zapletena in narekuje odločne ukrepe v železniških organizacijah in tudi široke in organizirane družbene akcije.

II

Na podlagi vsestranske obravnave na seji je odbor za notranjo politiko sklenil:

1. Problemi železniškega prometa so neločljivo povezani s celotnim razvojem družbenoekonomskih in samoupravnih odnosov. Poleg prizadevanja delovnih ljudi v združenem delu na železnici se morajo s problemi varnosti v železniškem prometu ukvarjati vse delegatske in samoupravne strukture, družbenopolitične skupnosti, družbenopolitične organizacije in vsi drugi zainteresirani dejavniki.

2. Organizacije združenega dela na železnici, njihovi samoupravni organi in družbenopolitične organizacije naj tudi v prihodnje nastopajo z ustreznimi ukrepi za doslednejše uresničevanje zakona o združenem delu, družbenih dogovorov, zakonov in zakonskih predpisov.

Upravni organi, njihove komisije, odbori in druga delovna telesa, poslovodni organi, strokovne službe in druge samoupravne izvršne strukture v organizacijah združenega dela na železnici naj se zavzamejo za izdelavo in realizacijo svojih programov ukrepov in akcij za varnost v železniškem prometu v vseh temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnosti.

Reševanje bistvenih življenjskih problemov železniških delavcev je pomemben pogoj za boljšo varnost v železniškem prometu. Organizacije združenega dela na železnici naj posvetijo posebno pozornost izboljšanju delovnih pogojev, delovni disciplini in osebni odgovornosti.

Vloga notranje kontrole v organizacijah združenega dela na železnici je zelo pomembna za preventivne ukrepe glede na delovni čas, delovne pogoje delavcev in tehnično brezhibnost voznih sredstev in telekomunikacijskih naprav, zato ji je treba posvetiti izredno pozornost, da bo delovala odločno, odgovorno in pravočasno.

Organizacije združenega dela na železnici naj posvetijo več pozornosti izboljšanju kadrovske strukture delavcev. Zlasti je potrebno nenehno izpopolnjevanje delavcev v rednem šolanju in izobraževanju ob delu.

3. Organizacije združenega dela v okviru Skupnosti jugoslovanskih železnic naj pospešijo sprejetje tistih samoupravnih aktov, ki še niso sprejeti, predvideni pa so z zakonom o temeljnih varnosti železniškega prometa in so zelo pomembni za varnost te prometne panoge.

4. Skupnost jugoslovanskih železnic, železniško-transportne organizacije, njihove temeljne organizacije združenega dela naj pri izvršitvi programa razvoja jugoslovanskih železnic dajo prednost tistim objektom in tehničnim sredstvom, ki so pomembni za varnost železniškega prometa.

5. Skupščine družbenopolitičnih skupnosti naj energično in stalno ukrepajo za izboljšanje varnosti železniškega prometa. Zlasti je potrebno, da občasno, toda tudi pravočasno nadzorujejo dosledno izvajanje zakonov, družbenih dogovorov in drugih predpisov ter uresničevanje ukrepov, sprejetih na področju varnosti prometne panoge.

6. Cestni prehodi so še vedno eno izmed občutljivejših vprašanj varnosti v železniškem prometu. Vsi zainteresirani družbeni dejavniki, predvsem pa organizacije združenega dela za graditev in vzdrževanje cest ter tiste organizacije, ki sodelujejo v cestnem prometu, organizacije združenega dela železniškega prometa, krajevne skupnosti, občine in širše družbenopolitične skupnosti naj z medsebojnim dogovarjanjem in skupno akcijo vplivajo na sprejetje programa ukrepov in akcij za iskanje najboljših rešitev za varnost na cestnih prehodih v skladu z določbami zakona o temeljnih varnosti na cestah in železnici.

7. Družbenopolitične organizacije naj v svojih programih uresničevanja družbene samozaščite posvetijo posebno pozornost seznanjanju občanov in potnikov z nevarnostmi, katerim se izpostavljajo, ko prečkajo progo na nedovoljenih mestih, v ta namen naj bolj kot do sedaj razvijajo tehnično kulturo in disciplino.

Sredstva javnega obveščanja, sveti za varnost cestnega prometa ter ustrezna telesa družbenopolitičnih organizacij in združenega dela naj bi posvetila največjo pozornost preventivnim akcijam in dvigu prometne kulture, spoštovanju prometnih predpisov, pravil in drugemu.

8. Problemi rekonstrukcije in modernizacije železniškega prometa so kot splošni družbenoekonomski pogoji gospodarjenja tesno povezani s problemi varnosti železniškega prometa in imajo velik vpliv na splošne pogoje gospodarjenja v združenem delu. Odbor predlaga, da bi bilo potrebno, da ustrezna telesa zveznega zbora, ki obravnavajo družbenoekonomske probleme ter se ukvarjajo z družbenoekonomskim sistemom, obravnavajo materialni in ekonomski položaj jugoslovanskih železnic.

Odbor je sklenil predložiti zboru, da obravnava informacijo o stanju in problemih varnosti prometa na jugoslovanskih železnicah v letu 1977 ter sprejme poročilo odbora s predloženimi sklepi.

Za poročevalca odbora v zveznem zboru je bil določen delegat Vančo Cvetkovski, član odbora.

PREDSEDNIK ODBORA

Jože Božič s.r.

SFR JUGOSLAVIJA
ZVEZNI IZVRŠNI SVET
18 št. 06-196/78
12. decembra 1978
Beograd

Priloga 16

SKUPŠČINI SOCIALISTIČNE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE

Beograd

Pošiljamo vam poročilo delegacije SFR Jugoslavije o ministrski konferenci neuvrščenih držav v Beogradu, ki je bila od 25. do 30. julija 1978; to poročilo je obravnaval zvezni izvršni svet, ga sprejel in ga sklenil poslati skupščini SFRJ v obravnavo in sprejetje.

Pri obravnavi tega poročila je zvezni izvršni svet ugotovil:

1) Jugoslovanska delegacija je na tej konferenci uspešno opravila svoje delo glede na izhodišče in je imela pozitiven vpliv ter je prispevala k temu, da je konferenca dosegla visoko stopnjo enotnosti pri ocenjevanju mednarodnega položaja in smeri akcije za reševanje mednarodnih problemov in nadaljnega uveljavljanja gibanja neuvrščenosti kot neodvisnega in nenadomestljivega dejavnika svetovne politike.

2) Poročilo o ministrski konferenci neuvrščenih držav obsega vsa najpomembnejša vprašanja, ki so jih obravnavali na konferenci.

3) Konferenci je posvetila mednarodna javnost, kot enemu najpomembnejših sestankov neuvrščenih držav na tej ravni, veliko pozornost in vsa sredstva obveščanja v neuvrščenih deželah in nasploh v svetu, dala so ji izjemno publiciteto; vendar poročilo ni dovolj zajelo odzivov svetovne javnosti pred konferenco, med njo in po njej.

4) Številni udeleženci v SFR Jugoslaviji so s svojim prizadevanjem med pripravami in delom konference prispevali k temu, da je naša država kot gostiteljica uspešno opravila svoje delo. Zaradi organizacije in dela konference je treba dati priznanje vsem udeležencem, organom in organizacijam, ki so s svojim delom prispevali k uspehu konference.

Zvezni izvršni svet je sklenil:

1. Zvezni izvršni svet za informacije naj pripravi in pošlje ZIS informacijo o stališčih in odzivu velikih sil ter drugih držav pred konferenco, med njo in po njej, v sodelovanju z zveznim sekretariatom za zunanje zadeve pa naj predlaga ustrezne ukrepe za sinhronizacijo naših nadaljnjih akcij za uveljavljanje neuvrščene politike, da bi jo vsi sprejeli kot bistven, samostojen in neodvisen dejavnik svetovne politike.

2) Zvezni sekretariat za zunanje zadeve naj v sodelovanju s pristojnimi zveznimi upravnimi organi, zveznimi organizacijami, organi socialističnih republik in socialističnih avtonomnih pokrajin ter z Gospodarsko zbornico Jugoslavije pripravi in pošlje ZIS izdelane konkretne predloge in stališča v zvezi z obveznostmi, ki izvirajo za našo državo iz listin, sprejetih na tej konferenci, s posebnim poudarkom na obravnavana ekonomska vprašanja, ki imajo pomen za gibanje, in na sprejete sklepe v zvezi s tem, kot tudi s poudarkom na vprašanja, s katerimi je naša država prevzela obveznosti; prav tako naj pripravi predlog programa nosilcev dodatnih aktivnosti, ki jih je treba izvajati, da bi pravočasno in učinkovito uresničili ekonomski del deklaracije ministrske konference neuvrščenih držav in akcijski program za ekonomsko sodelovanje neuvrščenih držav.

3) Zvezni sekretariat za zunanje zadeve naj v sodelovanju s pristojnimi zveznimi upravnimi organi in zveznimi organizacijami začne takoj pripravljati ustrezno gradivo in listine za VI. konferenco na vrhu neuvrščenih držav v Havaní, v zvezi s tem pa je potrebno pripraviti program nalog in predlog zadolžitve pristojnih organov in organizacij.

Zvezni izvršni svet je na seji, ki je bila 9. novembra 1978, določil svoje predstavnike in poverjenike, ki bodo sodelovali pri delu pristojnega zbora skupščine SFRJ in njegovih delovnih teles v zvezi z obravnavo tega poročila.

Za predstavnika zveznega izvršnega sveta sta določena: Josip Vrhovec, član ZIS in zvezni sekretar za zunanje zadeve, in Milorad Pešić, namestnik zveznega sekretarja za zunanje zadeve.

Za poverjenika zveznega izvršnega sveta je določen Cvetko Job, načelnik uprave v zveznem sekretariatu za zunanje zadeve.

GENERALNI SEKRETAR
Ivica Čačić s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Odbor za zunanjo politiko
Št.: 124/78
28. septembra 1978
Beograd

Priloga 17

ZVEZNEMU ZBORU SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Na podlagi 48. in 49. člena poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ daje odbor za zunanjo politiko zboru

POROČILO

O OBRAVNAVI POROČILA DELEGACIJE SFRJ O MINISTRSKI KONFERENCI
NAUVRŠČENIH DRŽAV V BEOGRADU

Odbor za zunanjo politiko je na seji 18. septembra letos obravnaval poročilo delegacije SFRJ o ministrski konferenci neuvrščenih držav v Beogradu in sprejel naslednja stališča:

Odbor je mnenja, da se je na ministrski konferenci neuvrščenih držav v Beogradu potrdilo resnično zanimanje največjega dela neuvrščenih držav za to, da deluje gibanje neuvrščenih kot neodvisen, samostojen in enoten dejavnik v mednarodnih odnosih; da so se uveljavili temeljni in avtentični principi, cilji in usmerjenost gibanja neuvrščenosti in da so se njegova enotnost, solidarnost in akcijska sposobnost utrdile.

Odbor je z zadovoljstvom ugotovil priznanje, ki ga je izdala ministrska konferenca neuvrščenih držav predsedniku Titu za njegov prispevek h krepitvi politike neuvrščenosti ter za konstruktiven in uspešen potek beograjske konference.

Odbor je mnenja, da je delovala delegacija SFRJ na tej konferenci v duhu sklepov zveznega zbora skupščine SFRJ, ki so bili sprejeti na 2. seji 11. julija 1978, in da je zelo pripomogla k uspešnemu izidu konference. Zato odbor predlaga zveznemu zboru, naj preuči poročilo delegacije SFRJ o ministrski konferenci neuvrščenih držav v Beogradu in ga sprejme.

Odbor predlaga, naj se v skupščini SFRJ preuči izvajanje sklepov V. konference neuvrščenih držav v Colombu, ki jih je ministrska konferenca razčlenila in aktualizirala, in to v sklopu priprav SFRJ za VI. konferenco neuvrščenosti v Havani. Odbor opozarja na prispevek, ki ga v skladu z delovnim področjem lahko dajo skupščinski odbori k bolj vsestranski obravnavi izvajanja programa dejavnosti neuvrščenih držav in h krojenju jugoslovanskih stališč o najvažnejših mednarodnih vprašanjih, ki so v središču dejavnosti neuvrščenih držav (univerzalna uporaba principov aktivnega in miroljubnega sožitja in procesa popuščanja, nova mednarodna ekonomska ureditev, dekolonizacija, razorožitev, izboljševanje medsebojnega sodelovanja neuvrščenih držav in podobno).

Odbor predlaga, naj zvezni zbor skupščine SFRJ priporoči skupščinam družbenopolitičnih skupnosti na vseh ravneh, naj se aktivno vključijo v redno spremljanje in v obravnavo izvajanja sklepov konference neuvrščenih držav, pri tem pa v tej smeri popolnoma podpirajo dejavnosti družbenih, političnih, zlasti pa ekonomskih dejavnosti na svojem ozemlju, ker zahteva realizacija akcijskih programov neuvrščenih držav dejavnost celotne družbene skupnosti na vseh področjih družbenih dejavnosti.

Odbor predlaga, naj se da pri programiranju sodelovanja skupščine SFRJ s predstavniškimi telesi drugih držav v naslednjem letu prednost izmenjavi mnenj s predstavniki parlamentov neuvrščenih držav, in to o pripravi VI. konference neuvrščenih držav v Havani.

Za poročevalca na seji zbora je bil določen delegat Sinan Hasani.

PREDSEDNIK ODBORA
Nijaz Dizdarević s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Odbor za notranjo politiko
Št. 06.2-8/79-033
AS 96
8. februarja 1979
Beograd

Priloga 18

PRESEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Odbor zveznega zbora skupščine SFRJ za notranjo politiko je na 8. seji 7. februarja 1979 obravnaval predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potnih listinah jugoslovanskih državljanov in daje o tem zboru

POROČILO

Odbor podpira temeljna načela, ki jih vsebuje predlog za zakon. Na seji je bilo poudarjeno, da pomenijo spremembe in dopolnitve tega zakona prispevek k lažjemu in hitrejšemu uveljavljanju ustavnih pravic občanov pri dobivanju potnih listov ter k enakopravni uporabi jezikov jugoslovanskih narodov in narodnosti pri izdajanju potnih listin.

Pri podrobnem obravnavanju osnutka zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o potnih listinah jugoslovanskih državljanov je imel odbor tele pripombe:

K 7. členu

V 17. členu naj bi se drugi odstavek glasil:

„Po preteku petih let se lahko veljavnost potnega lista podaljša še do petih let, pri čemer njegova skupna veljavnost ne more biti daljša od desetih let.“

To spremembo predlaga odbor, da bi bila precizirana določba, ki daje po izteku petih let pravico do podaljšanja potne listine v katerikoli časovni dobi desetletne veljavnosti potne listine. To pomeni, da državljan, ki po izteku petih let ne podaljša potnega lista za naslednjih pet let, ni dolžan zaprositi za nov potni list, temveč mu mora pristojni organ podaljšati dotedanji potni list za toliko časa, kolikor časa velja.

K 10. členu

V tem členu je dodan nov, 28.a člen, ki ureja izdajanje potnih listin v jezikih jugoslovanskih narodov in narodnosti z alternativno.

Odbor je sprejel novi 28.a člen.

K 13. členu

V prvem odstavku 43. člena bi bilo treba 1. točko formulirati drugače, tako da bi se glasila:

„1) pristojni organ ne izda oziroma le tedaj ne podaljša potne listine osebi, zoper katero teče kazenski postopek, kadar to zahteva sodišče ali javni tožilec.“

K 14. členu

Odbor predlaga, naj se 45. člen dopolni v tem smislu, da pritožba zoper odločbo o odvzemu potne listine osebi, zoper katero teče kazenski postopek, ne zadrži njene izvršitve, ker se ta odločba izdaja na predlog sodišča ali javnega tožilca, njen namen pa je nadaljevanje in dovršitev začetega kazenskega postopka.

Odbor predlaga zveznemu zboru, da sprejme predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o potnih listinah jugoslovanskih državljanov in naloži predlagatelju,

naj pri oblikovanju predloga samega zakona vzame v obravnavo predloge in mnenja odbora.

Za poročevalca odbora v zveznem zboru je določen delegat Branimir Buljan, član odbora.

PREDSEDNIK
Jože Božič s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Zakonodajno-pravna komisija
AS 96/1
19. februarja 1979
Beograd

Priloga 19

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Po 49., 70. in 132. členu poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ (prečiščeno besedilo) poročam, da je zakonodajno-pravna komisija zveznega zbora skupščine SFRJ na 8. seji 19. februarja 1979 obravnavala predlog za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o potnih listinah jugoslovanskih državljanov (AS št. 96/1). Glede na to, da obstaja ustavna podlaga in potreba po njegovi izdaji, komisija predlaga zveznemu zboru, da ga sprejme, pri čemer naj bi obvezal predlagatelja, da bo med izdelavo predloga tega zakona upošteval naslednja mnenja in predloge komisije:

I

NAČELNA MNENJA IN PREDLOGI

1. Komisija meni, da bi moral predlagatelj sestaviti integralno besedilo tega zakonskega predloga, in sicer:

— ker veljavni zakon o potnih listinah jugoslovanskih državljanov, ki je izdan leta 1973, ni usklajen z ustavo SFRJ niti z drugimi ustreznimi zveznimi zakoni, kot na primer z zakonom o državljanstvu Socialistične federativne republike Jugoslavije, zakonom o prekrških, s katerimi se kršijo zvezni predpisi, zakonom o kazenskem postopku in drugimi;

— ker predlagane spremembe in dopolnitve zajemajo večino določb veljavnega zakona, te spremembe in dopolnitve pa so pomembne ne le glede na pojme in terminologijo, marveč po bistvu, kot na primer tiste, ki se nanašajo na podaljšanje roka veljavnosti potnih listov oziroma pooblastila organov za njihovo izdajanje, zlasti sodišč in javnega tožilstva v določenih primerih, na uporabo pisav narodov in narodnosti Jugoslavije in na prekrške;

— ker bi se izognili dopolnilnemu ugotavljanju prečiščenega besedila zakona, ki bi moralo slediti glede na številne predlagane spremembe in dopolnitve.

Poleg tega je zvezni zbor skupščine SFRJ tudi prej sprejemal takšna mnenja in predloge zakonodajno-pravne komisije zveznega zbora in obvezoval predlagatelja, da tako ravna, in so se predlagatelji tega tudi držali in sestavljali integralno besedilo, kadar so predlagali obsežne in bistvene spremembe in dopolnitve veljavnih zveznih zakonov, zaradi njihove uskladitve z ustavo SFRJ in z drugimi ustreznimi zveznimi zakoni.

2. V obrazložitvi predloga za izdajo tega zakona je treba besedilo drugega odstavka na 2. strani (II. poglavje) izraziti nekoliko drugače, ker se v predlaganem besedilu neustrezno uporabljajo besede: „zoževanje restrikcij“, „zoževanje možnosti omejitve“ v primerjavi z ustrezno uporabljenimi besedami: „demokratizacije odnosov“ itd. glede na to, da imajo državljani potne listine za potovanje v tujino.

3. Na koncu določb tega zakona je treba dodati nekatere nove določbe, s katerimi bi uredili prehodni režim, ker potem, ko bo zakon začel veljati, ne bi mogli tako hitro

pripraviti novih formularjev, ki so potrebni za izvajanje tega zakona, in s tem v zvezi predvideti tudi ustrezní rok veljavnosti izdanih potnih listov oziroma vizumov in uporabo sedanjih obrazcev.

II

MNENJA IN PREDLOGI V ZVEZI S POSAMEZNIMI DOLOČBAMI OSNUTKA ZAKONA

1. Pravne in bistvene narave

K 5. členu osnutka zakona

V drugem odstavku besedi „vojaški obveznik“ zamenjamo z besedami: „vojaški obveznik–nabornik“, s čimer bi to uskladili z določbo 4. člena.

K 15. členu osnutka zakona

V prvem odstavku na koncu črtamo piko in dodamo besede: „črta pa se 3. točka“. Drugi odstavek je treba spremeniti in naj bi se glasil:

„V drugem odstavku besede: „tudi brez izrekanja kazni“ črtamo; za besedo „izreči“ dodamo „in“, za besedo „odvzem“ pa napišemo vejico in besede: „oziroma prepovedi izdaje“. To je potrebno, ker je to določbo treba uskladiti z določbo 40. člena zakona o prekrških, s katerimi se kršijo zvezni predpisi, s katero je predvideno, da se z zveznim zakonom lahko predvidijo tudi drugi zaščitni ukrepi, razen zaščitnih ukrepov, navedenih v omenjeni določbi, takšni zaščitni ukrepi pa so odvzem potne listine in ukrep prepovedi izdaje potne listine, ti ukrepi se lahko izrekajo samo ob kazni za prekršek.

K posameznim določbam drugih členov osnutka zakona

V prvem odstavku 2. člena, drugem odstavku 5. člena, 2. točki prvega odstavka 13. člena, prvem odstavku 20. člena, v 22., 23., 24. in 25. členu, prvem in drugem odstavku 26. člena (1. točka), v prvem, drugem, tretjem in petem odstavku 27. člena, v 28. členu, prvem odstavku 31. člena, v 33., 34., 35., 41., 42., 44. in 48. členu, v 1. in 2. točki 49. člena besedo „Jugoslavija“ (v različnih sklonih) zamenjamo z besedami: „Socialistična federativna republika Jugoslavija“ v ustreznih sklonih. S tem se to terminološko uskladi z ustavo SFRJ.

V tem smislu je treba ponovno preveriti tudi druge določbe osnutka zakona.

2. Redakcijske narave

– V 3. členu besede: „izdajo upravni organi v republiki oziroma avtonomni pokrajini, pristojni“ nadomestimo z besedami: „izda organ v republiki oziroma avtonomni pokrajini, pristojen“; besede „po kraju sedeža“ zamenjamo z besedami: „na katerega teritoriju je sedež“.

V drugem odstavku 7. člena besede „pot“ nadomestimo z besedo „pet“.

– v 8. členu črtamo besedo „strani“, besedo „avtonomnem“ pa nadomestimo z besedo „avtonomni“.

V 9. členu besedi: „organov državne“ nadomestimo z besedama: „v organih“, ker ni potrebno v teh določbah posebej poudarjati državnost upravnih organov.

– V prvem in drugem odstavku 10. člena in v alternativni drugega odstavka 29.a člena naj bi za besedo „narodnosti“ dodali besedo „Jugoslavije“.

– V 11. členu je treba besedo „uprave“ in piko na koncu črtati.

– V 1. točki prvega odstavka 13. člena besedi: „izdana odločba“ nadomestimo z besedami: „sprožena preiskava z odločbo“.

– 18. člen je treba preformulirati, tako da se bo glasil:

„V prvem odstavku 1. člena, prvem odstavku 2. člena, tretjem odstavku 4. člena, 23. in 24. členu, v prvem odstavku 27. člena in 46. členu besedi: „jugoslovanski državljani“ v različnih sklonih nadomestimo z besedami: „državljeni Socialistične federativne republike Jugoslavije“ v ustreznem sklonu.

Gre namreč za iste termine in je bolj racionalno, če se to spremeni, ne glede na to, da so v različnem številu in sklonu v stavku.

— V prvem odstavku 19. člena v tretji vrsti črtamo besedo „uprave“, v drugem odstavku pa besede: „v 21. in 22. členu“ nadomestimo z besedami: „v 21. členu in 22. členu“, besedo „uprave“ in piko na koncu besedila pa črtamo.

V 20. členu črtamo naslednje besede: „od drugega in tretjega odstavka“ in „prvi in drugi odstavek“, ker se v vseh odstavkih teh členov pojavlja termin, o katerem govorimo.

— V prvem odstavku besedi: „v členu“ zamenjamo z besedami: „V tretjem odstavku 5. člena“.

— V drugem odstavku besede: „V 24. členu“ nadomestimo z besedami: „V 24. členu in členu“.

— V prvem odstavku 22. člena besede: „V 24. členu in četrtem odstavku 26. člena in 29. členu“ nadomestimo z: „V 24. členu, četrtem odstavku 26. člena, v 29. členu in členu“.

Za poročevalca zakonodajnopravne komisije na seji zveznega zbora je bil določen delegat Dimče Kozarov, član komisije.

PREDSEDNIK KOMISIJE
dr. Miodrag Zečević s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Zakonodajnopravna komisija
AS 94/1
19. februarja 1979
Beograd

Priloga 20

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Po 49., 70. in 132. členu poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ (prečiščeno besedilo) poročam, da je zakonodajnopravna komisija zveznega zbora skupščine SFRJ na 8. seji 19. februarja obravnavala predlog za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije in glede na to, da obstaja ustavna podlaga za njegovo izdajo predlaga zveznemu zboru naj ga sprejme, s tem da naloži predlagatelju zakona, da ob izdelavi predloga zakona upošteva naslednja mnenja in predloge komisije:

I

NAČELNA MNENJA IN PREDLOGI K PREDLOGU ZA IZDAJO ZAKONA

1. Komisija predlaga zveznemu zboru, naj naloži predlagatelju zakona, da izdela in da zboru integralni predlog zakona. Zakon o nagradi Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije, ki je začel veljati 1. januarja 1973, namreč ni usklajen z ustavo SFRJ iz leta 1974, po obsegu in bistvu pa gre za precejšnje spremembe in dopolnitve zakona.

2. Predlagatelj zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi AVNOJ ni spoštoval določbo tretjega odstavka 126. člena poslovnika zveznega zbora skupščine SFRJ (prečiščeno besedilo), na podlagi katere se skupaj s predlogom za izdajo zakona, s katerim se zakon spreminja in dopolnjuje, da tudi besedilo določb veljavnega zakona, ki je spremenjen oziroma dopolnjen.

3. Izhajajoč iz pomena nagrade AVNOJ ter iz tega, da je določanje kriterijev za dodelitev te nagrade eno izmed bistvenih vprašanj, ki jih je treba urediti z zakonom, komisija sodi, da je treba v tem zakonu določiti osnovne kriterije za dodelitev nagrade AVNOJ, na podlagi katerih bo odbor za dodelitev nagrade AVNOJ po določenem postopku za najbolj pomembne dosežke, ki imajo splošni pomen v vseh življenjskih in

delovnih področjih, odločal o dodelitvi te izredno pomembne nagrade. Komisija prav tako sodi, da odbor za dodelitev nagrade AVNOJ ne more in ne bi smel določati kriterijev za dodelitev tega izredno pomembnega družbenega priznanja.

II

PRIPOMBE IN PREDLOGI K POSAMIČNIM DOLOČBAM OSNUTKA ZAKONA

1. K 1. členu

V novem drugem odstavku 1. člena je treba za besedama: „nagrada AVNOJ“ postaviti zaklepaj, na koncu tega odstavka je treba za besedami: „življenjskih in delovnih področij“ postaviti piko in črtati besede „družbene skupnosti“, in sicer zaradi pravno-redakcijske izboljšave besedila te določbe.

2. K 2. členu

2. člen bi bilo treba spremeniti, tako da bi se glasil: „v 2. členu, tretjem in četrtem odstavku 3. člena, 4., 5. in 10. členu besedo: „nagrada“ nadomestimo z besedama: nagrada AVNOJ, ker se omenjena beseda pojavlja tudi v drugih členih, zato je treba to spremembo dosledno izpeljati tudi v drugih členih zakona.

3. K 3. členu

V uvodnem stavku 3. člena črtamo besedo: „dvema“. V prvem in drugem odstavku črtamo besedo: „oziroma“.

V drugem novem odstavku je treba namesto predlaganega vrstnega reda besed: „v denarnem znesku in kot diploma“ zapisati: „kot diploma in v denarnem znesku“.

V četrtem odstavku 3. člena veljavnega zakona za besedama: „29. novembra“ črtamo piko in dodamo besede: „leta v katerem se dodeljuje nagrada AVNOJ“.

4. K 5. členu

V zvezi s predlagano spremembo, s katero dosedanji 4. člen postane 7. člen, je napaka v označevanju členov. Predlagatelj zakona ni označil numeracije dosedanjega 7. člena, ki se ne spremeni.

V 5. členu v uvodnem stavku za besedo: „člen 4.“ dodamo besedo: „koji“, piko za številko 7 pa zamenjamo z vejico zaradi redakcijske izboljšave.

(Opomba: Velja samo za besedilo v srbohrvaščini.)

V tretjem in četrtem odstavku tega člena, in sicer v zvezi z dajanjem pobude za dodelitev nagrade AVNOJ, je treba v tem zakonu jasno razmejiti dajanje pobud od predlogov za dodelitev nagrade AVNOJ, ki se omenja v 7. in 8. členu predloga za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah.

V četrtem odstavku za besedama: „31. maja“ črtamo piko in dodamo besede: „leta, v katerem se dodeli nagrada AVNOJ“.

5. K 6. členu

Glede 6. člena je napaka v označevanju členov. Pri 5. členu veljavnega zakona, ki se ne spremeni, ni spremenjena numeracija, predlagali pa so, da dosedanji 6. člen postane 5. člen. V zvezi s tem je potrebno, da predlagatelj zakona o spremembah in dopolnitvah označi 5. člen veljavnega zakona.

V uvodnem stavku 6. člena za besedama: „člen 6.“ postavimo besedo: „koji“, piko, za številko 5 pa je treba zamenjati z vejico — gre za redakcijsko izboljšavo besedila.

(Opomba: Velja samo za besedilo v srbohrvaščini.)

Za 6. členom dodamo novi 6.a člen, ki se glasi:

V prvem odstavku 7. člena besede: „vrste in število nagrad“ zamenjamo z besedami: „število nagrad AVNOJ“.

6. K 7. členu

V tretjem odstavku 7. člena besede: „Članovi“ zamenjamo z besedo: „Članove“, v četrtem odstavku besedo: „nagradjivanjem“ zamenjamo z besedo: „dodeljivanje Nagrade AVNOJ-a“ in sicer zaradi pravno-redakcijske zboljšave besedila te določbe.

(Opomba: Delno velja za slovenščino.)

7. K 8. členu

V prvem odstavku 8. člena besede: „za kandidate za nagrado“ zamenjamo z besedami: „kandidatov za nagrado“ besede: „in dogovora skupščine SFRJ, skupščin republik in skupščin avtonomnih pokrajin“ črtamo zato, ker z določbami 3. alinee, drugega odstavka 244. člena ustave SFRJ ni določeno, da skupščina SFRJ sklepa dogovore s skupščinami republik in skupščinami avtonomnih pokrajin. Z omenjeno določbo ustave SFRJ je določeno, da dogovore sklepajo republike in avtonomne pokrajine in druge družbenopolitične skupnosti, pri čemer se po mnenju komisije za drugo družbenopolitično skupnost ne more šteti tudi federacija.

Za 8. členom je treba dodati novi 8.a člen, ki bi se lahko glasil: v prvem odstavku 10. člena se besede: „nagrade dobitnikom“ zamenjajo z besedami: „nagrade AVNOJ se vročijo“.

8. K 11. členu

Glede na načelno mnenje in predlog komisije pod št. I/1 tega poročila, na podlagi katerega mora predlagatelj zakona izdelati integralno besedilo predloga zakona, je treba določbo 11. člena črtati.

* * *

Za poročevalca zakonodajnopravne komisije na seji zveznega zbora je bila določena delegatka Eva Naglič, članica komisije.

PRESEDNIK KOMISIJE
dr. Miodrag Zečević s.r.

SFR JUGOSLAVIJA
ZVEZNI IZVRŠNI SVET
18 št. 17-35/78
AS-94
26. februarja 1979
Beograd

Priloga 21

ZVEZNI ZBOR SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Obveščamo vas, da je zvezni izvršni svet na seji, ki je bila 22. februarja 1979, obravnaval naslednja predloga ter ju pozitivno ocenil:

— predlog za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije;

— predlog za sprožitev pobude za sklenitev dogovora med skupščino SFRJ, skupščinami socialističnih republik in skupščinama socialističnih avtonomnih pokrajin o skupnih temeljih za uresničevanje sodelovanja pri postopku dodeljevanja nagrade Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije, ki ga je ta zbor poslal zveznemu izvršnemu svetu, da bi o le-tem dal svoje mnenje.

GENERALNI SEKRETAR
Ivica Čačić s.r.

SOBRANJE SOCIALISTIČNE
REPUBLIKE MAKEDONIJE
Št. 08-511
20. februarja 1979
Skopje

Priloga 22

Sobranje Socialistične republike Makedonije je na ločenih sejah zbora združenega dela, zbora občin in družbenopolitičnega zbora 20. februarja 1979 obravnavalo predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije s predlogom za pobudo, naj bi skupščina SFRJ ter skupščine socialističnih republik in skupščine avtonomnih pokrajin sklenile dogovor o skupnih osnovah sodelovanja pri podeljevanju nagrade Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije, in sprejelo po 499. členu v zvezi z 279. členom poslovnika sobranja SR Makedonije naslednje

M N E N J E

1. Glede na to, da je potreben nadaljnji razvoj družbenopolitičnih odnosov in da je potrebna demokratizacija odločanja na vseh področjih družbenega življenja, sobranje pozitivno ocenjuje rešitve, ki jih ponuja osnutek, in meni, da je z njim zagotovljeno, republikam in avtonomnim pokrajinama, da uveljavljajo svoj skupni interes pri dodeljevanju nagrade AVNOJ.

2. V kontekstu predlaganih rešitev za spremembe in dopolnitve zakona sobranje podpira tudi predlog pobude za sklenitev dogovora med skupščino SFRJ ter skupščinami socialističnih republik in skupščinama avtonomnih pokrajin o skupnih osnovah sodelovanja pri dodeljevanju nagrade AVNOJ.

PREDSEDNIK
SOBRANJA SRM
Blagoja Taleski s.r.

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SRBIJA
SOCIALISTIČNA AVTONOMNA
POKRAJINA VOJVODINA
SKUPŠČINA SAP VOJVODINE
01 št. 17-2/74
26. februarja 1979
Novi Sad

Priloga 23

PREDSEDNIKU ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Skupščina SAP Vojvodine je na seji družbenopolitičnega zbora 23. februarja 1979 obravnavala predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi AVNOJ s predlogom pobude za sklenitev dogovora med skupščino SFRJ ter skupščinami socialističnih republik in skupščinama socialističnih avtonomnih pokrajin o skupnih osnovah sodelovanja pri dodeljevanju nagrade in sprejela naslednje mnenje:

Po 310. in 322. členu ustave Socialistične avtonomne pokrajine Vojvodine je skupščina Socialistične avtonomne pokrajine Vojvodine na seji družbenopolitičnega zbora 23. februarja 1979 obravnavala predlog za zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi AVNOJ s predlogom pobude za sklenitev dogovora med skupščino SFRJ ter skupščinami socialističnih republik in skupščinama avtonomnih pokrajin o skupnih osnovah sodelovanja pri dodeljevanju nagrade in daje ob tej priložnosti naslednje

M N E N J E

Skupščina Socialistične avtonomne pokrajine Vojvodine sodi, da je potreben zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nagradi AVNOJ in k osnutku zakona nima

pripomb, razen opozorila, da bi bilo treba preučiti upravičenost stališča, da delegirajo republike v odbor za podeljevanje nagrade AVNOJ po tri predstavnike, avtonomni pokrajini po dva, ker v konkretnem primeru za tako razliko ni opravičila. Prav tako opozarja, da bi bilo treba precizirati, kdo postavlja merila za podeljevanje nagrad AVNOJ.

Skupščina Socialistične avtonomne pokrajine Vojvodine podpira tudi pobudo za sklenitev dogovora med skupščino SFRJ ter skupščinami socialističnih republik in skupščinama socialističnih avtonomnih pokrajin o skupnih osnovah sodelovanja pri podeljevanju nagrade.

PREDSEDNIK
DRUŽBENOPOLITIČNEGA ZBORA
Troča Kornel s.r.

PREDSEDNIK
SKUPŠČINE SAP VOJVODINE
Molnar Vilmoš, dipl. inž. s.r.

SKUPŠČINA SFRJ
Komisija za volitve in imenovanja
Št.: 06.4-2/79-011
6. februarja 1979
Beograd

Priloga 24

ZVEZNEMU ZBORU IN ZBORU REPUBLIK IN POKRAJIN SKUPŠČINE SFRJ

Beograd

Na podlagi 68. člena poslovnika skupščine SFRJ, v zvezi s 7. in 8. členom družbenega dogovora o ustanovitvi Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in delavskih otrok je komisija skupščine SFRJ za volitve in imenovanja na seji, ki je bila 6. februarja 1979, sklenila dati zveznemu zboru in zboru republik in pokrajin

PREDLOG ZA IZVOLITEV DELEGATA SKUPŠČINE SFRJ V SKUPŠČINO TITOVEGA SKLADA ZA ŠTIPENDIRANJE MLADIH DELAVCEV IN DELAVSKIH OTROK

Za delegata skupščine SFRJ v skupščino Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in delavskih otrok naj bi izvolili delegata v zveznem zboru dr. Borisa Petkovskega.

PREDSEDNIK KOMISIJE
Stjepan Funarić s.r.

OBRAZLOŽITEV

1. Zvezna skupščina je na seji zbora narodov 17. maja 1973 in na seji družbenopolitičnega zbora 17. maja 1973 sprejela odlok o sklenitvi družbenega dogovora o ustanovitvi Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in delavskih otrok. Ta dogovor so sklenili zvezna skupščina v imenu Socialistične federativne republike Jugoslavije, Zveza komunistov Jugoslavije, Socialistična zveza delovnega ljudstva Jugoslavije, Zveza sindikatov Jugoslavije, Zveza mladine Jugoslavije in Gospodarska zbornica Jugoslavije.

Zvezna skupščina in omenjene organizacije, ki so sklenile družbeni dogovor, so ustanovitelji Titovega sklada.

V skladu s 7. členom družbenega dogovora upravlja Titov sklad skupščina Titovega sklada. Titov sklad, ustanovljen v republiki in avtonomni pokrajini, upravlja skupščina teh skladov.

Skupščino Titovega sklada sestavljajo delegati, izvoljeni izmed ustanoviteljev in članov Titovega sklada, ustanovljenega v republiki oziroma avtonomni pokrajini. Po 8. členu tega dogovora sestavljajo skupščino Titovega sklada po trije predstavniki Titovega sklada, ustanovljenega v republiki, po dva predstavnika Titovega sklada, ustanovljenega v avtonomni pokrajini, in po en predstavnik ustanoviteljev. Mandat članov skupščine traja pet let.

Skupščina Titovega sklada ima predsednika, podpredsednika in izvršilni odbor, kot svoj izvršilni organ. Izvršilni odbor skupščine Titovega sklada ima devet članov, ki se izvolijo izmed članov skupščine, in to po en član skupščine izmed delegatov Titovega sklada iz vsake republike in avtonomne pokrajine in po en član izmed delegatov ustanoviteljev.

2. Ustanoviteljska skupščina Titovega sklada je bila 22. aprila 1974.

V skladu z omenjenimi določbami družbenega dogovora in statuta Titovega sklada predlaga komisija skupščine SFRJ za volitve in imenovanja, naj se za delegata skupščine SFRJ v skupščino Titovega sklada za štipendiranje mladih delavcev in delavskih otrok izvoli delegat v zveznem zboru dr. Boris Petkovski.

Beograd, 6. februarja 1979

SKUPŠČINA SFRJ
ZVEZNI ZBOR
Št. 06.2-118/78-2
9. januarja 1979
Beograd

Priloga 25

ZAPISNIK

5. SEJE ZVEZNEGA ZBORA SKUPŠČINE SFRJ, KI JE BILA 26. DECEMBRA 1978

Seja se je začela ob 9. uri in se je končala ob 13. uri in 40 minut.

Seje se niso mogli udeležiti naslednji delegati: Mila Djordjević, Omer Adžović, Anton Lukežić, Nevenka Selimović, Gracijan Skrk, Munir Mesihović, Vlatko Čosić, Stjepan Funarić, Jože Palenčar, Festima Spahiu, Dragan Tomić, Žarko Čikara, Dušan Rakovac, Josip Hajduković, Janez Rošker in Ante Jurišić.

Poleg delegatov so se seje udeležili: Veselin Djuranović, predsednik zveznega izvršnega sveta; dr. Ivo Margan in Dragoljub Stavrev, podpredsednika zveznega izvršnega sveta; Josip Vrhovec, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za zunanje zadeve, armadni general Nikola Ljubičić, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za ljudsko obrambo; Petar Kostić, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za finance; Luka Banović, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za pravosodje in organizacijo zvezne uprave; Imer Pulja, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za trg in splošne gospodarske zadeve; Aleksandar Fira, član zveznega izvršnega sveta in predsednik zveznega komiteja za zakonodajo; Milan Vukasović, član zveznega izvršnega sveta in predsednik zveznega komiteja za vprašanja borcev in vojaških invalidov; Vajo Skendžić in Bogoljub Nedeljković, člana zveznega izvršnega sveta; Božidar Radunović, namestnik zveznega sekretarja za finance itd.

Seji je predsedoval Dobroslav Čulafić, predsednik zveznega zbora.

Predsednik zbora je ugotovil, da je zbor sklepčen za delo.

Zapisnik 4. seje zbora so delegati sprejeli brez pripomb.

Pred določitvijo dnevnega reda je predsednik zbora obvestil zbor o naslednjem:

— Predlog odloka o načinu urejanja in izdajanja stenografskih zapiskov s sej zborov skupščine SFRJ ni bil sprejet v istovetnem besedilu na seji zveznega zbora skupščine SFRJ, ki je bila 27. novembra 1978, in na seji zbora republik in pokrajin skupščine SFRJ, ki je bila 6. decembra 1978.

V zvezi s tem je predsednik zbora v dogovoru s predsednikom zbora republik in pokrajin predlagal, zbor pa je to sprejel, da komisija za obveščanje skupščine SFRJ — kot predlagateljica odloka — v sodelovanju z zakonodajnoopravnima komisijama obeh zborov nadaljuje delo v zvezi s spornim vprašanjem, in da ob upoštevanju vseh relevantnih dejstev predloži zboroma ustrezní predlog.

– Zvezni zbor je na seji 27. novembra letos odločil, da bo udeleženec v družbenem dogovoru o izdelavi in financiranju druge izdaje enciklopedije Jugoslavije in je zadalžil zvezni izvršni svet, da za to sejo pripravi besedilo tega družbenega dogovora. Vendar so na pobudo zveznega izvršnega sveta imeli predstavniki vseh udeležencev pri pripravi dogovora sestanek, na katerem so dosegli soglasje o tem, da je treba opraviti nekatere spremembe v besedilu dogovora, zato je za te priprave potrebno dovolj časa. Zvezni izvršni svet se je s tem strinjal.

V postopku določitve dnevnega reda je zbor odločil:

– da se na predlog odbora za zunanjo politiko in zakonodajno-pravne komisije v dnevni red seje uvrsti družbeni dogovor o mednarodnem sodelovanju o znanstvenem področju leksikografije in

– da se na predlog zveznega izvršnega sveta sprejme po hitrem postopku predlog zakona o dopolnitvah zakona o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka.

Zbor je določil tale dnevni red:

1. predlog sprememb in dopolnitev proračuna federacije za leto 1978 s:

a) spremembami in dopolnitvami finančnega plana zvezne direkcije za rezerve industrijskih proizvodov za leto 1978 in

b) spremembami in dopolnitvami finančnega plana zvezne direkcije za rezerve živilskih proizvodov za leto 1978;

2. predlog proračuna federacije za leto 1979 s:

a) finančnim planom zvezne direkcije za rezerve industrijskih proizvodov za leto 1979 in

b) finančnim planom zvezne direkcije za rezerve živilskih proizvodov za leto 1979;

3. predlog zakona o izvršitvi proračuna federacije za leto 1979;

4. osnutek delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za leto 1979;

5. predlog zakona o dopolnitvah zakona o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka;

6. predlog zakona o ratifikaciji dopolnilnega protokola k ženevski konvenciji, z dne 12. avgusta 1949, o varstvu žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (protokol I) in dopolnilnega protokola k ženevski konvenciji, z dne 12. avgusta 1949, o varstvu žrtev nemednarodnih oboroženih spopadov (protokol II);

7. predlog za izdajo zakona o družbenih svetih;

8. predlog za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prehodu čez državne meje in o gibanju v mejnem pasu;

9. družbeni dogovor o enotnih temeljih za klasifikacijo poklicev in strokovne izobrazbe;

10. predlog odloka o določitvi programa statističnih, za vso državo pomembnih raziskovanj za leto 1979;

11. poročilo o uradnem obisku delegacije skupščine SFRJ v Združenih državah Amerike od 16. do 22. julija 1978, in

12. poročilo o izvršitvi del in porabi sredstev v letu 1977 po programu razvoja in modernizacije varnostne službe plovbe na notranjih in morskih plovnih poteh.

Pred določenim dnevnim redom je Petar Kostić, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za finance pismeno odgovoril na zahtevano obvestilo skupine delegatov iz SR Slovenije v zvezi z nekaterimi perečimi vprašanji, ki so se pojavila pri izvajanju zakona o temeljih sistema premoženjskega in osebnega zavarovanja.

Na vprašanje delegata Rada Roterja v zvezi z določilom 4. točke 7. člena zakona o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka je ustno odgovoril Božidar Radunović, namestnik zveznega sekretarja za finance.

Po odgovorih na delegatska vprašanja je zbor v smislu drugega odstavka 103. člena poslovnika skupščine SFRJ skupaj z zborom republik in pokrajin poslušal ekspozice Veselina Djuranovića, predsednika zveznega izvršnega sveta, v zvezi s predlogom resolucije o politiki uresničevanja družbenega dogovora Jugoslavije od leta 1976 do leta 1980 v letu 1979.

K 1. točki

Ekspozice v zvezi s prvo in drugo točko dnevnega reda so imeli Petar Kostić, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za finance, armadni general Nikola Ljubičić, član zveznega izvršnega sveta in zvezni sekretar za ljudsko obrambo in Milan Vukasović,

član zveznega izvršnega sveta in predsednik zveznega komiteja za vprašanja borcev in vojaških invalidov.

Po končani obravnavi je zbor sprejel: predlog sprememb in dopolnitev proračuna federacije za leto 1978 z amandmajem k 4. členu zakonodajno-pravne komisije in z amandmajem zveznega izvršnega sveta:

- predlog odloka o odobritvi sprememb in dopolnitev finančnega plana zvezne direkcije za rezerve industrijskih proizvodov za leto 1978 z amandmajem zakonodajno-pravne komisije,

- predlog odloka o odobritvi sprememb in dopolnitev finančnega plana zvezne direkcije za rezerve živil za leto 1978 z amandmajem zakonodajno-pravne komisije.

Zbor je hkrati na predlog odbora za proračun federacije in na podlagi dogovora predsednika zveznega zbora in predsednika zbora republik in pokrajin sprejel naslednji sklep:

- Ustanavlja se delovna skupina z nalogo, da preuči pravilnost 35. in 37. člena zakona o financiranju federacije in o tem poroča zboroma najpozneje do sprejetja zaključnega računa proračuna federacije za leto 1978.

Delovno skupino sestavljajo predstavniki zveznega izvršnega sveta, odbora za proračun federacije in zakonodajno-pravne komisije ter predstavniki ustreznih delovnih teles zbora republik in pokrajin.

K 2. točki

Po končani razpravi, v kateri je govoril Milan Rajačić kot poročevalec odbora za proračun federacije, je zbor sprejel:

- predlog proračuna federacije za leto 1979 z amandmaji zveznega izvršnega sveta k 1. in 3. členu;

- predlog odloka o odobritvi finančnega plana zvezne direkcije za rezerve industrijskih proizvodov za leto 1979 z amandmajem zakonodajno-pravne komisije, in

- predlog odloka o odobritvi finančnega plana zvezne direkcije za rezerve živil za leto 1979 z amandmajem zakonodajno-pravne komisije.

Zbor je hkrati sprejel tudi naslednje sklepe:

1. Glede na mnenja in predloge, dane med obravnavo predloga temeljev, osnutka in predloga proračuna federacije za leto 1979 na sejah matičnega odbora in drugih delovnih teles zbora ter na sejah zbora, nalaga zvezni zbor zveznemu izvršnemu svetu:

- naj vsestransko analizira sistem financiranja federacije, zlasti s stališča planiranja sredstev, sklepanja finančnih obveznosti federacije, izvrševanja in kontrole izvršitve proračuna federacije in omejevanja celotne proračunske porabe v realne možnosti združenega gospodarstva in družbene skupnosti v celoti;

- naj določi predlog programa ukrepov za reševanje deficitarnega financiranja potreb proračuna federacije in določi rok oziroma dinamiko realizacije tega programa ukrepov in ga pošlje skupščini SFRJ v predhodno obravnavo v prvem polletju leta 1979;

- naj pripravi informacijo o vplivu sistema stimuliranja izvoza na izvirne prihodke proračuna federacije z ozirom na razprave v skupščinskih telesih;

- naj pripravi posebno informacijo o problemih, ki se nanašajo na planiranje, organizacijo, izvršitev in kontrolo izvršitve negospodarskih investicij ter predloži način in obliko urejanja vseh negospodarskih investicij, ki niso zajete s posebnimi zakoni, so pa prikazovane v proračunu federacije;

- naj pripravi informacijo o stanju učinkovitosti in organiziranosti vseh služb, ki opravljajo posle proračuna federacije, s predlogom ukrepov za sinhronizacijo dela teh služb;

- naj zvezni izvršni svet redno obvešča skupščino SFRJ o stanju na področju kontrole proračuna federacije in o vsebinskih problemih delovanja eksterne in interne kontrole tako, da bo to zagotovilo vpogled v dejanske probleme izvrševanja proračuna federacije, ne pa samo v bilančno stanje tega proračuna;

- naj daje poročila zveznemu zboru o programu varčevanja in smotrni uporabi sredstev proračuna federacije v letu 1978, ki jih morajo dajati vsi uporabniki proračuna federacije, z oceno ukrepov, ki so v njih predvideni, zlasti pa s stališča izenačevanja standardov in meril za planiranje porabe na področju stanovanjske izgradnje in politike dodeljevanja stanovanj v uporabo, tipizacije opreme, reprezentančnih stroškov ter o drugih oblikah proračunske porabe.

2. Zbor zlasti zahteva, naj zvezni izvršni svet prek pristojnih upravnih organov za proračunske zadeve zagotovi izvršitev tudi drugih predlogov in sklepov odbora za proračun federacije in zveznega zbora, ki jih vsebuje dokumentacija, nanašajo pa se na zboljševanje učinkovitosti financiranja funkcij federacije.

3. Ker teh perečih vprašanj ni mogoče reševati v redni proceduri, ki je predvidena za sprejetje proračuna federacije, bi bilo treba po mnenju zveznega zbora tako predvideti roke in dinamiko izvrševanja teh nalog, da bi bile končane v prvi polovici leta 1979.

4. Zbor nalaga odboru za proračun federacije, naj skupaj z zveznim izvršnim svetom oziroma zveznim sekretariatom za finance določi roke za izvršitev obveznosti, ki izhajajo iz teh sklepov.

K 3. točki

Po končani obravnavi je zbor sprejel predlog zakona o izvršitvi proračuna federacije za leto 1979.

K 4. točki

Po končani razpravi, katere se je udeležila delegatka Majda Škerbic, je zbor sprejel naslednji sklep:

1) Zbor sprejema osnutek delovnega programa zveznega zbora skupščine SFRJ za leto 1979, in

2) zbor zahteva, naj predsednik zbora skupaj s predsedniki delovnih teles zbora ob določitvi predloga delovnega programa upošteva pripombe in predloge delovnih teles zbora, zveznega izvršnega sveta in drugih organov in organizacij ter mnenja, podana med razpravo na seji zbora.

K 5. točki

Po končani razpravi, katere se je udeležil delegat Miha Košak, je zbor sprejel predlog zakona o dopolnitvah zakona o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka z amandmaji zakonodajne komisije in amandmaji zveznega izvršnega sveta.

K 6. točki

Po končani obravnavi je zbor sprejel predlog zakona o ratifikaciji dopolnilnega protokola k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o varstvu žrtev mednarodnih oboroženih spopadov (protokol I) in dopolnilnega protokola k ženevskim konvencijam z dne 12. avgusta 1949 o varstvu žrtev nemednarodnih oboroženih spopadov (protokol II) z amandmaji zakonodajne komisije k 1. in 2. členu.

K 7. točki

Po končani obravnavi, v kateri je sodelovala predsednica odbora za družbeno-politične odnose Ela Ulrih Atena, je zbor sprejel naslednji sklep:

1) Zbor sprejema predlog za izdajo zakona o družbenih svetih;

2) zbor zahteva, naj predlagatelj ob določitvi predloga zakona upošteva mnenja in predloge delovnih teles zbora (odbora za družbenopolitične odnose, odbora za družbenoekonomske odnose, odbora za delo, zdravstvo in socialno politiko, odbora za zunanjo politiko, odbora za ljudsko obrambo, odbora za pravosodje in zakonodajne komisije) ter mnenja, dana med obravnavo na seji zbora.

K 8. točki

Po končani obravnavi je zbor sprejel naslednji sklep:

1) Zbor sprejema predlog za izdajo zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o prehodu čez državno mejo in gibanju v obmejnem pasu;

2) zbor zahteva, naj predlagatelj ob določitvi predloga zakona upošteva mnenja in predloge delovnih teles zbora (odbora za notranjo politiko in zakonodajne komisije).

K 9. točki

Po končani obravnavi je zbor sprejel naslednji sklep:

- 1) Zvezni zbor skupščine SFRJ – kot pristojen zbor – se bo udeležil sklepanja družbenega dogovora o enotnih temeljih za klasifikacijo poklicev in strokovne izobrazbe;
- 2) zbor je zadolžil odbor za delo, zdravstvo in socialno politiko, naj se udeleži priprave besedila družbenega dogovora o enotnih temeljih za klasifikacijo poklicev in strokovne izobrazbe in naj ga podpre potem, ko dobi soglasje udeležencev tega dogovora, in predlaga zboru sprejetje.

K 10. točki

Po končani obravnavi je zbor sprejel predlog odloka o določitvi programa statističnih raziskovanj, ki so pomembna za vso državo za leto 1979.

Hkrati s tem je zbor sprejel naslednji sklep:

– zbor sodi, da bi bilo treba ob pripravi programa statističnih raziskovanj za leto 1979:

– dosledneje prilagoditi statistična raziskovanja potrebam združenega dela in organizirati ter angažirati statistiko v združenem delu;

– organizirati raziskovanja, ki bodo omogočila preučevanje družbeno-samoupravljalvskega položaja združenega kmetovalca, v kolikšni meri prihaja zasebni kmetijski proizvajalec, ki dolgoročno sodeluje z družbenimi delovnimi organizacijami, v takšen družbenoekonomski položaj, da lahko skupaj z delavci te organizacije odloča o skupaj ustvarjenem dohodku;

– opraviti raziskovanja transportnih stroškov;

– predvideti novo raziskovanje – letno poročilo o pogojih narkomanije in v okviru letnih poročil po področjih kmetijstva, gozdarstva, industrije, komunalne higiene in drugod, zagotoviti spremljanje proizvodnje, prometa in uporabe pesticidov po enotni nomenklaturi;

– zagotoviti ažurnost v statističnih raziskovanjih, da bi jih lahko uporabili pri ugotavljanju aktualne problematike.

K 11. točki

Po končani obravnavi je zbor sprejel naslednji sklep:

– zbor sprejema poročilo o uradnem obisku delegacije skupščine SFRJ v Združenih državah Amerike od 16. do 22. julija 1978.

K 12. točki

Po končani obravnavi je zbor sprejel naslednji sklep:

1) Zbor sprejema poročilo o izvršitvi del in porabi sredstev v letu 1977 na podlagi programa razvoja in modernizacije službe za varnost plovbe na notranjih in pomorskih plovnih poteh;

2) zbor zahteva naj zvezni izvršni svet:

– ponovno preuči možnost uresničevanja programa razvoja in modernizacije službe za varnost plovbe na pomorskih in notranjih plovnih poteh od leta 1974 do leta 1980, s stališča redne zagotovitve ustreznega zneska finančnih sredstev in možnosti uvoza nujnih naprav in opreme in predlaga zboru ustrezne rešitve za realizacijo programa v letu 1979;

– načelo valorizacije sredstev naj se nanaša tudi na zakon o zagotovitvi sredstev za financiranje programa razvoja in modernizacije službe za varnost plovbe na pomorskih in notranjih plovnih poteh in

– pripravi informacijo o problemih statusa zavoda za vzdrževanje notranjih poti in zavoda za vzdrževanje pomorskih plovnih poti in jo pošlje zboru do konca maja 1979.

Na koncu seje zbor je predsednik zbora voščil novo leto delegatom in vsem sodelavcem pri delu.

Stenografski zapiski s 5. seje zbora so sestavni del tega zapisnika.

SEKRETAR

Krste Čalovski s.r.

PREDSEDNIK

Dobroslov Čulafić s.r.

